

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2011
KOM(2011) 500 endelig

PART I

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Et budget for Europa 2020

{SEK(2011) 867 endelig}
{SEK(2011) 868 endelig}

Forord

Den Europæiske Union arbejder hver dag for 500 millioner EU-borgere. Jeg er overbevidst om, at den kan fungere som lokomotiv og sætte fornyet gang i den meget konkurrencedygtige, sociale markedsøkonomi i Europa og globalt. Til det formål har vi brug for et budget, der er innovativt. Et budget, der er tilpasset de nye realiteter i en globaliseret verden. Et budget, der kan tage dagens udfordringer op og skabe muligheder for i morgen.

Dette budget er innovativt. Jeg opfordrer alle til at se ud over de traditionelle udgiftsområder og fokusere på, hvordan vi via budgettet skal virkeliggøre målene i Europa 2020-strategien, som vi kollektivt har fastlagt. Det er derfor, vi bryder med princippet om ret til midler, hvor nogle offentlige myndigheder forventer, at de kan bruge midlerne, som de ønsker. Nu skal alle anmodninger tydeligt være knyttet til de mål og prioriteter, vi i fællesskab er enedes om. På den måde vil hver eneste euro, der bruges, tjene flere formål samtidigt. En euro kan være med til at styrke samhørigheden, fremme energieffektiviteten og bekæmpe klimaændringer samt fremme sociale mål, øge beskæftigelsen og mindske fattigdommen samtidigt. Det har en høj grad af løftestangeffekt på mange områder.

Overalt i Europa vælger regeringer, virksomheder og familier omhyggeligt, hvor de skal bruge deres penge. Det er på tide omhyggeligt at overveje, hvor der kan spares, og hvor der kan investeres i fremtiden. Vi er nødt til at være sparsommelige, og samtidig har vi også brug for investeringer med henblik på vækst i Europa.

Den Europæiske Union må klare sig med de midler, den har, samtidig med at den investerer i fremtiden. Vi har et relativt lille budget på ca. 1 % af Europas rigdom (målt i BNI), hvilket udgør en halvtredsindstyvende del af medlemsstaternes budgetter, men vi er nødt til at opnå store resultater med det budget og anvende hver eneste euro optimalt.

I dag træffer vi disse valg for tidsrummet 2014-2020.

Det EU-budget, vi foreslår, vil ikke koste skatteyderne mere, end det gør på nuværende tidspunkt. Til gengæld vil de få mere for pengene. Vi moderniserer EU-budgettet for at spare på visse områder, så vi kan bruge mere på prioriterede områder, der virkelig gør en forskel. Jeg fremlægger et ambitiøst budget på områder, hvor EU kan gøre en forskel. Det er et budget, der er baseret på en tværeuropæisk vision, hvor der fokuseres på, hvor vi kan udnytte synergieffekten ved at samle midlerne, og over hvilket der finansieres foranstaltninger, som det ville være dyrere at finansiere, hvis hver enkelt medlemsstat skulle gøre det alene.

Det nye budget bliver enklere, mere gennemsigtigt og mere rimeligt. Vi foreslår et budget, der kan mobilisere privat kapital. Og vi foreslår, at den måde, hvorpå budgettet finansieres, ændres ved, at der skabes nye indtægtskilder, der delvis erstatter de bruttoindkomstbaserede bidrag fra medlemsstaterne. Vi er overbevidst om, at det vil være en gunstigere løsning for familier og regeringer. Et budget til

fordel for integrationen. Et budget, hvor det undgås, at medlemsstaternes udgifter overlapper hinanden, og som giver en merværdi via synergieffekten af de foranstaltninger, som vi på europæisk plan kan beslutte ikke kan gennemføres uden dette europæiske perspektiv.

En stor del af budgettet er indrettet på Europa 2020-strategien med henblik på en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og skal skabe job og sætte gang i økonomien. F.eks. skal de manglende led på energi-, transport- og informations-teknologiområdet finansieres via faciliteten for netforbindelser i Europa, således at det indre markeds integritet styrkes, og øst og vest, nord og syd forbindes, og der skabes en reel territorial samhørighed til gavn for alle. Budgettet skal investeres i viden og knowhow i Europa ved, at de beløb, der bevilges til almen og faglig uddannelse, forskning og innovation, øges. Disse områder er af afgørende betydning for Europas globale konkurrenceevne, således at vi kan udvikle morgendagens job og idéer. I en verden, hvor Europa konkurrerer med andre blokke, er det bedst at samle de ressourcer, vi har til rådighed, så vi kan skabe en meget konkurrencedygtig, social markedsøkonomi, der opfylder målene i Europa 2020-strategien. Vores økonomier er mere indbyrdes afhængige end nogensinde, og vi har således alle sammen interesse i at styrke det økonomiske opsving i hver eneste medlemsstat.

På samme måde understøtter den del af budgettet, der er afsat til landbruget, en reel fælles europæisk politik af strategisk betydning, hvor mere end 70 % af midlerne ikke længere kommer fra medlemsstaterne, og hvor en finansiering på EU-plan er billigere end 27 nationale landbrugspolitikker. Den fælles landbrugspolitik vil blive moderniseret for at garantere sikre og sunde fødevarer, beskytte miljøet og være til større gavn for små landmænd. Det illustrerer, hvordan en euro kan og skal tjene flere formål samtidigt.

Verden er blevet mindre. Skiftende alliancer og nye fremadstræbende magter medfører, at Europa skal gøre mere for at blive hørt. De midler, der skal bidrage til, at Europa beholder sin plads på den internationale scene, vil stige. Der vil blive brugt flere midler på vores nabolande og på at opfylde vores forpligtelser til at hjælpe de fattigste i verden. Det er en hård tid for os, men for dem er det den hårdeste nogensinde.

Et andet gennemgående emne i forslaget er solidaritet – solidaritet med de fattigste medlemsstater og regioner, solidaritet, når det drejer sig om at tackle udfordringen fra indvandring, solidaritet, hvad angår energisikkerhed, og solidaritet med befolkningerne i tredjelande.

Den generelle opfattelse af, at EU bruger de fleste af sine midler på tjenestemænd og bygninger, er forkert. Det er reelt kun 6 % af budgettet, der går dertil. Jeg mener imidlertid, at EU-institutionerne bør vise solidaritet med EU-borgerne i en tid, hvor der på alle niveauer kræves store besparelser og maksimal effektivitet. Det er derfor, der ikke vil ske en forøgelse af udgifterne til administration, og personalet i EU-institutionerne vil blive reduceret med 5 % over de næste syv år.

Jeg mener, vores forslag er ambitiøse, men ansvarlige. Vi skærer ned på nogle områder og øger de midler, der anvendes på prioriterede områder. Vi har modstået fristelsen til at foretage små ændringer, der ville føre til samme type budget som før. Frem for alt sigter vi mod at give EU-borgerne noget for deres penge.

Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og Kommissionen skal nu mødes for at omsætte disse forslag til en aftale. Jeg forventer mange vanskelige drøftelser de kommende måneder, men hvis alle parter udviser den ægte europæiske ånd, er jeg overbevidst om, at vi kan nå en aftale om et ambitiøst og innovativt budget, der vil have reel indvirkning på borgernes liv.

Jose Manuel Durão Barroso

Formand for Europa-Kommissionen

1. BAGGRUND

Kommissionen stod ved udarbejdelsen af sit forslag til Den Europæiske Unions fremtidige budget over for den udfordring, det er i den nuværende situation med økonomiske stramninger og budgetkonsolidering på nationalt plan at kunne finansiere det stigende antal politikområder, hvor EU kan være mere effektiv via en indsats på EU-plan. Det har fået EU til at fremsætte forslag til et budget med en tværeurøpæisk vision, der skal sætte gang i vækststrategien Europa 2020. Dette forslag er innovativt, hvad angår kvaliteten af udgiftsforslagene, men også hvad angår den måde, hvorpå EU-budgettet bør finansieres fremover, eventuelt ved at dæmpe den direkte indvirkning på de nationale budgetter og skabe et reelt europæisk budget.

I kølvandet på den økonomiske og finansielle krise har Den Europæiske Union truffet betydelige foranstaltninger for at forbedre koordineringen af den økonomiske forvaltning med henblik på at understøtte det økonomiske opsving. Europa-Parlamentet og medlemsstaterne har erkendt fordelene ved at forvalte EU-landenes indbyrdes afhængighed ved hjælp af den strukturerede strategi, der er fastsat i det europæiske halvår for samordning af de økonomiske politikker. Den næste flerårige finansielle ramme er udformet således, at den støtter denne proces. Den giver en langsigtet vision af europæisk økonomi, der går videre end til nogle medlemsstaters nuværende finanspolitiske problemer. EU-budgettet er ikke et budget for "Bruxelles" – det er et budget for EU-borgerne. Det er af beskeden størrelse og er et budget, der investeres i medlemsstaterne for at skabe fordele for Den Europæiske Union og dens borgere. Det indgår som en del af EU's vækststrategi og kan have en stærk katalysatorvirkning, navnlig når det anvendes til at nå målene i Europa 2020-strategien.

En intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst løber som en ledetråd gennem dette forslag. Kommissionen foreslår, at de beløb, der afsættes til forskning og innovation, uddannelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder, øges. Den foreslår, at der åbnes op for mere af potentialet på det indre marked ved at sikre, at der findes den infrastruktur, der er behov for, for at det indre marked kan fungere i det 21. århundrede. Den foreslår, at den fælles landsbrugspolitik gøres mere ressourceeffektiv således at den ikke blot fører til, at der skabes fødevarer af høj kvalitet, men også bidrager til forvaltningen af miljøet og bekæmpelsen af klimaændringerne. En andet gennemgående emne i forslaget er solidaritet – solidaritet med de fattigste medlemsstater og regioner ved at koncentrere den største del af de midler, der anvendes på samhørighed, om deres behov, solidaritet, når det drejer sig om at tackle udfordringen fra indvandring og håndtere katastrofer, solidaritet, hvad angår energisikkerhed, og solidaritet med befolkningerne i tredjelande, der har brug for vores støtte til at dække deres umiddelbare humanitære behov og deres langsigtede udvikling.

Kommissionen deler Europa-Parlamentets¹ bekymring over, at "den måde, hvorpå ordningen for egne indtægter har udviklet sig, sætter uforholdsmæssig stor fokus på medlemsstaternes indbyrdes nettobalancer, hvilket er i strid med EU's solidaritetsprincip, udvander hensynet til den fælles europæiske interesse og i stort omfang negligerer den europæiske merværdi." Ved udarbejdelsen af disse forslag tilstræber Kommissionen at få EU's

¹ Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa.

finansieret kørt ind på et andet spor ved at begynde at bevæge sig væk fra et budget, der er domineret af bidrag baseret på bruttonationalindkomst for derved at sikre, at EU-budgettet får en andel af reelt "egne indtægter", hvilket er mere i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, hvori det hedder, at budgettet fuldt ud skal finansieres af egne indtægter.

Ved udformningen af dette forslag til den næste flerårige finansielle ramme (FFR) har Kommissionen undersøgt, hvilke virkninger de nuværende udgiftsinstrumenter og -programmer har, i vid udstrækning hørt de berørte parter² og analyseret, hvilke muligheder der er, hvad angår udformningen af instrumenter og programmer inden for den næste flerårige finansielle ramme³.

2. FORSLAGET TIL EN FLERÅRIG FINANSIEL RAMME (FFR)

Ved fastsættelsen af det samlede beløb, der foreslås til den næste flerårige finansielle ramme, har Kommissionen taget hensyn til Europa-Parlamentets synspunkt, at "fastfrysning af den næste FFR på 2013-niveauet ikke er en realistisk mulighed ... (og at) bevillingerne til den næste FFR skal forhøjes med mindst 5 %"⁴. Den har desuden været opmærksom på Det Europæiske Råds konklusioner⁵ om, at det "er af afgørende betydning, at den kommende flerårige finansielle ramme afspejler den konsolideringsindsats, der ydes af medlemsstaterne for at bringe underskud og gæld ind i en mere bæredygtig gænge. Det Europæiske Råd, der respekterer de forskellige institutioners rolle og nødvendigheden af at opfylde EU's mål, vil på sit næste møde drøfte, hvordan det sikres, at udgifterne på europæisk plan yder et passende bidrag til dette arbejde."

Kommissionen er overbevidst om merværdien af udgifter på EU-plan. Udgifterne inden for den nuværende FFR udgør lige over 1 % af BNI i EU, hvilket er beskedent i forhold til de tværeurøpæiske behov, som Europa-Parlamentet og Rådet regelmæssigt har indkredset. Kommissionen foreslår en finansiell ramme med 1,05 % af BNI i forpligtelsesbevillinger (1 % i betalingsbevillinger fra EU-budgettet). Yderligere 0,02 % i potentielle udgifter uden for FFR og 0,04 % i udgifter uden for budgettet vil bringe det samlede tal op på 1,11 %; dette omfatter finansielle beløb, der er afsat til kriser og nødstilfælde (som ikke kan forudses såsom humanitære interventioner) og udgifter, hvortil medlemsstaterne yder ad hoc-bidrag (f.eks. EUF, hvortil der anvendes en anden bidragsnøgle end den, der anvendes til EU-budgettet). Ved at fremsætte forslag om denne ramme har Kommissionen tilstræbt at sikre en korrekt balance mellem ambitioner og realisme.

² Se f.eks. de nærmere oplysninger om høringsproceduren forud for vedtagelsen af gennemgangen af EU-budgettet på http://ec.europa.eu/budget/reform/issues/read_en.htm.

³ Nærmere oplysninger om Kommissionens evaluering af udgifterne inden for den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 og dens analyse af virkningerne af de nuværende forslag findes i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SEK(2011) 868.

⁴ Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårige finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa.

⁵ Rådets konklusioner af 29. oktober 2010.

I overensstemmelse med fast praksis for den flerårige finansielle ramme fremsætter Kommissionen sit forslag udtrykt i fremtidige finansielle forpligtelser. Det indeholder desuden nærmere oplysninger om den forventede betalingsrytme for derved at gøre det mere forudsigeligt, hvilket er af særlig betydning i en periode med budgetkonsolidering, som kræver streng kontrol med betalingsniveauerne ved begyndelsen af næste periode.

Kommissionen har besluttet at fremsætte forslag om følgende flerårige finansielle ramme for tidsrummet 2014-2020:

FLERÅRIG FINANSIEL RAMME (EU-27)

(mio. EUR - 2011-priser)

FORPLIGTELSESBEVILLINGER	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt 2014-2020
1. Intelligent og inklusiv vækst	64 696	66 580	68 133	69 956	71 596	73 768	76 179	490 908
heraf: social, økonomisk og territorial samhørighed	50 468	51 543	52 542	53 609	54 798	55 955	57 105	376 020
2. Bæredygtig vækst: naturressourcer	57 386	56 527	55 702	54 861	53 837	52 829	51 784	382 927
heraf: markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger	42 244	41 623	41 029	40 420	39 618	38 831	38 060	281 825
3. Sikkerhed og EU-borgerskab	2 532	2 571	2 609	2 648	2 687	2 726	2 763	18 535
4. Et globalt EU	9 400	9 645	9 845	9 960	10 150	10 380	10 620	70 000
5. Administration	8 542	8 679	8 796	8 943	9 073	9 225	9 371	62 629
heraf: institutionernes administrative udgifter	6 967	7 039	7 108	7 191	7 288	7 385	7 485	50 464
FORPLIGTELSESBEVILLINGER I ALT	142 556	144 002	145 085	146 368	147 344	148 928	150 718	1 025 000
i procent af BNI	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,05%	1,04%	1,03%	1,05%
BETALINGSBEVILLINGER I ALT	133 851	141 278	135 516	138 396	142 247	142 916	137 994	972 198
i procent af BNI	1,01%	1,05%	0,99%	1,00%	1,01%	1,00%	0,94%	1,00%
UDEN FOR FFR								
Nødhjælpsreserve	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen	429	429	429	429	429	429	429	3 000
Solidaritetsfonden	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	1 000	7 000
Fleksibilitetsinstrumentet	500	500	500	500	500	500	500	3 500
Reserve til kriser i landbrugssektoren	500	500	500	500	500	500	500	3 500
ITER	886	624	299	291	261	232	114	2 707
GMES	834	834	834	834	834	834	834	5 841
EDF/AVS	3 271	4 300	4 348	4 407	4 475	4 554	4 644	29 998
EDF/OLT	46	46	46	46	46	46	46	321
Global klima- og biodiversitetsfond	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
UDEN FOR FFR I ALT	7 815	8 583	8 306	8 357	8 395	8 445	8 416	58 316
FFR + UDEN FOR FFR I ALT	150 371	152 585	153 391	154 725	155 739	157 372	159 134	1 083 316
i procent af BNI	1,13%	1,13%	1,12%	1,12%	1,11%	1,10%	1,09%	1,11%

3. FINANSIERING AF EU-BUDGETTET

Behovet for en modernisering af den finansielle ramme gælder ikke kun prioriterede udgiftsområder og udformningen heraf, men også finansieringen af EU-budgettet, som der i de senere år i stadig højere grad er blevet stillet spørgsmålstejn ved. I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde gentages den oprindelige hensigt om, at EU-budgettet fuldt ud skal finansieres af egne indtægter. Situationen er imidlertid reelt sådan, at mere end 85 % af EU's finansiering er baseret på statistiske aggregater udledt af bruttonationalindkomsten (BNI) og moms. De opfattes i vid udstrækning som nationale bidrag, der skal minimiseres af medlemsstaterne. Det har blandt nettobidragyderne ført til den indstilling, at de "vil have deres penge tilbage", hvilket fordrejer selve meningen med EU-budgettet og stiller spørgsmålstejn ved EU's overordnede solidaritetsprincip. Det fører desuden til en overkoncentration af nettobetaling og –balancer og forhindrer EU-budgettet i at spille sin rolle fuldt ud med at skabe en merværdi for EU som helhed.

Tiden er kommet til at begynde at tilpasse EU-finansieringen til principperne om selvstændighed, gennemsigtighed og retfærdighed og give EU midlerne til at nå de politiske mål, der er opnået enighed om. Formålet med at foreslå nye egne indtægter er ikke at øge det samlede EU-budget, men at komme bort fra holdningen "vi vil have mine penge tilbage" og indføre mere gennemsigtighed i systemet. Det drejer sig ikke om at give EU skattepolitisk suverænitet, men snarere at vende tilbage til finansieringsmekanismer, der ligger tættere op ad den oprindelige hensigt i traktaterne. Kommissionens forslag vil derfor føre til en reduktion af de direkte bidrag fra medlemsstaternes budgetter.

I gennemgangen af budgettet⁶ fastsatte Kommissionen en ikke-udtømmende liste over mulige finansieringsmidler, der gradvis kan erstatte de nationale bidrag og mindske byrden på de nationale statskasser. Den opstillede desuden adskillige kriterier, der skal anvendes i den forbindelse. Kommissionen har gennemført en omfattende analyse af mulighederne⁷ og besluttet at fremsætte forslag til en ny ordning for egne indtægter baseret på finansielle transaktioner og en ny momsindtægt. Disse nye egne indtægter kan delvis finansiere EU-budgettet og fuldt ud erstatte de eksisterende komplekse momsbaseede egne indtægter, som Kommissionen foreslår fjernet, og mindske omfanget af de BNI-baserede indtægter. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om nye egne indtægter er nærmere forklaret i en ledsagende retsakt⁸. I den forbindelse støtter Kommissionen Europa-Parlamentets opfordring til en parlamentskonference med de nationale parlamenter for at drøfte spørgsmålet.

Af ovenstående årsager foreslår Kommissionen desuden en omfattende forenkling af problemet med rabatter og korrektioner. Forsøg på at udjævne forskellene mellem medlemsstaternes betalinger til EU-budgettet og indtægterne fra EU's forskellige udgiftspolitikker risikerer at medføre forvridninger på budgettet og hæmme dets evne til at skabe en merværdi af udgifterne på EU-plan. Det er derfor, Kommissionen foreslår, at der i overensstemmelse med konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Fontainebleau i 1984 dæmmes op for bidragene fra de medlemsstater, der ellers ville få en budgetmæssig byrde, der er for stor i forhold til deres relative velstand.

⁶ KOM(2010) 700.

⁷ For yderligere oplysninger henvises til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEK(2011) 876.

⁸ KOM(2011) 510.

4. PRINCIPPERNE OM AT UNDERSTØTTE EU-BUDGETTET

EU-budgettet er ikke som de nationale budgetter. EU finansierer ikke direkte sundhedsvæsenet eller uddannelsessektoren. EU finansierer ikke politiet eller forsvaret, således som medlemsstaterne gør via deres nationale budgetter. Der er tale om et budget med en tværopøisk vision, ikke en national. Dets forholdsmæssigt beskedne størrelse gør det muligt at koncentrere indsatsen der, hvor det giver stor merværdi på EU-plan⁹. EU-budgettet har ikke til formål at finansiere interventioner, som medlemsstaterne selv kan finansiere. Der findes et EU-budget, fordi der er aktiviteter, det er nødvendigt at finansiere, for at EU kan fungere, eller fordi aktiviteterne kan gennemføres mere økonomisk og effektivt via en kollektiv finansiering over EU-budgettet. Formålet med EU-budgettet er:

- a) at finansiere fælles politikker, som medlemsstaterne er enedes om bør gennemføres på EU-plan (f.eks. den fælles landbrugspolitik)
- b) som udtryk for solidariteten mellem alle medlemsstater og regioner at støtte udviklingen af de svageste regioner, hvilket desuden gør det muligt at få EU til at fungere som et fælles økonomisk område (f.eks. via samhørighedspolitikken)
- c) finansiere interventioner for at færdiggøre det indre marked, som selv de mest velstående medlemsstater ikke kan finansiere alene. EU-budgettet muliggør et tværopøisk perspektiv snarere end et rent nationalt perspektiv (f.eks. ved at finansiere tværopøiske investeringer i infrastruktur). Det er desuden med til at forhindre kostbare overlapninger mellem de forskellige nationale ordninger, hvormed de samme mål delvis forfølges
- d) at sikre synergier og storstilede besparelser ved at fremme samarbejdet og fælles løsninger på problemer, som ikke kan løses af medlemsstaterne enkeltvis (f.eks. at sikre forskning og innovation i verdensklasse, samarbejde om indre anliggender, indvandring og retlige anliggender)
- e) at reagere på vedvarende og nye udfordringer, som kræver en fælles tværopøisk strategi (f.eks. hvad angår miljøet, klimaændringer, humanitær bistand, ændringer i befolkningsudviklingen og kultur).

På den baggrund har Kommissionen ved udformningen af den næste FFR gennemført principperne fra gennemgangen af budgettet for 2010:

- fokus på virkeliggørelsen af vigtige politiske mål
- fokus på EU-merværdien
- fokus på virkninger og resultater
- gensidige fordele i hele Den Europæiske Union

På EU-budgettet udtrykkes "politikker i tal". Finansieringen skal derfor være i overensstemmelse med de eksisterende lovgivningsmæssige rammer og de politiske

⁹ For at se eksempler på merværdien af EU's udgifter henvises til det ledsagende dokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEK(2011) 867.

prioriteringer på de relevante områder. Finansieringen skal føre til de forventede resultater – de offentlige myndigheder har ikke "ret" til at få midler, som de kan bruge, som de vil; de modtager derimod EU-midler, som skal være med til at sikre, at de kan nå de i fællesskab aftalte EU-mål. Udformningen af programmerne og instrumenterne i dette forslag til FFR er derfor ændret, således at det sikres, at resultaterne og virkningerne heraf fremmer EU's vigtigste politiske prioriteringer. Karakteristisk for det næste sæt finansielle programmer og instrumenter vil derfor være fokus på resultater, øget brug af konditionalitet og forenkling af gennemførelsen:

- **Resultaterne** vil klart være knyttet til gennemførelsen af Europa 2020-strategien og virkeliggørelsen af målene heri. Det indebærer, at programmerne koncentrerer sig på et begrænset antal højprofilerede prioriterede områder og foranstaltninger for at nå den kritiske masse. Det skal undgås, at interventionerne splittes op eller ikke koordineres. De eksisterende programmer vil så vidt muligt blive slået sammen (f.eks. på områder som indre anliggender, uddannelse/kultur) og/eller omformet (såsom forskning og samhørighed) for at sikre en integreret programmering og et enkelt sæt gennemførelses-, rapporterings- og kontrolmekanismer.
- **Forenkling:** De nuværende finansieringsregler er ikke kun blevet videreudviklet som reaktion på kravet om ansvarlighed, hvad angår den måde, hvorpå offentlige midler anvendes på, men også for at tage hensyn til tidligere problemer. Resultatet heraf er en forskelligartethed og kompleksitet, der anses for unødvendig kompliceret, og som besværliggør gennemførelsen af og kontrollen med foranstaltninger. Denne kompleksitet medfører, at der hviler en tung administrativ byrde på såvel støttemodtagerne som Kommissionen og medlemsstaterne, hvilket kan have den utilsigtede virkning, at det får aktører til at afholde sig fra at deltage, og at der sker forsinkelser i gennemførelsen. Der pågår i øjeblikket arbejde med at forenkle både de generelle regler (finansforordningen) og de sektorspecifikke regler.
- **Konditionalitet:** For at skærpe fokus på resultater snarere end på input vil der blive indført øget konditionalitet i forbindelse med programmerne og instrumenterne. Det er særlig relevant i forbindelse med store udgiftsblokke såsom samhørighedspolitikken og den fælles landbrugspolitik, hvor det af medlemsstaterne og støttemodtagerne vil blive krævet, at de påviser, at de modtagne midler er blevet anvendt til at fremme gennemførelsen af EU politiske prioriteringer. Mere generelt vil Kommissionen sikre sammenhængen mellem den overordnede økonomiske politik i EU og EU-budgettet, navnlig for at undgå situationer, hvor EU-finansieringens effektivitet undergraves af usunde makroøkonomiske politikker.
- **Fremme af investeringer:** Ved at samarbejde med den private sektor om innovative finansielle instrumenter er det muligt at øge virkningerne af EU-budgettet, hvilket gør det muligt at sikre et større antal strategiske investeringer og dermed øge EU's vækstpotentiale. Erfaringerne med at samarbejde med navnlig gruppen i Den Europæiske Investeringsbank (EIB-gruppen) og med nationale og internationale finansielle institutioner har været positiv og vil blive videreført under den næste FFR. Garantier og risikodelingsordninger kan gøre det muligt for den finansielle sektor at skaffe mere egenkapital og låne flere penge til innovative virksomheder eller til infrastrukturprojekter. På den måde kan sådanne finansielle instrumenter også bidrage til den overordnede udvikling af finansmarkederne efter finanskrisen.

5. DE VIGTIGSTE NYE ELEMENTER

Kommissionens ambition for det næste EU-budget er at bruge midlerne anderledes ved at lægge mere vægt på resultater og koncentrere indsatsen om at nå målene i Europa 2020-strategien gennem øget konditionalitet i forbindelse med samhørighedspolitikken og ved at gøre de direkte betalinger til landmændene grønnere. Det næste budget bør moderniseres ved, at midlerne omfordes til prioriterede områder såsom tværeuropæisk infrastruktur, forskning og innovation, uddannelse og kultur, sikring af EU's ydre grænser og prioriterede områder inden for politikken for forbindelser udadtil såsom EU's naboskabspolitik. Det skal tackle tværgående politiske prioriteter såsom miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer som en integreret del af alle vigtige instrumenter og interventioner. I den ledsagende del II til denne meddelelse findes der fuldstændige oplysninger om strategien på hvert politikområde. I næste afsnit redegøres der for de vigtigste ændringer, der vil blive foretaget på de vigtigste udgiftsområder.

5.1. Horizon 2020: En fælles strategisk ramme for forskning, innovation og teknologisk udvikling

EU står over for et betydeligt problem med manglende innovation¹⁰, som det er nødvendigt at løse, hvis EU skal konkurrere med andre udviklede økonomier og nye vækstøkonomier. EU som helhed halter bagefter Japan og USA, hvilket ses af en række nøgleindikatorer såsom antallet af registrerede patenter, omfanget af eksporten af mellemhøj- og højteknologiske produkter og den procentdel af BNP, der anvendes på forskning og udvikling.

Forskning og innovation er med til at skabe job, velstand og livskvalitet. Selv om EU er en global leder inden for mange teknologier, støder EU på stadig større udfordringer fra såvel traditionelle konkurrenter som vækstøkonomier. Ved hjælp af en fælles programpool kan indsatsen på forskningsområdet samles og give resultater, som de enkelte medlemsstater ikke selv kan tilvejebringe.

Udfordringen består i at fremme øgede investeringer inden for forskning og udvikling i hele EU, således at det overordnede mål i Europa 2020-strategien om, at investeringerne skal udgøre 3 % af BNP, nås. EU skal desuden forbedre sin evne til at omsætte videnskabelig viden til patenterede processer og projekter, der anvendes ikke blot inden for den højteknologiske industri, men måske endda endnu vigtigere inden for traditionelle sektorer. Der kræves en indsats fra de offentlige myndigheders, den private sektors og forskningssamfundets side. Kommissionen har påbegyndt en større ændring af EU's strukturer for god forvaltningspraksis på forskningsområdet ved at oprette Det Europæiske Forskningsråd, hvilket nu giver positive resultater. Kommissionen foreslår, at vi går videre og omorganiserer EU's nuværende instrumenter til finansiering af forskning og innovation (navnlig rammeprogrammerne for forskning og programmet for konkurrenceevne og innovation) for at skabe en stærkere forbindelse til de fastsatte politiske mål og forenkle gennemførelsesprocedurerne. Det vil også lette den administrative byrde, der hviler på støttemodtagerne.

Kommissionen foreslår, at den fremtidige finansiering af forskning og innovation baseres på tre hovedområder, der er fast forankret i Europa 2020-strategien:

¹⁰ Se rapporten om konkurrenceevnen i et innovativt EU, SEC(2011) 739.

- en videnskabelig base af topkvalitet
- tackle de samfundsmæssige udfordringer
- skabe en førerposition på erhvervsområdet og øge konkurrenceevnen.

En fælles strategisk ramme (den såkaldte "Horizon 2020") vil forhindre opsplittning og sikre større sammenhæng, herunder med de nationale forskningsprogrammer. Den vil være tæt knyttet til vigtige politisk prioriterede sektorer såsom sundhed, fødevarerikkerhed og bioøkonomi, energi og klimaændringer. Det Europæiske Institut for Teknologi og Innovation vil blive en del af Horizon 2020-programmet og kommer til at spille en vigtig rolle, når det drejer sig om at samle de tre sider af videntrekanten, nemlig uddannelse, innovation og forskning, gennem dets såkaldte "Knowledge and Innovation Communities". Et karakteristisk træk ved den nye strategi for finansiering af forskning vil være den øgede brug af innovative finansielle instrumenter efter det vellykkede eksempel med finansieringsfaciliteten med risikodeling.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 80 mia. EUR i tidsrummet 2014-2020 til den fælles strategiske ramme for forskning og innovation.

Finansieringen vil blive suppleret af omfattende støtte til forskning og innovation fra strukturfondene. I tidsrummet 2007-2013 blev der f.eks. brugt 60 mia. EUR på forskning og innovation på tværs af EU's regioner, og det kan forventes, at der vil blive brugt lignende beløb fremover.

5.2. Solidaritet og investeringer med henblik på bæredygtig vækst og beskæftigelse

Samhørighedspolitikken er et vigtigt udtryk for solidariteten med fattigere og svagere regioner i EU, men den er mere end det. En af de største succeser i EU har været, at det via samhørighedspolitikken har været muligt at højne levestandarden for alle borgere. Det sker ikke blot ved at hjælpe de fattigere medlemsstater og regioner med at udvikle sig og vokse, men også via samhørighedspolitikken rolle i forbindelse med integreringen af det indre marked, der er af en sådan størrelse, at alle dele af EU, rige såvel som fattige, store såvel som små, får adgang til store markeder og opnår store besparelser. Kommissionens evaluering af tidligere udgifter har vist mange eksempler på investeringer, der har skabt merværdi, vækst og job, hvilket ikke ville være sket uden støtte fra EU-budgettet. Resultaterne viser imidlertid også en vis grad af spredning af investeringerne og en manglende prioritering. På et tidspunkt, hvor de offentlige midler er knappe, og hvor der mere end nogensinde er brug for investeringer, der øger væksten, har Kommissionen besluttet at fremsætte forslag om betydelige ændringer af samhørighedspolitikken.

Samhørighedspolitikken har også en vigtig rolle at spille i forbindelse med virkeliggørelsen af målene i Europa 2020-strategien i hele EU. Kommissionen foreslår, at der lægges øget vægt på resultater og samhørighedspolitikken effektivitet ved mere systematisk at knytte samhørighedspolitikken til målene i Europa 2020-strategien. Derudover foreslås det at indføre en ny kategori af regioner – "**overgangsregioner**" – til erstatning for den nuværende ud- og indfasningsordning. Denne kategori vil omfatte alle regioner med et BNP pr. indbygger på mellem 75 % og 90 % af gennemsnittet i EU-27.

Arbejdsløshed og vedvarende stor fattigdom kræver en indsats på EU-plan og nationalt plan. Da EU står over for voksende udfordringer, hvad angår manglen på kvalifikationer,

utilfredsstillende aktive arbejdsmarkedspolitikker og uddannelsessystemer, social udstødelse af marginaliserede grupper og lav mobilitet på arbejdsmarkedet, er der behov for både politiske initiativer og konkrete støtteforanstaltninger. Mange af disse udfordringer forværres af den finansielle og økonomiske krise, tendenserne i befolkningsudviklingen og indvandringen og den hast, hvormed de teknologiske forandringer sker. Medmindre der effektivt tages fat på disse problemer, udgør de en betydelig udfordring for den sociale samhørighed og konkurrenceevnen. Det er derfor vigtigt, at investeringer i infrastruktur, den regionale konkurrenceevne og udviklingen af virksomheder, som øger væksten, ledsages af foranstaltninger vedrørende arbejdsmarkedspolitik, uddannelse, social inklusion og arbejdstageres, virksomheders og iværksætteres tilpasningsevne samt administrativ kapacitet.

Det er her, Den Europæiske Socialfond (ESF) har en nøglerolle at spille, og det foreslås, at medlemsstaterne skal fastlægge, hvordan de forskellige finansieringsinstrumenter kan bidrage til de vigtigste mål i Europa-2020-strategien, bl.a. ved at fastsætte en minimumssats for den strukturfondsstøtte, der skal tilfalde ESF til hver kategori af regioner (25 % til konvergensregioner, 40 % til overgangsregioner, 52 % til konkurrencedygtige regioner med udgangspunkt i, at Samhørighedsfonden fortsat står for en tredjedel af bevillingerne til samhørighedspolitikken i støtteberettigede medlemsstater og eksklusive det territoriale samarbejde). Anvendelsen af disse andele medfører, at den samlede minimumsandel til ESF bliver på 25 % af budgettet til samhørighedspolitikken, dvs. 84 mia. EUR. ESF skal suppleres af en række instrumenter, der forvaltes direkte af Kommissionen, f.eks. Progress og Eures-netværket, for at støtte jobskabelsen.

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) er en fleksibel fond uden for den finansielle ramme, der støtter arbejdstagere, der mister deres job som følge af ændringer i de globale handelsmønstre og hjælper dem med at finde et nyt job hurtigst muligt. De beløb, der er behov for, kan variere fra år til år, hvorfor Kommissionen foreslår, at EGF holdes uden for den finansielle ramme. EGF kan også anvendes til af de mennesker i landbrugssektoren, hvis levebrød ville kunne blive påvirket af globaliseringen.

For at øge effektiviteten af EU's udgifter og i overensstemmelse med den territoriale strategi i Lissabontraktaten foreslår Kommissionen, at der skabes en fælles strategisk ramme for alle strukturfonde for at omsætte målene i Europa 2020-strategien i investeringsprioriteringer. Formålet hermed er at puste nyt liv i Lissabontraktatens mål vedrørende territorial samhørighed. Rent praktisk foreslår Kommissionen, at der indgås en partnerskabsaftale med hver medlemsstat. I disse aftaler fastsættes partnernes forpligtelser på nationalt og regionalt plan for anvendelsen af de bevilgede midler til gennemførelse af Europa 2020-strategien i form af en resultatbaseret ramme, der gør det muligt at vurdere udviklingen i situationen, hvad angår forpligtelser.

Der bør derfor være en stærk forbindelse til de nationale reformprogrammer og de stabilitets- og konvergensprogrammer, medlemsstaterne har udarbejdet samt de landespecifikke henstillinger, Rådet har vedtaget på grundlag heraf. For at sikre, at effektiviteten af udgifterne til samhørighed ikke undergraves af usunde makroøkonomiske politikker, vil konditionaliteten, der er knyttet til den nye økonomiske forvaltning, supplere den tidligere sektorspecifikke konditionalitet, der er fastsat i hver aftale.

I aftalerne skal der fastsættes klare mål og indikatorer, og der skal opstilles en række betingelser (både forudgående og i forbindelse med, at målene nås, således at det er muligt at overvåge dem), og der skal bl.a. være pligt til hvert år i rapporterne om samhørighedspolitikken at gøre status over situationen. Finansieringen vil være målrettet mod

et begrænset antal prioriterede områder – konkurrencedygtige regioner og overgangsregioner skal hovedsageligt anvende hele deres budgetmæssige bevilling undtagen den fra ESF på områderne energieffektivitet, vedvarende energi og små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og innovation, mens konvergensregioner skal anvende deres bevilling på en noget bredere vifte af prioriterede områder (om nødvendigt bl.a. opbygning af institutionel kapacitet).

For at forbedre resultaterne vil der blive indført nye konditionalitetsbestemmelser, der skal sikre, at EU's finansiering er fokuseret på resultater og skaber et stærkt incitament hos medlemsstaterne til at sikre, at målene i Europa 2020-strategien nås effektivt gennem samhørighedspolitikken. Konditionaliteten vil have form af såvel "forudgående" betingelser, der skal være på plads, inden midlerne udbetales, og "efterfølgende" betingelser, der vil gøre frigivelsen af supplerende midler afhængig af de opnåede resultater. Manglende fremskridt, hvad angår opfyldelsen af disse betingelser, vil medføre suspendering eller annullering af midlerne.

Konditionaliteten vil blive baseret på resultater og incitamenter til at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at sikre en effektiv anvendelse af de finansielle ressourcer. For at sætte øget fokus på resultater og virkeliggørelsen af målene i Europa 2020-strategien, vil 5 % af samhørighedsbudgettet for hver medlemsstat blive sat til side og ved en midtvejsevaluering bevilget til de medlemsstater og regioner, hvis programmer har nået de fastsatte milepæle, hvad angår virkeliggørelsen af programmålene i relation til målene i Europa 2020-strategien. Milepælene vil blive fastsat i overensstemmelse med forordningerne vedrørende samhørighedspolitikken.

Erfaringerne med den nuværende finansielle ramme viser, at mange medlemsstater har problemer med at absorbere store mængder EU-midler over et begrænset tidsrum. Forsinkelser i forberedelsen af projekterne, forpligtelser og udgifter forårsager en betydelig ophobning af uudnyttede bevillinger ved udgangen af den nuværende finansieringsperiode. Desuden har den finanspolitiske situation i nogle medlemsstater gjort det sværere at frigive midler til national samfinansiering. For at øge absorptionen af bevillingerne foreslår Kommissionen en række foranstaltninger:

- at fastsætte et loft på 2,5 % af BNI for bevillinger til samhørighed
- at tillade en midlertidig forøgelse af samfinansieringsprocenten med 5-10 procentpoint, når en medlemsstat modtager finansiell bistand i overensstemmelse med artikel 136 eller 143 i TEUF, hvorved den indsats, der kræves fra det nationale budget på et tidspunkt, hvor der finder en budgetkonsolidering sted, vil blive mindre, samtidig med at EU's overordnede udgiftsniveau fortsat er det samme
- at medtage bestemte betingelser i partnerskabsaftalerne vedrørende forbedring af den administrative kapacitet.

Med henblik på næste FFR foreslår Kommissionen, at den største andel af samhørighedsmidlerne koncentrerer på de fattigste regioner og medlemsstater. Den foreslår desuden at hjælpe de regioner, der bevæger sig væk fra at have status som "konvergensregioner", ved at begrænse den mindskelse af støtteintensiteten, der ville finde sted, hvis de straks fik status som "konkurrencedygtige regioner". Kommissionen foreslår derfor, at de beholder to tredjedele af deres tidligere bevillinger i den næste FFR-periode. Disse regioner

vil sammen med andre regioner med et BNP af lignende størrelse (mellem 75-90 % af BNP i EU) komme til at udgøre en ny kategori af "overgangsregioner".

Kommissionen foreslår, at der bevilges 376 mia. EUR i tidsrummet 2014-2020 til udgifter til instrumenter under samhørighedspolitikken.

Dette beløb omfatter:

- **162,6 mia. EUR til regionale konvergensregioner**
- **38,9 mia. EUR til overgangsregioner**
- **53,1 mia. EUR til konkurrencedygtige regioner**
- **11,7 mia. EUR til territorielt samarbejde**
- **68,7 mia. EUR til Samhørighedsfonden**

Og 40 mia. EUR til faciliteten for netforbindelser i Europa (se punkt 5.3 nedenfor)

Den Europæiske Socialfond (baseret på 25/40/52-formlen for hver kategori af regioner) får tildelt mindst 25 % af finansieringsrammen for samhørighed, idet der ses bort fra faciliteten for netforbindelser i Europa, dvs. 84 mia. EUR

Uden for FFR:

- **3 mia. EUR til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen**
- **7 mia. EUR til Den Europæiske Solidaritetsfond**

5.3. Netforbindelser i Europa

Et fuldt fungerende indre marked er afhængigt af moderne højeffektive infrastrukturer, der forbinder EU, navnlig på områderne transport, energi og informations- og kommunikationsteknologier (IKT).

Det skønnes, at der er behov for ca. 200 mia. EUR for at færdiggøre de transeuropæiske energinet, og at det er nødvendigt at investere 540 mia. EUR i det transeuropæiske transportnet og over 250 mia. EUR i informations- og kommunikationsteknologier (IKT) i tidsrummet 2014-2020. Selv om markedet kan og bør tilvejebringe størstedelen af de nødvendige investeringer, er der behov for at rette op på markedsfejl – at udfylde mangler, fjerne flaskehalse og sikre hensigtsmæssige netforbindelser på tværs af grænserne. Erfaringerne har imidlertid vist, at tværnationale investeringer på tværs af grænserne ikke prioriteres højt nok i de nationale budgetter til at sikre det indre marked den infrastruktur, der er behov for. Dette er endnu et eksempel på merværdien af EU-budgettet. Via EU-budgettet kan finansieringen af tværeuropæiske projekter, der forbinder de centrale områder og randområderne i EU, sikres, hvilket er til gavn for alle.

Kommissionen har derfor besluttet at fremsætte forslag om oprettelse af en facilitet for netforbindelser i Europa for derved at fremskynde udviklingen af den infrastruktur, EU har brug for. Disse netforbindelser, der øger væksten, vil give bedre adgang til det indre marked og bringe isolationen af bestemte økonomiske "øer" til ophør. De dele af EU, der f.eks. endnu ikke er tilkoblet de vigtigste el- og gasnet er afhængige af de investeringer, andre medlemsstater foretager i deres energiforsyning. Faciliteten for netforbindelser i Europa skal

yde et vigtigt bidrag til energisikkerheden ved at sikre en tværeuropæisk adgang til forskellige kilder og leverandører i og uden for EU. Den skal desuden bidrage til at virkeliggøre det nye begreb territorial samhørighed, som blev indført med Lissabontraktaten. Ved at sikre, at der i hele EU findes IKT-højhastighedsnetværk og tværeuropæiske IKT-tjenester, vil problemet med opsplitting på det indre marked også blive løst, og sådanne netværk vil være nyttige for små og mellemstore virksomheder i deres stræben efter vækstmuligheder uden for deres hjemmemarked.

Faciliteten for netforbindelser i Europa skal finansiere forud fastsatte prioriterede transport-energi- og IKT-infrastrukturer af interesse for EU, og såvel fysisk infrastruktur som IKT-infrastruktur, der er i overensstemmelse med kriteriet om en bæredygtig udvikling. Dette forslag ledsages af en foreløbig liste over forslag til infrastrukturer (de manglende led).

Faciliteten for netforbindelser i Europa vil blive centralt styret og finansieret over et særligt budget hertil og via beløb fra Samhørighedsfonden, der er øremærket til transport. Samfinansieringssatserne fra EU-budgettet vil blive højere, når investeringerne finder sted i "konvergensregioner", end når de finder sted i "konkurrencedygtige regioner". Lokale og regionale infrastrukturer vil blive tilkøbt prioriterede EU-infrastrukturer, således at alle borgere i EU forbindes, og de kan (sam)finansieres af strukturfondene (Samhørighedsfonden og/eller EFRU afhængig af situationen i den enkelte medlemsstat/region). I lyset af manglen på infrastruktur i de nye medlemsstater har Kommissionen besluttet at fremsætte forslag om en relativ uændret bevilling til Samhørighedsfonden. Det vil hjælpe med til at sætte gang i investeringerne i transportsektoren i støtteberettigede regioner og øge forbindelserne mellem dem og resten af EU.

Faciliteten for netforbindelser i Europa vil give mulighed for at anvende innovative finansieringsredskaber til at fremskynde og sikre større investeringer, end der ville kunne opnås via offentlige investeringer alene. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med EIB og andre offentlige investeringsbanker for at kombinere finansieringen af disse projekter. Den vil navnlig fremme anvendelsen af EU-projektobligationer¹¹ som et middel til at fremme virkeliggørelsen af disse vigtige projekter.

Det vil være nødvendigt at lade nogle af infrastrukturprojekterne, der er af interesse for EU, gå gennem lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og førtiltrædelseslande. Kommissionen vil fremsætte forslag om en række forenklede midler til at forbinde og finansiere dem via den nye facilitet for derved at sikre kohærens mellem interne og eksterne instrumenter. Det indebærer, at der findes et integreret regelsæt, således at finansieringen af de relevante projekter kan stilles til rådighed fra forskellige poster på EU-budgettet.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 40 mia. EUR for tidsrummet 2014-2020 til faciliteten for netforbindelser i Europa, der skal suppleres af yderligere 10 mia. EUR, der er øremærket til relaterede transportinvesteringer inden for Samhørighedsfonden.

Dette beløb omfatter 9,1 mia. EUR til energisektoren 31,6 mia. EUR til transport (inklusive 10 mia. EUR inden for Samhørighedsfonden) og 9,1 mia. EUR til IKT.

¹¹ For yderligere oplysninger henvises til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEK(2011) 868.

5.4. En ressourceeffektiv fælles landbrugspolitik

Den fælles landbrugspolitik er en af de få reelt fælles EU-politikker. Den er udformet således, at den sikrer en bæredygtig landbrugssektor i Europa ved at øge sektorens konkurrenceevne, sikre en passende og sikker fødevarerforsyning, bevare miljøet og landskaber, samtidig med at landmændene sikres en rimelig levestandard. Den erstatter som sådan 27 forskellige nationale landbrugspolitikker og udgør en besparelse for de nationale budgetter, fordi den direkte støtte til landmændene finansieres over EU-budgettet uden national samfinansiering.

Ved at foreslå ændringer af finansieringen af den fælles landbrugspolitik får Kommissionen den til i højere grad at blive en del af Europa 2020-strategien, samtidig med at europæiske landmænd sikres en stabil indtægt. Fremover vil landbrugsbudgettet ikke blot blive anvendt til at øge produktiviteten i landbruget, sikre en rimelig levestandard for landmændene, stabilisere markederne, sikre forsyningerne og sikre, at de når ud til forbrugerne til rimelige priser. Der vil også via dette budget blive ydet støtte en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, klimainsatsen og en afbalanceret territorial udvikling i hele EU. De tre dele i Europa 2020-strategien – en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst – vil blive vævet ind i næste fase af udformningen af den fælles landbrugspolitik.

De ændringer, Kommissionen foreslår, har til formål at føre til et mere fair støttesystem i hele EU, hvor landbrugs- og miljøpolitik knyttes sammen til en bæredygtig forvaltning af landområder, og det sikres, at landbruget fortsat bidrager til en levedygtig økonomi i landdistrikterne. I årenes løb er en række forpligtelser, som egentlig hører ind under andre politikområder, blevet omfattet af den fælles landbrugspolitik,. Kommissionen vil benytte den finansielle ramme til i den fælles landbrugspolitik at sætte fornyet fokus på kerneaktiviteterne heri og nye aktiviteter. De midler, der f.eks. går til fødevarer sikkerhed, er således blevet flyttet til udgiftsområde 3 i budgettet, og fremover vil fødevarerhjælp til de dårligst stillede blive finansieret via udgiftsområde 1, hvis det passer bedre sammen med målet i Europa 2020-strategien om at mindske fattigdommen. Kommissionen vil foreslå, at anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen udvides til også at omfatte bistand til landmænd, hvis levebrød kan blive påvirket af globaliseringen.

De to grundpiller i den fælles landbrugspolitik struktur vil blive bevaret. De vigtigste ændringer, Kommissionen har foreslået, er som følger:

At gøre de direkte betalinger grønnere: for at sikre, at den fælles landbrugspolitik hjælper med til, at EU når sine miljømæssige mål og mål for klimainsatsen ud over krydsoverensstemmelseskravene i den nuværende lovgivning, vil 30 % af den direkte støtte være betinget af, at der er tale om "grønne" tiltag. Det betyder, at alle landmænd skal forpligte sig til anvende en miljøvenlig praksis, som vil blive defineret i lovgivningen, og som kan kontrolleres. Virkningerne heraf vil være, at landbrugssektoren i betydelig grad går i en mere bæredygtig retning, hvor landmændene får betaling for at levere offentlige varer til deres medborgere.

Konvergens, hvad angår betalinger: for at sikre en mere ligelig fordeling af den direkte støtte og samtidig tage hensyn til de forskelle, der stadig eksisterer i lønniveau og råvareomkostninger, vil størrelsen af den direkte støtte pr. hektar gradvis blive tilpasset. Det skal ske på følgende måde: Alle medlemsstater med direkte betalinger på under 90 % af gennemsnittet kommer til dække at en tredjedel af forskellen mellem deres nuværende niveau og dette niveau. Denne konvergens vil forholdsmæssigt blive finansieret af alle medlemsstater, hvis direkte betalinger ligger over EU-gennemsnittet. På samme måde vil bevillingerne

til udvikling af landdistrikterne blive revurderet på grundlag af mere objektive kriterier og i højere grad målrettet mod målene for politikken. Det vil sikre en mere fair behandling af landmænd, der udfører de samme aktiviteter. For at det via den fælles landbrugspolitik er muligt at tackle de udfordringer, der er forbundet med de økonomiske, sociale, miljømæssige og geografiske kendetegn ved europæisk landbrug i det 21. århundrede, og effektivt at bidrage til målene i Europa 2020-strategien vil Kommissionen fremsætte forslag om at tillade fleksibilitet mellem de to søjler.

Et loft over størrelsen af de direkte betalinger ved at begrænse den grundlæggende direkte indkomststøtte, som store landbrugsbedrifter kan få, samtidig med at der tages hensyn til større bedrifters stordriftsfordele og den direkte beskæftigelse, disse bedrifter skaber. Kommissionen foreslår, at besparelserne genbruges i budgetbevillingen til udvikling af landdistrikter og bevares inden for de nationale finansieringsrammer for de medlemsstater, som midlerne stammer fra.

Kommissionen finder, at disse nye elementer kan samles under den fælles landbrugspolitik nuværende to-søjlede struktur. Den fremtidige fælles landbrugspolitik vil derfor omfatte en grønnere og mere rimelig fordelt første søjle og en anden søjle, hvor der fokuseres mere på konkurrenceevne og innovation, klimaændringer og miljø. En mere målrettet politik bør føre til en mere effektiv anvendelse af de til rådighed stående finansielle ressourcer. Den fælles landbrugspolitik anden søjle, der omfatter **udvikling af landdistrikterne**, vil fortsat bidrage til at dække de særlige nationale og/eller regionale behov, som afspejler EU's prioriteringer, og vil være omfattet af de samme resultatbaserede bestemmelser om konditionalitet i Europa 2020-strategien som andre strukturfonde. I perioden efter 2013 vil Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) blive medtaget i den fælles strategiske ramme for alle strukturfondene og i de aftaler, det er planlagt at indgå med alle medlemsstater. Ved at fremhæve den territoriale dimension af den socioøkonomiske udvikling og kombinere alle til rådighed stående EU-midler i en enkelt aftale vil det være muligt i højere grad at støtte den økonomiske udvikling i landområder i hele EU fremover.

Endelig foreslår Kommissionen, at de markedsforanstaltninger, der på nuværende tidspunkt indgår i første søjle af den fælles landbrugspolitik, omstruktureres. Europæisk landbrug står i dag over for en række udfordringer, navnlig behovet for at reagere på uforudsete omstændigheder og lette de tilpasninger, der kræves i medfør af internationale handelsaftaler. Af disse årsager foreslår Kommissionen, at der oprettes to instrumenter uden for den flerårige finansielle ramme, som vil være omfattet af de samme hasteprocedure som Nødhjælpsreserven: en nødmekanisme til brug i krisesituationer (f.eks. i tilfælde af problemer med fødevarer sikkerheden) og et nyt anvendelsesområde for Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 281,8 mia. EUR til første søjle i den fælles landbrugspolitik og 89,9 mia. EUR til udvikling af landdistrikterne i tidsrummet 2014-2020. Disse midler vil blive suppleret af yderligere 15,2 mia. EUR:

- **4,5 mia. EUR til forskning og innovation vedrørende fødevarer sikkerhed, bioøkonomi og et bæredygtigt landbrug (inden for den fælles strategiske ramme for forskning og innovation)**
- **2,2 mia. EUR til fødevarer sikkerhed, udgiftsområde 3**

- **2,5 mia. EUR til fødevarebistand til de dårligst stillede, udgiftsområde 1**
- **3,5 mia. EUR i en ny reserve til kriser i landbrugssektoren**
- **Op til 2,5 mia. EUR til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen**

5.5. Investering i menneskelig kapital

De overordnede mål i Europa 2020-strategien om, at flere skal have en højere uddannelse, og at antallet af unge, der forlader skolen tidligt, skal nedbringes, vil ikke blive nået, uden at der investeres meget mere i den menneskelige kapital. Det største finansielle bidrag fra EU-budgettet til investeringer i mennesker kommer fra Den Europæiske Socialfond. Ud over de nuværende aktiviteter er der mulighed for at øge EU-støtten til formel uddannelse på alle niveauer (skoler, højere læreanstalter, fagskoler, voksenundervisning) og til uformelle og ikke-formelle uddannelsesaktiviteter. Et af de mest vellykkede aspekter af det nuværende program for livslang læring, Erasmus Mundus-programmet og programmet for unge er væksten i den tværnationale læringsmobilitet. For at sikre et højere kompetenceniveau og hjælpe med til at tackle problemet med den store ungdomsarbejdsløshed i mange medlemsstater vil de foranstaltninger, der på nuværende tidspunkt støttes via Leonardo-programmet, der hjælpe mennesker med at få en uddannelse i et andet EU-land på områder såsom grundlæggende erhvervsuddannelse samt med at udvikle og overføre innovative strategier fra en medlemsstat til en anden, blive fremmet under den næste FFR. På nuværende tidspunkt ydes der meget lidt økonomisk støtte til dem, der ønsker at tage en kandidatuddannelse i en anden medlemsstat. Kommissionen vil foreslå, at der med inddragelse af EIB udvikles et innovativt program, der skal sikre mobile kandidatstuderende en række garantier. Kommissionen foreslår derfor at styrke EU-programmerne for almen og faglig uddannelse og øge størrelsen af de midler, der afsættes til disse aktiviteter.

EU-midlerne til kultur og mediaaktiviteter understøtter europæernes fælles kulturarv og er med til at sikre en øget cirkulation af kreative europæiske værker inden og uden for EU. De nuværende programmer spiller en enestående rolle ved at stimulere samarbejdet på tværs af grænserne, fremme peerlæring og gøre disse sektorer mere professionelle. Den stadig større rolle, kultursektoren og de kreative industrier spiller, er i vid udstrækning i overensstemmelse med målene i Europa 2020-sektoren.

På nuværende tidspunkt er programmerne og instrumenterne imidlertid opsplittede. Karakteristisk for dem er, at der er tale om en lang række småprojekter, og nogle af dem har ikke nået den kritiske masse, så de vil ikke få langvarige virkninger. Der er også visse overlapninger mellem foranstaltningerne – det har ført til øgede forvaltningsudgifter og skabt forvirring mellem potentielle ansøgere.

Kommissionen foreslår derfor at rationalisere og forenkle den nuværende struktur ved at foreslå et enkelt integreret program for almen og faglig uddannelse og unge. Det skal fokusere på udviklingen af de menneskelige ressourcers kvalifikationer og mobilitet. Af samme årsager vil der også blive skabt synergi i de kulturelle programmer.

Ansøgningsprocedurerne og overvågningen og evalueringen af projekterne vil blive forenklet, bl.a. ved at nationale organer forvalter projekterne.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 15,2 mia. EUR til området almen og faglig

uddannelse og 1,6 mia. EUR til kulturområdet i tidsrummet 2014-2020.

Finansieringen vil blive suppleret af omfattende støtte til almen og faglig uddannelse fra strukturfondene. I tidsrummet 2007-2013 blev der f.eks. brugt 72,5 mia. EUR på almen og faglig uddannelse på tværs af EU's regioner, og det kan forventes, at der vil blive brugt lignende beløb fremover.

5.6. Tackle udfordringerne i forbindelse med indvandring

Politikkerne på området indre anliggender, som omfatter sikkerhed, indvandring og forvaltning af de ydre grænser, har i de senere år fået stadig større betydning. Det er et af de områder, hvor der i medfør af Lissabontraktaten er sket store ændringer. Ændringernes betydning blev bekræftet i Stockholmprogrammet¹² og den tilhørende handlingsplan¹³.

Målet om at skabe et område uden indre grænser, som EU-borgere og tredjelandsstatsborgere, der er indrejst lovligt og har lovligt ophold, kan rejse ind i, færdes, bo og arbejde i og have tillid til, at deres rettigheder fuldt ud respekteres, og at de garanteres sikkerhed, er af altafgørende betydning. Samtidig er befolkningens bekymring over ulovlig indvandring og integrationsproblemerne vokset. En fremadrettet politik, hvad angår lovlig indvandring og integration, er vigtig for at øge EU's konkurrenceevne og sociale samhørighed, berige vores samfund og skabe muligheder for alle. Færdiggørelsen af et mere sikkert og effektivt fælles europæisk asylsystem, der afspejler vores værdier, er fortsat en prioritet. Generelt set er dette et af de områder, hvor det klart giver en merværdi at mobilisere EU-budgettet.

Kommissionen foreslår i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme at forenkle udgiftsinstrumenternes struktur ved at mindske antallet af programmer til en toøjlet struktur ved at oprette en indvandrings- og asylfond og en fond for den indre sikkerhed. Begge fonde vil få en ekstern dimension, der sikrer den fortsatte finansiering, idet finansieringen starter i EU og fortsætter i tredjelande, f.eks. hvad angår programmer for genbosættelse af flygtninge, tilbagetagelse og regional beskyttelse. Kommissionen har planlagt at gå væk fra den årlige programmering og over mod en flerårig programmering, hvilket vil give Kommissionen, medlemsstaterne og de endelige støttemodtagere en mindre arbejdsbyrde.

I Lissabontraktaten er der fastsat bestemmelser om EU-samarbejde om bekæmpelse af kriminelle netværk og menneskesmugling, våben- og narkotikasmugling samt civilbeskyttelse for at sikre en bedre beskyttelse af befolkningen og miljøet i tilfælde af større naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer. Det voksende antal katastrofer, der rammer EU-borgerne, kræver en mere systematisk indsats på EU-plan. Kommissionen foreslår derfor, at effektiviteten af, sammenhængen i og synligheden af EU's katastrofeberedskab øges.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 8,2 mia. EUR i tidsrummet 2014-2020 til området indre anliggender og 455 mia. EUR til civilbeskyttelse og EU's katastrofeberedskabskapacitet.

¹² Rådsdokument 17024/09.

¹³ KOM(2010) 171.

5.7. EU som global partner

Hvad der sker uden for EU's grænser kan påvirke og påvirker direkte EU-borgernes velstand og sikkerhed. Det er derfor i EU's interesse aktivt at være involveret i at påvirke verden omkring os, bl.a. ved brug af finansielle instrumenter.

Lissabontraktaten betød en ny start for EU's relationer med resten af verden. Oprettelsen af stillingen som højtstående repræsentant, som også er næstformand i Kommissionen og har en omfattende koordineringsrolle, skyldtes ønsket om at sikre et samlet og effektivt samspil med vores internationale partnere på grundlag af grundprincipperne om demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, menneskelig værdighed, lighed og solidaritet og respekt for principperne i FN's charter og folkeretten. EU vil fortsat fremme og forsvare menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet i udlandet. Et vigtigt aspekt af EU's indsats udadtil er at forsvare dets værdier.

En anden vigtig prioritet er respekten for EU's formelle forpligtelse til inden 2015 at sikre, at 0,7 % af bruttonationalproduktet (BNP) går til oversøisk udviklingshjælp ved at bevare andelen fra EU-budgettet som en del af den fælles indsats, EU som helhed gør, og derved tage et afgørende skridt i retning af at nå millenniumudviklingsmålene. Der vil inden for rammerne af udviklings- og samarbejdsinstrumentet blive oprettet et tværafrikansk instrument til støtte for gennemførelsen af en fælles afrikansk-europæisk strategi, hvor der fokuseres på den tydelige merværdi, som tværregionale og tværkontinentale aktiviteter giver. Det skal være tilstrækkelig fleksibelt til at omfatte bidrag fra EU-medlemsstaterne, afrikanske stater, finansielle institutioner og den private sektor. Derudover vil udviklings- og samarbejdsinstrumentet fokusere på bekæmpelse af fattigdom og virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene i de relevante regioner i verden.

EU's indsats skal skræddersyes til de individuelle omstændigheder. Vores partnere går lige fra udviklingslandene til de mindst udviklede lande, som har brug for særlig bistand fra EU. I overensstemmelse med den seneste meddelelse om den europæiske naboskabs- og partnerskabspolitik¹⁴ er EU forpligtet til på lang sigt at skabe et område med stabilitet, velstand og demokrati i dets nabolande. Den historiske udvikling i den arabiske verden kræver også en vedvarende investering for at støtte forandringerne, som tydeligvis er i vores og deres interesse. EU vil optrappe sin indsats, hvad angår forebyggelse af kriser for at bevare freden og styrke den internationale sikkerhed.

Vores instrumenter kan også lette EU's engagement over for tredjelande i forbindelse med problemer, der vækker bekymring globalt såsom klimaændringerne, miljøbeskyttelse, ulovlig indvandring og regional ustabilitet og gør det muligt for EU hurtigt og effektivt at reagere på naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer rundt om i verden. EU er forpligtet til finansielt at bidrage til opfyldelse af sine internationale forpligtelser, hvad angår klimaændringer og biodiversitet. I 2003 fandt der en større rationalisering af instrumenterne sted, og det er begyndt at give bedre resultater. Kommissionen finder ikke, at endnu en større ændring af lovgivningen er nødvendig i den periode, den næste FFR dækker, selv om den foreslår visse forbedringer, og de overordnede investeringer optrappes.

For at afspejle de internationale forandringer, der nu er på vej, foreslår Kommissionen, at EU reviderer finansieringen af programmer i industrialiserede lande og lande med vækst-

¹⁴ KOM(2011) 303.

økonomier, og i stedet opretter et nyt partnerskabsinstrument for at støtte vores økonomiske interesser i resten af verden. Det kan give øgede muligheder for virksomheder i EU gennem fremme af handel og konvergens på lovgivningsområdet i de tilfælde, hvor finansieringen vil bidrage til at styrke EU's økonomiske forbindelser rundt om i verden. Det vil sikre, at europæiske virksomheder kan drage nytte af de økonomiske forandringer, der sker i mange dele af verden, som skaber uforlignelige muligheder, men hvor konkurrencen er meget hård.

EU's humanitære bistand anerkendes nu i Lissabontraktaten som en selvstændig politik på området EU's forbindelser udadtil og giver en høj grad af merværdi. En sammenhængende, supplerende og koordineret EU-strategi for humanitær bistand sikrer, at de knappe ressourcer anvendes effektivt til at dække de indkredsede behov, og støtter bestræbelserne for at sikre en mere effektiv international humanitær indsats. Stigningen i antallet af såvel naturkatastrofer som menneskeskabte katastrofer og de økonomiske virkninger heraf kræver en systematisk indsats på EU-plan for at styrke og øge beredskab— og indsatsressourcerne både inden for og uden for EU. Kommissionen foreslår, at kriseindsatsen, -forebyggelsen og -styringen finder sted ved hjælp af instrumentet for humanitær bistand og civilbeskyttelsesordningen til brug i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, som vil fortsætte, i takt med at virkningerne af klimaændringerne slår igennem.

Kommissionen mener, at finansieringsinstrumenterne på visse områder, der henhører under EU's interne politikker, såsom uddannelse og indvandring bør anvendes til at støtte indsatsen i tredjelande, da det vil have åbenlyse fordele at rationalisere og forenkle strategien.

Kommissionen foreslår, at der bevilges 70 mia. EUR i tidsrummet 2014-2020 til traditionelle eksterne instrumenter.

Og uden for FFR:

- **Den Europæiske Udviklingsfond (AVS-landene): 30 mia. EUR**
- **Den Europæiske Udviklingsfond (oversøiske lande og territorier): 321 mio. EUR**
- **Global klima- og biodiversitetsfond**
- **Nødhjælpsreserven: 2,5 mia. EUR**

5.8. Poster med særlig status

Der er forskellige måder at finansiere aktiviteter på, som gennemføres på EU's vegne eller som en del af EU-politikker. Af forskellige årsager finansieres nogle aktiviteter ved hjælp af en anden budgetnøgle eller kun af visse medlemsstater. I dette forslag til en flerårig finansiel ramme gør Kommissionen også opmærksom på en række udgiftsforslag med særstatus.

5.8.1. Den Europæiske Udviklingsfond

Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) finansierer udviklingsbistand til de af EU's partnere, der er udviklingslande. Denne bistand er traditionelt blevet finansieret uden for EU-budgettet for at afspejle de særlige historiske forbindelser, som visse medlemsstater har med forskellige dele af verden. Kommissionen finder, at betingelserne for at integrere EUT fuldt ud i budgettet under de nuværende omstændigheder med Cotonouaftalen (på grundlag af hvilken

EUF yder støtte til AVS-landene), som udløber i 2020, endnu ikke er opfyldt. For at skabe udsigt til, at EUF fremover inkluderes, vil Kommissionen overveje at foreslå, at bidragsnøglen for EUF tilnærmes til den nøgle, der anvendes til EU-budgettet. Det vil også være med til at gøre de absolutte beløb, der ydes i udviklingsstøtte, synlige. Det foreslås også, at den demokratiske kontrol med EUF forbedres ved at bringe den i overensstemmelse med udviklings- og samarbejdsinstrumentet, samtidig med at der tages hensyn til dette instruments karakteristika.

5.8.2. *Storstilede projekter*

Erfaringerne har i årenes løb vist, atorstilede projekter af interesse for EU har tendens til at blive uforholdsmæssigt dyre for et beskedent EU-budget. Som følge af deres særlige art bliver omkostningerne herved ofte højere end oprindeligt projekteret, og det efterfølgende behov for at finde supplerende midler gør det nødvendigt at omfordele midler, der allerede er blevet øremærket til andre prioriterede behov. Det er ikke en bæredygtig løsning, og Kommissionen har derfor besluttet at fremsætte alternative forslag til den fremtidige finansiering aforstilede videnskabelige projekter, idet der sondes mellem Galileo og andre projekter.

EU er enejer af Galileo-projektet, og der foreslås som en del af denne pakke et tilstrækkeligt stort budget til dækning af dets fremtidige behov. Det vil være nødvendigt fortsat at gøre en indsats for at holde omkostningerne under kontrol. Det vil ske ved hjælp af forordningen om fastsættelsen af FFR. Hele projektets ibrugtagings- og driftsfase bør være nået i begyndelsen af den næste finansielle ramme, hvor det bør overvejes at vedtage nye forvaltningsordninger på længere sigt.

Hvad angår projekter såsom ITER og GMES, hvor omkostningerne er for store til at blive dækket udelukkende over EU-budgettet, foreslår Kommissionen, at der kalkuleres med midler uden for FFR efter 2013. Det vil sætte EU i stand til fortsat fuldt ud at opfylde sine internationale forpligtelser.

6. INSTRUMENTER OG GENNEMFØRELSE

6.1. Forenkling for at skabe bedre resultater

Gennemførelsesprocedurerne for og kontrolkravene til EU-programmer skal være effektive og sikre ansvarlighed, men de skal også være omkostningseffektive. Forandringer har i årenes løb skabt et system, der nu i vid udstrækning anses for at være for kompliceret, og som ofte fjerner lysten til at deltage i programmerne og/eller forsinker gennemførelsen heraf. På den baggrund har Kommissionen besluttet at foreslå en radikal forenkling på tværs af hele den fremtidige FFR. Det er i den forbindelse vigtigt, at de fremtidige retsgrundlag for alle sektorprogrammer skaber den rette balance mellem politiske mål, midlerne til at nå dem og udgifterne til administration og kontrol. Der vil navnlig blive fastsat betingelser for at nå de politiske mål på en omkostningseffektiv måde, samtidig med at der sikres klare betingelser for støtteberettigelse, ansvarlighed og et passende kontrolniveau, der med rimelige omkostninger begrænser risikoen for fejl og svig til et rimeligt niveau.

Enhver meningsfuld forenkling af anvendelsen af EU-midler kræver en kombineret indsats fra alle institutioner, som skal gennemgå både de generelle regler i finansforordningen og de sektorspecifikke regler, der er under udarbejdelse. Bestræbelserne for at forenkles på EU-plan vil imidlertid ikke få fuld virkning, hvis der ikke parallelt hermed gøres en indsats på nationalt

plan, f.eks. på området delt forvaltning. Kommissionen vil udsende en særlig meddelelse vedrørende forenkling i slutningen af 2011, når den har fremsat alle sine sektorspecifikke forslag.

6.1.1. Mindske antallet af programmer

Den første måde at nå dette mål på er ved at mindske antallet af særskilte programmer og instrumenter; flere politiske mål kan nås uden nødvendigvis at flerdoble antallet af instrumenter hertil og uden større forskel i forvaltningsreglerne for det ene og det andet program. Komplekse programmer, der ikke har været vellykkede, vil enten blive omformet, så de bliver enklere og mere effektive, eller de vil ikke blive fortsat. Denne strategi foreslås på nogle områder – maritime anliggender og fiskeri, retlige anliggender og grundlæggende rettigheder, indre anliggender, uddannelse og kultur.

6.1.2. Forskellige instrumenter under en enkelt ramme

En anden måde at forenkle forvaltningen af programmer på er ved at placere dem under en enkelt ramme med fælles regler og begrænse undtagelserne eller de særlige kendetegn til et minimum. F.eks.:

- Kommissionen foreslår, at de tre hovedfinansieringskilder for forskning og innovation (det nuværende syvende rammeprogram, den nuværende innovationsdel af programmet for konkurrenceevne og innovation og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT)) samles inden for en enkelt fælles strategisk ramme for forskning og innovation.
- Hvad angår midler, der er omfattet af delt forvaltning - EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og den fremtidige europæiske hav- og fiskerifond – vil en fælles strategisk ramme erstatte den nuværende strategi, hvor der fastsættes strategiske retningslinjer for de forskellige instrumenter.

6.1.3. Udlicitering

Kommissionen foreslår også, at muligheden for i højere grad at anvende eksisterende gennemførelsesorganer anvendes. Som Revisionsretten bekræftede, sikrer disse organer bedre serviceydelser og øger EU's synlighed. Dette instrument er navnlig relevant for fortsættelsen af de nuværende smallere programmer, som endnu ikke er blevet udliciteret, og som omfatter en kritisk masse af ensartede eller standardiserede foranstaltninger, hvorved der opnås stordriftsfordele. Det betyder ikke, at der skal oprettes nye gennemførelsesorganer, men i det omfang det er nødvendigt, at de eksisterendes mandater gennemgås. Denne strategi vil f.eks. blive fulgt op af forslag til uddannelses- og kulturprogrammer.

6.1.4. Integrering af prioriteter på tværs af politikker

En optimal opfyldelse af målene på nogle politikområder – herunder indsatsen mod klimaændringer, miljø, forbrugerpolitik, sundhed og grundlæggende rettigheder – afhænger af, at prioriteterne integreres inden for en række instrumenter på andre politikområder. F.eks. er det nødvendigt, at målene for indsatsen mod klimaændringer og for miljøet afspejles i instrumenter, der sikrer, at de bidrager til at skabe en kulstoffattig, ressourceeffektiv og klimaresistent økonomi, der vil øge EU's konkurrenceevne, skabe flere og grønnere job,

styrke energisikkerheden og give sundhedsmæssige fordele. Udviklingssamarbejde, klima og miljø, navnlig biodiversitet, vil blive integreret i alle relevante programmer.

Den relevante andel af EU-budgettet vil følgelig stige som følge af en effektiv integrering af prioriteter i alle vigtige EU-politikker (f.eks. samhørighed, forskning og innovation, landbrug og samarbejde med tredjelande). Da der via samme foranstaltning kan og bør forfølges forskellige mål samtidigt, vil integreringen af prioriteter være med til at skabe synergier i forbindelse med anvendelsen af midler til forskellige prioriterede områder og medføre øget sammenhæng og omkostningseffektivitet i forbindelse med udgifterne.

6.1.5. En mere effektiv administration

Udgifterne til administration beløber sig på nuværende tidspunkt til 5,7 % af de nuværende udgifter. Dette budget finansierer alle EU-institutionerne - Europa-Parlamentet (20 %), Det Europæiske Råd og Rådet (7 %), Kommissionen (40 %) og mindre institutioner og organer (15 %). Kommissionen har for sin del de seneste ti år gjort en betydelig indsats for at reformere forvaltningen af dens menneskelige og budgetmæssige ressourcer og sikre en mere effektiv anvendelse heraf. Alene reformen fra 2004 har siden 2004 givet besparelser på 3 mia. EUR, efterhånden som reformprocessen slår igennem, og vil give yderligere 5 mia. EUR i besparelse frem til 2020. Kommissionen har som en del af dens løbende forpligtelse til at begrænse omkostningerne ved at administrere EU-politikkerne fungeret på grundlag af "nulvækst" i de menneskelige ressourcer siden 2007.

Kommissionen foreslår, at EU-institutionernes, -agenturernes og -organernes administration forenkles og rationaliseres for at gøre dem til moderne, effektive og dynamiske organisationer i overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien. Kommissionen er opmærksom på presset på medlemsstaternes budgetter og besparelserne i de nationale offentlige udgifter til administration og har gennemgået de administrative udgifter på tværs af institutionerne for at finde frem til måder at øge effektiviteten og mindske omkostningerne på. Den har besluttet at foreslå, at personalet i hver institution/tjeneste, agentur og andre organer som en del af næste FFR reduceres med 5 %. Sammen med den effektivitet, der opnås på andre områder, vil det holde de administrative udgifter inden for den næste FFR på et minimum.

Kommissionen har uden at vente til 2014, hvorfra den næste FFR går, besluttet at foreslå en række ændringer af tjenestemandsvedtægten, der finder anvendelse på EU-tjenestemænd i EU-institutionerne. Disse ændringer omfatter en ny metode til beregning af tilpasningen af lønningerne, en forhøjelse af arbejdstiden (fra 37,5 til 40 timer om ugen) uden kompenserende løntilpasninger, en forhøjelse af pensionsalderen og en modernisering af visse forældede ydelser i overensstemmelse med lignende tendenser i medlemsstaternes administrationer. Kommissionen er ved at udarbejde et udkast til forordning, der først vil blive drøftet med personalerepræsentanterne som en normal del af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og derefter formelt forelagt Europa-Parlamentet og Rådet til vedtagelse snarest muligt.

7. DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMMES VARIGHED, STRUKTUR OG FLEKSIBILITET

Under hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning har Kommissionen besluttet at fremsætte forslag til en syvårig tidsramme for den næste FFR. Det vil styrke forbindelsen til opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien i tide. Kommissionen vil i 2016 fremlægge en vurdering af gennemførelsen af den finansielle ramme, der om nødvendigt ledsages af de relevante forslag. Kommissionen foreslår, at de udgiftsområder, der anvendes i forbindelse

med den finansielle ramme for 2007-2013, omformes, således at de afspejler målene i Europa 2020-strategien.

Kommissionen enes sammen med Europa-Parlamentet om, hvorvidt det er nødvendigt med mere fleksibilitet inden for eller på tværs af budgetposterne for, at Den Europæiske Union kan klare nye udfordringer og lette beslutningsprocessen i institutionerne. Kommissionen foreslår derfor fem instrumenter uden for den finansielle ramme (Nødhjælpsreserven, fleksibilitetsinstrumentet, Solidaritetsfonden og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og et nyt instrument med henblik på krisesituationer i landbruget) plus visse supplerende ændringer, der fremlægges i de ledsagende forslag til FFR-forordningen og den nye interinstitutionelle aftale om samarbejde i budgetanliggender og forsvarlig finansiel forvaltning. I de fremtidige retsgrundlag for de forskellige instrumenter vil det desuden blive foreslået, at der gøres omfattende brug af delegerede retsakter for at sikre mere fleksibilitet i forvaltningen af politikker i finansieringsperioden, samtidig med at de to lovgivers prærogativer respekteres.

I forbindelse med forvaltningen af programmer vil der desuden blive taget mere hensyn til behovet for en strengere planlægning af fremtidige udgifter og for at undgå, at forsinkelserne i de fremtidige betalinger øges for meget. Kommissionen foreslår derfor en række foranstaltninger for at sikre mere stringente regler for den finansielle planlægning og forvaltning af de af EU-finansierede programmer, navnlig via strukturfondene, og samtidig tage hensyn til medlemsstaternes ansvar for forvaltningen af disse midler.

8. KONKLUSION

Kommissionen foreslår i ledsagende retsakter en forordning om vedtagelse af en ny flerårig finansiel ramme, en interinstitutionel aftale om budgetanliggender og forsvarlig finansiel forvaltning og en afgørelse om egne indtægter (med de relevante gennemførelsesbestemmelser).

I de kommende måneder inden udgangen af 2011 vil strategien i denne meddelelse blive nærmere fastsat i forslag til retsakter vedrørende udgiftsprogrammer og instrumenter på de enkelte politikområder.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordres til at godkende retningslinjerne i denne meddelelse og træffe de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med forhandlingerne til at sikre, at de relevante retsakter, bl.a. programmerne og instrumenterne for sektorspecifikke udgifter, vedtages i tide, inden den nye flerårige finansielle ramme får virkning pr. 1. januar 2014. Kommissionen vil fremsætte forslag til de nødvendige tilpasninger af denne ramme, hvis Republikken Kroatien som forventet bliver medlem af Den Europæiske Union, inden den næste flerårige finansielle ramme træder i kraft.

FLERÅRIG FINANSIEL RAMME 2014-2020 (FORPLIGTELSE)

2011-priser	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
UDGIFTSOMRÅDE 1: Intelligent og inklusiv vækst									
Galileo	2	1 100	1 100	900	900	700	900	1 400	7 000
Nuklear sikkerhed + afvikling	279	134	134	134	134	55	55	55	700
Den fælles strategiske ramme, forskning og innovation	9 768	10 079	10 529	10 979	11 429	11 879	12 329	12 776	80 000
Ny konkurrenceevne/små og mellemstore virksomheder	177	235	270	305	340	375	410	445	2 380
Almen og faglig uddannelse, ungdom og sport	1 305	1 423	1 673	1 923	2 173	2 423	2 673	2 923	15 210
Dagsorden for social udvikling	119	121	121	121	121	121	121	124	850
Told-Fiscalis-bekæmpelse af svig	107	120	120	120	120	120	120	120	840
Agenturer	258	237	291	290	291	265	326	331	2 030
Andet	308	267	267	267	267	267	267	267	1 868
Margin	49	513	533	553	573	593	613	633	4 009
Energi	22	973	1 233	1 033	1 173	1 303	1 503	1 903	9 121
Transport	1 552	2 299	2 499	2 899	3 099	3 499	3 699	3 700	21 694
IKT	3	642	782	1 182	1 442	1 512	1 712	1 913	9 185
Faciliteten for netforbindelser i Europa	1 577	3 914	4 514	5 114	5 714	6 314	6 914	7 516	40 000
Regional konvergens	30 692	22 032	22 459	22 836	23 227	23 631	24 012	24 393	162 590
Overgangsregioner	1 963	5 549	5 555	5 560	5 565	5 570	5 574	5 579	38 952
Konkurrenceevne	6 314	7 592	7 592	7 592	7 592	7 592	7 592	7 592	53 143
Territorialt samarbejde	1 304	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	1 671	11 700
Samhørighedsfonden	11 885	9 577	9 620	9 636	9 708	9 888	10 059	10 222	68 710
Yderligt beliggende og tyndbefolkede regioner	249	132	132	132	132	132	132	132	926
Samhørighedspolitik	52 406	46 554	47 029	47 428	47 895	48 484	49 041	49 589	336 020
UDGIFTSOMRÅDE 1 I ALT	66 354	64 696	66 580	68 133	69 956	71 596	73 768	76 179	490 908
UDGIFTSOMRÅDE 2: Bæredygtig vækst: naturressourcer									
Underloft for den fælles landbrugs politik (direkte betalinger + markedsudgifter)	43 515	42 244	41 623	41 029	40 420	39 618	38 831	38 060	281 825
Udvikling af landdistrikterne	13 890	13 618	13 351	13 089	12 832	12 581	12 334	12 092	89 895
Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (inkl. markedsforanstaltninger) + fiskeripartnerskabsaftaler + RFFO-aftaler	984	945	950	955	955	960	960	960	6 685
Miljø og klimainsats (Life+)	362	390	415	440	465	490	515	485	3 200
Agenturer	49	49	49	49	49	49	49	49	344
Margin	230	140	140	140	140	140	140	139	979
UDGIFTSOMRÅDE 2 I ALT	59 031	57 386	56 527	55 702	54 861	53 837	52 829	51 784	382 927
UDGIFTSOMRÅDE 3: Sikkerhed og EU-borgerskab									
Fond til forvaltning af migration	487	490	490	490	490	490	490	493	3 433
Intern sikkerhed	604	528	548	568	588	608	628	648	4 113
It-systemer	132	104	104	104	104	104	104	105	729
Retlige anliggender	44	44	50	55	60	65	70	72	416
Rettigheder og EU-borgerskab	35	41	45	50	55	60	65	71	387
Civilbeskyttelse	20	35	35	35	35	35	35	35	245
Europa for borgerne	29	29	29	29	29	29	29	29	203
Fødevarsikkerhed		330	323	317	311	305	299	293	2 177
Folkesundhed	54	57	57	57	57	57	57	54	396
Forbrugerbeskyttelse	24	25	25	25	25	25	25	25	175
Programmet for et kreativt Europa	181	182	197	212	227	242	257	273	1 590
Agenturer	387	431	431	431	431	431	431	431	3 020
Andet	155	106	106	106	106	106	106	106	743
Margin	57	130	130	130	130	130	130	129	909
UDGIFTSOMRÅDE 3 I ALT	2 209	2 532	2 571	2 609	2 648	2 687	2 726	2 763	18 535
UDGIFTSOMRÅDE 4: Et globalt Europa									
Førtiltrædelsesinstrumentet	1 888	1 789	1 789	1 789	1 789	1 789	1 789	1 789	12 520
Det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI)	2 268	2 100	2 213	2 226	2 265	2 340	2 439	2 514	16 097
EIDHR	169	200	200	200	200	200	200	200	1 400
Stabilitetsinstrumentet	357	359	359	359	359	359	359	359	2 510
Sikkerhed (FUSP)	352	359	359	359	359	359	359	359	2 510
Partnerskabsinstrumentet	70	126	130	135	141	148	156	164	1 000
Udviklingssamarbejdsinstrumentet (DCI)	2 553	2 560	2 682	2 808	2 938	3 069	3 202	3 338	20 597
Humanitær bistand	841	930	925	920	915	910	905	900	6 405
Civilbeskyttelse (CPF) + Den Europæiske Kriseberedskabskapacitet	5	30	30	30	30	30	30	30	210
EVHAC	0	20	22	25	29	33	38	43	210
Instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (INSC)	76	80	80	80	80	80	80	80	560
Makroøkonomisk bistand	132	85	85	85	85	84	84	85	593
Garantifonden for foranstaltninger udadtil	250	236	231	226	195	157	128	84	1 257
Agenturer	20	20	20	20	20	20	20	20	137
Andet	141	134	134	189	134	134	134	134	995
Margin	101	374	388	396	422	439	458	523	3 000
UDGIFTSOMRÅDE 4 I ALT	9 222	9 400	9 645	9 845	9 960	10 150	10 380	10 620	70 000
UDGIFTSOMRÅDE 5: Administration									
Pensionsudgifter og europaskoler	1 522	1 575	1 640	1 687	1 752	1 785	1 839	1 886	12 165
Institutionernes administrative udgifter	6 802	6 812	6 869	6 924	6 991	7 074	7 156	7 239	49 064
Margin	510	155	170	185	200	215	230	247	1 400
UDGIFTSOMRÅDE 5 I ALT	8 833	8 542	8 679	8 796	8 943	9 073	9 225	9 371	62 629
I ALT	145 650	142 556	144 002	145 085	146 368	147 344	148 928	150 718	1 025 000
i % af BNI	1,12%	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,05%	1,04%	1,03%	1,05%

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2011
KOM(2011) 500 endelig

DEL II

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Et budget for Europa 2020 - Del II: Politikker

{SEK(2011) 867 endelig}
{SEK(2011) 868 endelig}

INDHOLDSFORTEGNELSE

Landbrug og udvikling i landdistrikter.....	3
Borgerne	7
Civilbeskyttelse	9
Klimaindsats.....	12
Konkurrenceevne og SMV	17
Toldunion og Beskatning	21
Økonomisk, Social og Territorial Samhørighed	24
Uddannelse og Kultur.....	28
Beskæftigelse og Sociale anliggender.....	32
Miljø	37
Forbindelser udadtil.....	42
Bekæmpelse af Svig	47
Sundhed og Forbrugere	49
Indre Anliggender	52
Infrastrukturer - "Netforbindelser i Europa"	55
Innovative Finansielle Instrumenter	77
Retlige anliggender	80
Hav- og Fiskeripolitik	82
Forskning og Innovation	85
Administration.....	89

LANDBRUG OG UDVIKLING I LANDDISTRIKTER

1. POLITIKMÅL

Langt størsteparten af vort territorium er landbrugs- og skovområder, og landbrug og skovbrug spiller en meget vigtig rolle for økonomien i landdistrikterne og for landskaberne. Landmændene har mange forskellige funktioner, der spænder lige fra produktion af fødevarer og andre landbrugsprodukter og til landskabsforvaltning, naturbevarelse og turisme.

Den fælles landbrugspolitik tager sigte på at sikre en moderne, bæredygtig og effektiv landbrugssektor i Europa. Formålet er at gøre sektoren konkurrencedygtig, sikre fødevarerforsyningen og bevare miljø og landskaber, og samtidig sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard.

Den fælles landbrugspolitik er en ægte europæisk politik. I stedet for at have 27 særskilte landbrugspolitikker og -budgetter har medlemsstaterne lagt deres ressourcer sammen i én fælles europæisk politik med ét fælles europæisk budget. Det betyder naturligvis også, at den fælles landbrugspolitik tegner sig for en meget stor del af EU's budget. Men denne tilgang er både mere effektiv og økonomisk end ukoordinerede nationale tilgange.

Det europæiske landbrug står i dag over for mange store udfordringer. Igennem de seneste år er landbrugspriserne steget med 50 %, men priserne på energi og gødning er steget med henholdsvis 200 % og 150 %. Resultatet har været en markant langsigtet nedgang i indkomsterne i landbruget. Landbrugssektoren står også over for store udfordringer i relation til klimaændringer, miljøforringelse og presserende problemer med hensyn til fødevarer sikkerhed, territorial balance og bæredygtig vækst.

Stillet over for disse udfordringer har den fælles landbrugspolitik gennemgået en betydelig udvikling i de senere år. Denne proces vil fortsætte med den forestående reform, som vil resultere i en mere moderne og grønnere politik, der er i stand til at bidrage aktivt til målene i Europa 2020-strategien ved at frigøre det økonomiske potentiale, der findes i landdistrikterne, fremme udviklingen af lokale markeder og beskæftigelse, understøtte omstruktureringerne i landbruget og støtte landmændenes indkomster for derigennem at opretholde en bæredygtig landbrugssektor i hele Europa.

Den reformerede fælles landbrugspolitik vil fremme intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst ved at sikre større ressourceeffektivitet med det formål at bevare produktionsgrundlaget for fødevarer, foder og vedvarende energi i hele EU, og den skal give incitamenter til at afbøde virkningerne af og tilpasse sig til klimaændringerne, beskytte økosystemer og modvirke tab af biodiversitet og yde støtte til diversificering i landbrugsområder for derigennem at fremme en afbalanceret territorial udvikling.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår at bevare den fælles landbrugspolitik nuværende opdeling i to søjler:

- **Søjle I** skal fortsat dreje sig om **direkte støtte til landmænd og støtte til markedsforanstaltninger**. Direkte støtte og markedsstøtte finansieres 100 % over EU's budget for at sikre en ensartet gennemførelse af den fælles politik på hele det indre marked og åbne mulighed for et samlet forvaltnings- og kontrolsystem.

- **Søjle II** skal fortsat tage sigte på at levere specifikke almene miljøgoder, forbedre landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne og fremme diversificering og livskvalitet i landbrugsområder. Medlemsstaterne har et spillerum ved udformningen af de forskellige foranstaltninger ud fra specifikke nationale og regionale behov, men de skal afspejle EU's prioriterede mål. Foranstaltningerne under Søjle II medfinansieres af medlemsstaterne, hvilket er med til at sikre, at de tilgrundliggende mål realiseres, og øge denne politiks løftestangeffekt med hensyn til at fremme udviklingen i landdistrikter. I kraft af de højere finansieringssatser, der gælder for de fattigste regioner i EU, bidrager Søjle II også til EU's samhørighedsmål.

Inden for denne tosøjlestruktur skal politikudformningen moderniseres og forenkles betydeligt med det formål at nå frem til en grønnere og mere retfærdig politik i overensstemmelse med Europa 2020-målene.

Reformens hovedelementer omfatter:

- **En mere ligelig fordeling af direkte indkomststøtte**

Af historiske grunde har der været store forskelle på, hvor stor en direkte indkomststøtte pr. hektar der ydes til EU-landmændene i forskellige lande. For 2013 udgør den direkte støtte pr. hektar potentielt støtteberettiget jord og pr. støttemodtager f.eks. 94,7 EUR i Letland og 457,5 EUR i Nederlandene. Gennemsnittet for EU27 ligger på 269,1 EUR.

Den reformerede fælles landbrugspolitik kommer til at omfatte en "konvergensordning", der kan mindske disse skævheder og fremme en mere retfærdig fordeling af den finansielle støtte. Denne omlægning af støtten er et af de vigtigste elementer i reformen, som tager sigte på en mere effektiv udnyttelse af budgetmidlerne gennem mere retfærdige og bedre målrettede direkte udbetalinger samt bedre balance mellem den fremtidige udbetaling af støtte til udvikling i landdistrikterne og politikmålene. Det skal opnås på følgende vis: alle medlemsstater med direkte betalinger på under 90 % af EU27-gennemsnittet skal i løbet af perioden have udlignet en tredjedel af forskellen mellem deres nuværende niveau og de 90 % af EU27-gennemsnittet.

Tildelingen af støtte til udvikling i landdistrikter skal også moderniseres, således at fordelingen fastlægges på grundlag af en række objektive territoriale og økonomiske kriterier, der afspejler de fremtidige økonomiske, sociale, miljømæssige og territorialpolitiske mål.

- **Et grønt element i de direkte betalinger**

Et obligatorisk grønt element i de direkte betalinger er et af reformens grundprincipper. Det skal fremme sektorens miljøpræstationer og er en klar illustration af, hvordan den fælles landbrugspolitik efter reformen vil bidrage til et bredere udsnit af EU's prioriterede mål.

Der bliver nærmere betegnet tale om, at 30 % af de direkte betalinger i fremtiden skal være betinget af overholdelse af en række former for god miljøpraksis, som rækker videre end krydsoverensstemmelseskravene.

- **Støtte til aktive landmænd**

For at sikre en effektiv brug af midlerne skal den direkte landbrugsstøtte være forbeholdt aktive landmænd.

- **Loft over de direkte betalinger til de største landmænd**

I dag tegner store landbrugsbedrifter sig for en uforholdsmæssig stor del af den direkte indkomststøtte fra den fælles landbrugspolitik. Efter reformen skal der i en moderat og gradvis proces lægges loft over den direkte indkomststøtte til de største bedrifter, samtidig med at der skal behørigt tages hensyn til de skalafordele, der kan opnås med større bedrifter, og den beskæftigelse de genererer.

- **En resultatfokuseret politik for udvikling i landdistrikterne**

For at sikre størst mulige synergieffekter mellem politikken for udvikling i landdistrikter og EU's andre regionaludviklingsinstrumenter skal Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikterne (ELFUL) integreres i de partnerskabskontrakter, der indgås mellem Kommissionen og hver af medlemsstaterne. Disse kontrakter skal kædes sammen med målene for Europa 2020-strategien og de nationale reformprogrammer. De skal opstille en integreret strategi for territorial udvikling, med støtte fra alle EU's relevante strukturfonde, også fonden for udvikling i landdistrikter. Der bliver tale om mål baseret på aftalte indikatorer, strategiske investeringer og en række betingelser.

- **Forenklet ordning for små landmænd**

Mange af dem, der modtager direkte støtte, er små landmænd, og en forenklet ordning for støttetildelingen vil give betydelige lempelser af de administrative byrder for medlemsstaterne og landmændene og samtidig have neutrale virkninger for EU's budget.

- **Markedsudgifter og kriseordninger**

Europas landbrug står i dag over for en lang række udfordringer, ikke mindst nødvendigheden af at kunne reagere på uforudsete begivenheder med pludselige indvirkninger på indkomsterne i landbruget og behovet for at lette de tilpasninger og skift, som internationale handelsaftaler vil nødvendiggøre.

Der foreslås derfor en omlægning af markedsforanstaltningerne, som i dag er samlet under Søjle I, med indførelse af to instrumenter uden for den flerårige finansielle ramme. Det drejer sig om at indføre en krisemekanisme til brug i krisesituationer (som kan opstå på grund af et fødevareresikkerhedsproblem eller en pludselig ny udvikling på markedet), gennem hvilken der kan ydes omgående støtte til landmænd via en hasteprocedure. Proceduren for at gøre brug af denne krisefond skal være den samme som for Nødhjælpsreserven.

Det foreslås desuden at udvide interventionsmulighederne under Den Europæiske Globaliseringsfond, således at der kan ydes overgangsstøtte til landmænd for at lette deres tilpasning til nye situationer på markedet, der opstår på grund af globaliseringens indirekte virkninger. Endvidere foreslår Kommissionen at overføre finansieringen af fødevarerhjælp til de socialt dårligst stillede til Udgiftsområde 1 for at få samlet fattigdoms- og eksklusionsbekæmpelsesforanstaltningerne under ét, og at føre finansieringen af fødevareresikkerhed ind under foranstaltningerne inden for folkesundhed.

3. GENNEMFØRELSE

Med oprettelsen af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikterne (ELFUL) blev retsgrundlaget for den fælles

landbrugspolitik omlagt med en opdeling af den i to søjler. I årene efter 2013 foreslås det at opretholde de to fondes orientering i videst mulige omfang.

Forslaget til en ny artikel i finansforordningen om delt forvaltning stemmer overens med de nuværende forvaltnings- og kontrolsystemer for EFGL og ELFUL.

Med den generelle fælles markedsordning for landbruget (forordning (EF) nr. 1234/2007) blev der desuden foretaget en omfattende strømlining af EU's lovgivning om markedsordningerne, således at alle de bestemmelser, der tidligere var indeholdt i de fælles markedsordninger for de enkelte sektorer, nu er samlet i én forordning.

For årene efter 2013 er man i færd med at gennemgå alle retsgrundlag for den fælles landbrugspolitik for at sikre, at der fortsat foretages forenklinger, hvor det er nødvendigt og muligt.

4. BUDGETTILDELING

(Alle tal i faste 2011-priser)

Samlet foreslået budget for 2014-20, heraf	386,9 mia. EUR
Søjle I - direkte betalinger og markedsudgifter	281,8 mia. EUR
• Søjle II - udvikling i landdistrikter	89,9 mia. EUR
• Fødevaresikkerhed	2,2 mia. EUR
• Socialt dårligst stillede	2,5 mia. EUR
• Reserve til kriser i landbrugssektoren	3,5 mia. EUR
• Den Europæiske Globaliseringsfond	op til 2,5 mia. EUR
• Forskning og innovation inden for fødevaresikkerhed, bioøkonomi og bæredygtigt landbrug (under den fælles strategiske ramme for forskning og innovation)	4,5 mia. EUR

BORGERNE

1. POLITIKMÅL

Med Lissabontraktaten har borgerne og deres organisationer fået adgang til at deltage fuldt ud i det demokratiske liv i EU.

"Europa for Borgerne"-programmet støtter transnationale projekter, der tager sigte på at fremme borgernes deltagelse og den europæiske identitet. På andre politikområder findes der en lang række konkrete foranstaltninger, der angår borgerne, men "Europa for Borgerne" er det eneste program, der inddrager borgerne i generelle europæiske spørgsmål, både institutionelle spørgsmål - f.eks. i relation til EU-traktaterne eller valgene til Europa-Parlamentet - og tværgående spørgsmål.

Et andet middel til at bevidstgøre borgerne om EU-spørgsmål og deres rettigheder er kommunikation, altså at oplyse den almindelige offentlighed om EU's politikker. Kommunikationsaktiviteterne har derfor til formål at skabe øget bevidsthed om og opbakning bag EU's overordnede politiske mål.

2. VIRKEMIDLER

Den største del af Europa for Borgerne-programmet drejer sig om støtte til tværnationalt venskabsbysamarbejde. Desuden ydes der også strukturstøtte til civilsamfundets paraplyorganisationer på EU-plan og til tænketanke. Disse strategiske partnerskaber skal sikre, at de europæiske interesseorganisationer kan levere deres input til EU-debatterne. Det styrker engagementet i EU's dagsorden i civilsamfundet og blandt borgerne og er med til at fremme en kultur, hvor borgerne inddrages til gavn for EU og medlemsstaterne. Via dette program ydes der desuden støtte til udvikling af en fælles forståelse af den europæiske historie (især i relation til Holocaust og stalinismen) gennem støtte til mindeprojekter.

- Siden 2007 har der hvert år været omkring 1 million europæiske borger, der har deltaget direkte i aktiviteter støttet af programmet.
- I årene fra 2007 til 2010 var der ca. 800 civilsamfunds- og mindeprojekter og over 4000 venskabsbyprojekter.
- Desuden støtter programmet også over 50 større EU-tænketanke, paraplyorganisationer og netværker, som er vigtige kontaktled for EU-institutionerne, der derigennem kommer i dialog med flere borgere.

Ud over dette konkrete program er der behov for en mere effektiv kommunikation til den almindelige offentlighed og en stærkere synergi mellem Kommissionens kommunikationsaktiviteter for at sikre, at EU's politiske mål bliver formidlet effektivt ud. Alle retsgrundlagene for den nye generation af foranstaltninger for 2014-2020 skal derfor indeholde en særskilt del om kommunikation, herunder også intern kommunikation.

3. GENNEMFØRELSE

"Europa for Borgerne"-programmet forvaltes centralt af Kommissionen med bistand fra Forvaltningsorganet for Undervisning og Audiovisuelle Medier. De støttes af et programudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer. I størsteparten

af de deltagende lande er der etableret "Europa for Borgerne"-kontaktpunkter, som skal hjælpe støttemodtagerne på nationalt plan og formidle feedback til Kommissionen om programmets gennemførelse. Inden for rammerne af programmet foregår der desuden regelmæssige dialoger med forskellige aktører på området.

Udnyttelse af synergieffekter og samling af ressourcerne fra de forskellige retsgrundlag for kommunikationsforanstaltninger skal skabe bedre sammenhæng og åbne mulighed for skalafordele og bedre udnyttelse af ressourcerne til kommunikationsforanstaltninger rettet mod den brede offentlighed.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020	203 mio. EUR
---------------------------------------	--------------

CIVILBESKYTTELSE

1. POLITIKMÅL

Det overordnede formål med EU-samarbejdet inden for civilbeskyttelse er at sikre en bedre beskyttelse af befolkning, miljø, ejendom og kulturarv i tilfælde af større natur- eller teknologikatastrofer eller menneskeskabte katastrofer.

Det **øgede antal alvorlige natur- og menneskeskabte katastrofer og deres øgede økonomiske virkninger** gør det nødvendigt at sætte systematisk ind på EU-plan for at styrke beredskabet og øge indsatskapaciteten, både i og uden for EU. **Europæisk samarbejde og solidaritet** styrker hele EU's **kollektive beredskab** til at sætte ind overfor større katastrofer og sætter medlemsstaterne og andre deltagerlande (Norge, Liechtenstein, Island og Kroatien) i stand til at lægge deres ressourcer sammen og reagere med en fælles indsats, der giver størst mulige virkninger i relation til bekæmpelse af katastrofer og mindskelse af tab af menneskeliv og materielle tab. Når katastrofer rammer EU eller tredjelande, kan myndighederne i det pågældende land få **omgående, konkret bistand** via EU's **Civilbeskyttelsesordning**.

EU-samarbejdet om civilbeskyttelse tager sigte på:

- at lette en hurtig og effektiv indsats i katastrofesituationer
- at sikre et tilstrækkeligt beredskab inden for civilbeskyttelsen til at imødegå katastrofesituationer
- at udvikle katastrofeforebyggende foranstaltninger.

EU har udviklet en integreret tilgang til katastrofestyring, der omfatter katastrofeindsats, katastrofeberedskab og katastrofeforebyggelse. Kommissionen vedtog i 2010 en meddelelse om et "Styrket EU-katastrofeberedskab"¹, som fik tilslutning i Rådet. Hovedformålet er at forbedre effektiviteten, sammenhængen og synligheden i EU's indsats. Det skal gøres ved at bygge videre på de erfaringer, man har haft med naturkatastrofer i og uden for EU i 2010 (f.eks. stormen Xynthia, oversvømmelserne i Østeuropa, skovbrandene i Sydeuropa, det giftige røde slam i Ungarn, jordskælvet i Haiti og oversvømmelserne i Pakistan).

Den **europæiske katastrofeberedskabskapacitet**, der skal etableres, skal primært bygge på eksisterende kapacitet i medlemsstaterne, således at man undgår meromkostninger. På EU-plan vil oprettelsen af Det Europæiske Kriseberedskabscenter, der skal have styrkede planlægnings- og koordinationsfunktioner, være til gavn for hele EU på grund af de besparelser, der derigennem opnås i medlemsstaterne, som ventes at opveje udgifterne for EU's budget, selv om de gevinster, som en hurtig og effektiv indsats i katastrofesituationer giver i form af færre tab af menneskeliv, naturligvis ikke kan gøres op i penge.

De forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, der er indeholdt i Kommissionens meddelelser og Rådets konklusioner², omfatter støtte til uddannelse og øvelser, udveksling af eksperter og samarbejdsprojekter til afprøvning af nye metoder til mindskelse af

¹ KOM(2010) 600 endelig - vedtaget 26. oktober 2010.

² KOM(2009) 82 endelig og Rådets konklusioner af 30.11.2009 om en fællesskabsstrategi for katastrofeforebyggelse i EU og Rådets konklusioner af 14.11.2008 om europæisk uddannelse inden for katastrof håndtering. .

katastroferisici. Ifølge uafhængige undersøgelser gennemført for organisationer som bl.a. Verdensbanken giver **katastroforebyggelsesforanstaltningerne et investeringsafkast** på mellem 400 % og 700 %.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår at forny det **finansielle civilbeskyttelsesinstrument** med finansiell støtte til aktiviteter rettet mod de forskellige aspekter ved katastrofehandtering, især en mere sammenhængende og integreret reaktion på krisesituationer, øget beredskab til at imødegå katastrofer og innovative foranstaltninger til mindskelse af risikoen for katastrofer. Dette instrument skal desuden bruges til etableringen af en **europæisk katastrofeberedskabskapacitet** på basis af en frivillig sammenlægning af medlemsstaternes civilbeskyttelseskapacitet med det formål at øge omkostningseffektiviteten gennem en koordineret brug af denne kapacitet.

Det reviderede finansielle civilbeskyttelsesinstrument skal yderligere styrke EU's katastrofehandteringskapacitet gennem en overgang til forudselige og forudplanlagte systemer. Det skal ske gennem en mere omfattende indsamling af realtidsinformation om katastrofer, en bedre kortlægning af medlemsstaternes civilbeskyttelsesinfrastrukturer og en koordineret tilgang, der skal lette en hurtig indsætning af personel og materiel i katastrofeområder. Der bliver desuden tale om støtte til beredskabsaktiviteter med fokus på at forbedre uddannelserne, udvide dem til også at omfatte katastroforebyggelse og kombinere undervisning og øvelser. Endvidere skal instrumentet bruges til at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at styrke risikostyringen og udvikle innovative finansieringsmekanismer (f.eks. regional forsikringspooling).

3. GENNEMFØRELSE

Ved revisionen af det finansielle civilbeskyttelsesinstrument skal der tages hensyn til resultaterne af evalueringen og forslagene fra interessenter på området om, hvordan procedurerne og finansieringsmekanismerne kan forbedres, samt til de erfaringer, man har opnået gennem pilotprojekter og forberedende aktioner inden for hurtig katastrofeindsats.

Medlemsstaternes aktiviteter på civilbeskyttelsesområdet skal støttes af og suppleres med EU-aktiviteter, som bl.a. skal tage sigte på at lette en koordineret indsats. Der bliver tale om aktiviteter som frivillig sammenlægning af ressourcer, uddannelse og støtte til transportomkostningerne ved transport af materiel til katastrofesteder.

Det skal gøre det lettere at få forenklet de nuværende procedurer og strømline de administrative procedurer, især i relation til tilskud, under hensyn til principperne om gennemsigtighed og ligebehandling. De muligheder, der er under overvejelse, drejer sig om, hvilken type foranstaltninger der skal støttes - uddannelse, katastrofeøvelser, transportstøtte til medlemsstater i katastrofesituationer, samarbejdsprojekter om katastroforebyggelse og katastrofeberedskab.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020 til Civilbeskyttelsesinstrumentet heraf	455 mio. EUR
Civilbeskyttelse - internt	245 mio. EUR
Civilbeskyttelse - eksternt og Den Europæiske Krisberedskabskapacitet	210 mio. EUR

KLIMAINDSATS

1. POLITIKMÅL

Klimaændringerne er en af de store udfordringer, EU og vore globale partnere står overfor. Behovet for at sætte ind hurtigt kommer klart til udtryk i Europa 2020-strategien og EU's ambitiøse 20/20/20-mål, nemlig

- at reducere drivhusgasserne med 20 % (30 % under de rette betingelser)
- at nedbringe energiforbruget med 20 % gennem øget energieffektivitet
- at dække 20 % af energibehovet med vedvarende energikilder.

Overgang til en mere kulstoffattig og klimarobust økonomi vil styrke Europas konkurrenceevne, skabe nye, grønnere job, øge energiforsyningsikkerheden og være til gavn for befolkningens sundhed i kraft af en renere luft.

At nå klimamålene for 2020 og derefter vil kræve en målbevidst indsats og vedvarende investeringer. EU har spillet en central rolle i overvågningen og realiseringen af disse mål. Men der må f.eks. sættes betydeligt mere ind for at nå energieffektivitetsmålet på de 20 %, (ifølge de aktuelle skøn kommer vi ikke engang op på 10 %), der kan reducere drivhusgasudledningerne med 25 %. Kommissionen har kortlagt, hvad der kan gøres, for at EU kan få reduceret drivhusgasudledningerne med 80-95 % inden 2050.³

EU's budget har en vigtig rolle at spille med hensyn til at fremme klimaforanstaltninger i alle økonomiske sektorer i Europa og virke som katalysator for de konkrete investeringer, der er behov for for at nå klimamålene. Der er tale om investeringer i en bred vifte af teknologier, som kan øge energieffektiviteten, investeringer i vedvarende energikilder og infrastrukturer i forbindelse hermed og investeringer i tilpasning til klimaændringerne.

Omkostningerne ved disse klimarelaterede investeringer anslås at ligge på omkring 125 mia. EUR om året⁴ i perioden 2014-2020, og de skal primært bæres af private investorer, men EU's budget kan have en stimulerende virkning for de offentlige udgifter og skabe langsigtet forudselighed for private investorer. Blandt de mest lovende områder er i den forbindelse bygningsrenovering, innovation i transportsektoren og udvikling af ny teknologi, f.eks. inden for intelligente net og vedvarende energi.

Sådanne investeringer har et enormt potentiale, når det drejer sig om at skabe øget konkurrenceevne og vækst i hele EU. EU's budget kan tilføre en særlig stor EU-merværdi ved at lette investeringer i medlemsstater, hvor der er et stort potentiale for omkostningseffektive emissionsreduktioner, men en relativt lav investeringskapacitet. Når der investeres i energieffektivitet i alle medlemsstater, vil det også øge den overordnede produktivitet og hjælpe med til at øge energisikkerheden og mindske energifattigdommen. Ved at støtte disse investeringer kan EU's budget bidrage til en betydelig reduktion af de samlede omkostninger ved at nå vore klima- og energimål.

³ KOM(2011)112: Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050, 8. marts 2011.

⁴ Ifølge konsekvensanalysen i forbindelse med 2050-køreplanen.

2. VIRKEMIDLER

2.1 Klimamålenes integrering i alle andre politikområder

Klimaindsatsen er i dag integreret i mange politikområder, og den implementeres i en lang række instrumenter, som tager sigte på flere forskellige EU-mål, f.eks. både biodiversitet og afbødning af klimaændringernes virkninger. Allerede i dag er en del af EU's budget afsat til integrering af klimamålene og bidrager dermed til Europas overgang til en kulstoffattig og klimarobust økonomi. Kommissionen agter at øge denne del til mindst 20 %, med bidrag fra forskellige politikker, hvor konsekvensanalyser giver belæg herfor.

For at nå Europa 2020-målene og hjælpe andre dele af verden med at sætte mere ind på at bekæmpe klimaændringerne er det nødvendigt at øge den klimarelaterede del af EU's fremtidige budget og herunder også øge investeringerne i projekter, der ikke kun er klimarelaterede, men som har en betydelig klimakomponent.

For at opnå dette skal de klimarelaterede mål inddrages i alle større EU-programmer.

- **Samhørigheds-, energi- og transportpolitikkerne** er yderst klimarelevante. Hvad samhørighedspolitikken angår, skal et stærkt fokus på resultater og skærpede betingelser sikre, at de projekter, som støttes via EU's budget, bidrager aktivt til EU's klimamål. Partnerskabskontrakterne med medlemsstaterne skal bruges til at stimulere og overvåge udviklingen i investeringer, der kan bidrage til 20/20/20-målene. Denne inddragelse af klimaperspektivet skal tage sigte på at gøre alle investeringer "klimasikre". Og samhørighedspolitikken har via sine aktionsprogrammer overalt i EU en central rolle at spille i bestræbelserne på at nå energieffektivitetsmålet på de 20 %.
- **Forskning og innovation:** klimaindsatsen bliver et af de centrale elementer i den fremtidige fælles strategiske ramme for forskning og innovation, der skal omfatte støtte til foranstaltninger med en direkte eller indirekte positiv klimavirkning på områder som transport, energi, materialeforskning og bæredygtig bioøkonomi. I den strategiske energiteknologiplan anslås der i årene 2010-2020 at være behov for 50 mia. EUR til teknologiudvikling med henblik på bekæmpelse af klimaændringer, sikre EU's energiforsyning og fremme konkurrenceevnen. En væsentlig del af budgettet skal via finansielle instrumenter (lån og egenkapital) investeres i at imødegå problemer med at få indført og udbredt innovative kulstoffattige teknologier og tilpasningsteknologier.⁵
- **Miljøkrav** i forbindelse med direkte betalinger til landmænd bliver et af de vigtigste elementer i reformen af den **fælles landbrugspolitik**. Ud over de eksisterende krydsoverensstemmelseskrav skal 30 % af udbetalingerne til landmænd gøres betinget af, at de overholder en række krav til sund miljøpraksis, hvilket vil bidrage til et mere klimavenligt landbrug. Den reformerede fælles landbrugspolitik kommer derigennem til at yde et vigtigt bidrag til EU's klimamål, både med hensyn til mindskelse af virkningerne (f.eks. øge jordens indhold af organisk materiale, mindske udledninger ved gødskning) og tilpasning (øge modstandsdygtigheden mod sygdomme, tilpasning til problemer med vandmangel).

⁵ Ud fra erfaringerne med "NER 300-programmet", som ventes at mobilisere ca. 10 mia. EUR (heraf 4-5 mia. EUR fra indtægter af kvoteauktioner) i årene 2011-2015 til støtte for kulstofopfangnings- og kulstofflagringsprojekter samt demonstrationsprojekter inden for vedvarende energikilder.

- Desuden skal **politikken for udvikling af landdistrikter** i stigende grad kobles sammen med klimaindsatsen. Denne inddragelse af klima- og miljøhensyn vil give landmændene stærke incitamentter til at levere almene goder til EU og fremme en hurtigere udbredelse af effektive teknologier, der kan gøre landbrugssektoren grønnere og mere klimavenlig og klimarobust.

2.2 LIFE +-programmet

Ud over denne integrering af klimaindsats og miljømål foreslår Kommissionen, at **LIFE+-programmet** videreføres og afstemmes mere nøje efter Europa 2020-målene, bl.a. med større vægt på klimaforanstaltninger. LIFE+ skal fortsætte med at fungere som en platform for udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne og som en katalysator for mere effektive investeringer. Programmet skal bidrage til en bottom-up indsats på klimaområdet, både i relation til kapacitetsopbygningsprojekter på lokalt/regionalt niveau og støtte til private aktører, navnlig små og mellemstore virksomheder, der afprøver CO₂-fattige teknologier og tilpasningsteknologier i lille målestok.

Der er behov for startkapital til pilotprojekter inden for såvel tilpasning til som modvirkning af klimaændringer, som kan give et erfaringsgrundlag for videreudvikling af EU's politik inden for disse nye områder. Delprogrammet for klimaindsats skal fokusere på pilotprojekter og demonstrationsprojekter i lille skala. Desuden skal der også iværksættes integrerede projekter, f.eks. til fremme af grænseoverskridende tilpasningsstrategier i oversvømmelsestruede områder.

Delprogrammet for klimaindsats skal især støtte tiltag, der bidrager til følgende mål:

- 1) **Afbødning af klimaændringernes virkninger:** *Støtte til reduktion af drivhusgasudledninger.* Foranstaltninger i forbindelse med pilotprojekter, der kan bruges til at afprøve innovative metoder, bl.a. gennem støtte til SMV, med henblik på at forbedre vidensgrundlaget og lette implementeringen af de gældende regler på klimaområdet
- 2) **Tilpasning til klimaændringerne:** *Støtte til foranstaltninger, der kan øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer.* Støtte til udvikling eller gennemførelse af nationale/regionale/lokale tilpasningsstrategier. Støtte til at sætte beslutningstagere i stand til effektivt at udnytte data og viden om virkninger af klimaændringer, bl.a. i tilpasningsrelateret planlægning.
- 3) **Governance og bevidstgørelse:** støtte til bevidstgørelse om klimaspørgsmål, kommunikation, samarbejde og formidling af information om klimaforanstaltninger. Foranstaltninger til bevidstgørelse af EU's borgere og aktører på området, bl.a. med henblik på adfærdsændringer.

2.3 Den globale dimension

Med Lissabontraktaten er bekæmpelse af klimaændringer på et internationalt plan blevet et særligt mål for EU. Som verdens største bistandsyder og foregangsmand med hensyn til markedsbaserede ordninger har EU en helt unik ekspertise at bidrage med. Finansielle bidrag og deltagelse i styringsorganerne i internationale organisationer og fonde vil sikre, at EU fortsætter med at spille en fremtrædende rolle i udførelsen af den fremtidige internationale

klimapolitik. EU er fast besluttet på at leve op til sine **internationale forpligtelser på klimaområdet**.

Klimapolitikken skal integreres og opgraderes i de geografisk orienterede instrumenter på det eksterne område, med det formål at øge den klimarelaterede finansiering betydeligt inden for udgiftsområde 4. Med hensyn til de temaorienterede instrumenter under udviklings-samarbejdet bør EU sigte mod at bruge mindst 25 % af programmet for "Globale almene goder" på klima- og miljørelaterede mål. EU's budget skal også bidrage til de internationale klimafinansieringsfonde, der inden for rammerne af UNFCCC-forhandlingerne ventes oprettet for udviklingslandene inden 2020 (100 mia. USD om året).

Ud over klimainsatsens integrering i budgettet for eksterne foranstaltninger overvejer Kommissionen også at etablere en mekanisme eller fond uden for budgettet for at lægge medlemsstaternes og EU-budgettets bidrag sammen.

3. GENNEMFØRELSE

3.1 Integrering

Denne integrering sikrer størst mulig synergi mellem klimapolitikken og andre områder, men det er vigtigt, at den er synlig og robust. Den skal ledsages af en klar, generel forpligtelse til at identificere, hvordan programmerne fremmer klimainsatsen eller energieffektiviteten, således at det klart kan udledes, hvor stor en del af EU's udgifter der går til klimainsatsen.

Det foreslås at opstille klare benchmarks og indføre overvågnings- og rapporteringsregler for alle relevante EU-politikinstrumenter. Rammerne bør være enkle og pragmatiske og være baseret på 1) fælles procedurer for identificering af klimarelaterede udgifter og 2) opstilling af mål inden for alle relevante politikker og overvågning af resultaterne.

Denne identificering af klimarelaterede udgifter skal indgå i de eksisterende resultatmålings-metoder, der findes for EU-programmer. Hvor det er relevant, skal der opstilles konkrete klimarelaterede mål og resultatindikatorer for dem.

Alle udgifter skal henføres til tre kategorier: udelukkende klimarelateret (100 %), betydeligt klimarelateret (40 %) og ikke-klimarelateret (0 %). Denne kategorisering er baseret på en etableret OECD-metodologi ("Rio markers"), men udelukker ikke mere præcise kategoriseringer på de politikområder, hvor de findes.

Overvågningen af, om resultaterne opnås, skal sikre, at denne integrering kommer til at virke effektivt i den næste budgetperiode. Det vil også hjælpe med til at klarlægge, hvor effektivt de forskellige udgiftsprogrammer og de betingelser, de er underlagt, fungerer.

3.2 LIFE +

Det nuværende **LIFE +-program** forvaltes af Kommissionen inden for rammerne af direkte centraliseret forvaltning. Kommissionen mener, at det fremtidige program bør forblive under central forvaltning, men en stor del af forvaltningsopgaverne kunne uddelegeres til et eksisterende forvaltningsagentur. Ved fastlæggelsen af, hvordan denne uddelegering skal foregå, vil der skulle tages hensyn til Kommissionens behov for at fastholde en tæt forbindelse til den overordnede politik for så vidt angår integrerede projekter.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser. Beløbene til integrering af klimaindsatsen er ikke angivet, men indgår i budgettildelingerne til de sektorbestemte finansieringsinstrumenter.

LIFE +-programmet (delprogrammet Klimaindsats)	800 mio. EUR
--	--------------

KONKURRENCEEVNE OG SMV

1. POLITIKMÅL

At gøre EU-industrien - og især de små og mellemstore virksomheder (SMV) - mere konkurrencedygtig og lette produktionsprocessernes tilpasning til en kulstoffattig, ressourceeffektiv økonomi er nogle af de vigtigste mål i Europa 2020-strategien. EU arbejder på at forbedre erhvervsklimaet og få udviklet en stærk, diversificeret industribase, der kan tage konkurrencen op på det globale plan.

Der er behov for en særlig indsats for at fremme udvikling i SMV-sektoren. Små og mellemstore virksomheder er en vigtig kilde til økonomisk vækst og jobskabelse i EU, eftersom de tegner sig for over 67 % af beskæftigelsen i den private sektor og over 58 % af den samlede omsætning i EU. At bane vej for en frodig udvikling i SMV er et af målene for EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi, som beskrevet i Kommissionens flagskibsmeddelelse om Europa 2020-industripolitikken.⁶

EU har en vigtig rolle at spille, når det drejer sig om at få frigjort SMV's vækstpotentiale, bl.a. gennem målrettet brug af EU's budget. Aktiviteterne på dette område fokuserer på de vigtigste af de markedssvigt, der hæmmer væksten i SMV - f. eks. deres adgang til finansiering - og på at sikre, at SMV til fulde bliver i stand til at udnytte det enorme potentiale, der ligger i EU's indre marked.

Det skal bl.a. opnås gennem en strategisk, innovativ brug af EU's budget. EU's budget skal hjælpe med til at tilvejebringe den egenkapital- og lånefinansiering, disse virksomheder har så hårdt brug for, gennem brug af innovative finansielle instrumenter, og støtte en bred vifte af aktiviteter, der kan fremme udviklingen af SMV på europæisk plan. Disse aktiviteter vil alle sammen hjælpe med til at sætte skub i SMV-sektoren.

2. VIRKEMIDLER

Den europæiske strategi for industriel konkurrenceevne og SMV skal centrerer om en inddragelse af SMV-fremmende aktiviteter i alle EU's politikker og udgiftsprogrammer og ydelse af målrettet støtte og bistand, der imødekommer SMV-sektorens særlige behov på europæisk plan.

2.1 Fremme af industriel konkurrenceevne og SMV

Det er meget vigtigt, at der ved udformningen af alle EU-politikker og finansieringsprogrammer tages hensyn til de små og mellemstore virksomheders særlige interesser og vilkår.

Helt konkret skal den fremtidige finansielle ramme udformes sådan, at den gør det lettere for SMV at deltage i finansieringsprogrammerne, f.eks. ved at forenkle reglerne, reducere omkostningerne ved at deltage, fremskynde kontrakttildelingsprocedurerne og tilvejebringe ét centralt kontaktsted ("one-stop-shop"-princippet), der kan gøre livet lettere for modtagerne af EU-finansiering.

⁶ KOM (2010) 614.

2.2 Et målrettet program for industriel konkurrenceevne og SMV

Ud over fremme af SMV's interesser inden for andre politikker og de skridt, der tages for at styrke koordineringen og forenklingen af finansieringsprogrammerne, skal der over EU's budget også ydes målrettet finansiel støtte til SMV. Kommissionen foreslår at indføre et særligt "Program for konkurrenceevne og SMV", der skal afløse den del af det nuværende "Rammeprogram for konkurrenceevne og innovation", der ikke drejer sig om innovation. Det nye program skal især fokusere på at fremme dynamikken og den internationale konkurrenceevne i små og mellemstore virksomheder. Der bliver bl.a. tale om foranstaltninger på følgende områder:

2.2.1. Adgang til finansiering: de finansielle instrumenter til fremme af vækst

Det drejer sig om at give SMV lettere adgang til finansiering gennem brug af innovative finansielle instrumenter. Disse instrumenter skal i fuldt omfang udnytte de nye egenkapital- og låneplatforme til at tilvejebringe både kapital og lånegarantier. Også inden for rammerne af den fælles strategiske ramme for forskning og innovation skal der tilvejebringes finansielle instrumenter til opstart- og vækstinvesteringer, især risikovillig kapital, til innovative små og mellemstore virksomheder. Instrumenterne i programmet for konkurrenceevne og SMV skal bl.a. omfatte:

- 1) En **egenkapitalfacilitet** for investeringer i vækstfasen, med markedsmæssig, tilbagebetalingspligtig egenkapitalfinansiering til SMV, især i form af venturekapital, via finansielle formidlere. Der påtænkes to foranstaltninger:
 - Den første drejer sig om investeringer i venturekapitalfonde, som opererer på tværs af grænserne i EU og fokuserer på investering i vækstorienterede virksomheder, for derigennem at støtte udviklingen af et venturekapitalmarked omfattende hele EU.
 - Den anden drejer sig om en "fondenes fond" (eller en "europæisk fond"), som skal investere på tværs af grænserne i venturekapitalfonde, der derefter investerer i virksomheder, især i den internationale ekspansionsfase.
- 2) En **lånefacilitet**, med direkte garantier andre former for risikodelingsarrangementer med finansielle formidlere til dækning af lån til SMV. Denne facilitet kan skabe en betydelig løftestangeffekt og tilvejebringe den långivning på tværs af grænserne eller fra flere lande, som ikke så let kan opnås på nationalt plan.

For at sikre komplementariteten skal disse aktiviteter koordineres nøje med de foranstaltninger, der træffes inden for samhørighedspolitikens rammer under delt forvaltning.

2.2.2. Forbedring af EU-industriens konkurrenceevne og bæredygtighed

Denne del af programmet for konkurrenceevne og SMV omfatter bl.a. følgende foranstaltninger:

- **Foranstaltninger til fremme af den europæiske konkurrenceevne:** EU's foranstaltninger på dette område skal fokusere på at skabe bedre sammenhæng og konsekvens i implementeringen samt bidrage til en velfunderet politikudformning på

europæisk plan. De skal især forbedre erhvervsmiljøet og reguleringsrammerne gennem benchmarking, udveksling af bedste praksis og sektororienterede initiativer.

- **Udvikling af en SMV-politik og fremme SMV's konkurrenceevne i tråd med målene for initiativet om små virksomheder ("Small Business Act").** EU skal bl.a. arbejde på at fremme "tænk småt først"-princippet i EU's og medlemsstaternes politik, identificering og udveksling af bedste praksis som bidrag til implementering af Small Business Act, opretholdelse af Small Business-portalen som en enkel indgang til EU's politikker og støtte til, at de små og mellemstore virksomheder kan udnytte det potentiale, der ligger i det indre marked.
- **Turisme:** EU's foranstaltninger i turistsektoren skal bl.a. fokusere på at tilvejebringe pålidelig information om tendenserne i efterspørgslen på europæisk plan, fremme konkurrenceevnen i turistsektoren og øget udbredelse af ikt, tackle turismens sæsonprægede karakter, fremme bæredygtige turistprodukter og destinationer, udvikle en kvalifikations- og kompetenceramme for arbejdsgivere og ansatte i denne sektor, lette udvekslingen af bedste praksis og partnerskabsdannelse. I overensstemmelse med Lissabontraktaten skal EU's foranstaltninger i turistsektoren tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne ved at bidrage til en diversificering af det transnationale turismeudbud, samordne den nationale indsats for at gøre Europa mere synligt på tredjelandsmarkeder og promovere nye, utraditionelle europæiske destinationer.
- **Nye erhvervskoncepter for bæredygtige, brugerdrevne og designbaserede produkter:** Dette initiativ skal fokusere på kommerciel udnyttelse af relevante teknologier og ideer inden for tekstilprodukter, fodtøj, sportsartikler og andre forbrugsvarer.

2.2.3. Adgang til markederne

Der er bl.a. tale om følgende aktiviteter:

- **Vækstorienteret erhvervsstøtte via Enterprise Europe-netværket:** Som et centralt kontaktpunkt for små og mellemstore virksomheder skal Enterprise Europe-netværket med 600 partnerorganisationer i 49 lande fortsætte med at yde omfattende og integreret bistand til SMV, bl.a. i form af
 - information og rådgivning om EU-spørgsmål
 - lette indgåelsen af grænseoverskridende partnerskaber ved hjælp af en database med 13 000 aktive anmodninger og tilbud om samarbejde
 - internationaliseringservice inden for EU, med årlig indgåelse af 2 500 samarbejds-, teknologi- og F&U-partnerskabsaftaler
 - information til SMV om EU-lovgivning og promovning af EU's finansieringsprogrammer, herunder den fælles strategiske ramme for forskning og innovation
 - kanal for tovejskommunikation mellem SMV og Kommissionen, som hidtil er blevet brugt af 10 000 SMV

- støtte til forbedring af SMV's viden om finansielle spørgsmål
- formidling af rådgivning om energieffektivitet og miljø til SMV.
- **Erhvervsstøtte til SMV-på markeder uden for EU:** For at komme ind på markeder i tredjelande er SMV nødt til at have viden om og indsigt i reguleringsrammerne i disse lande. De aktiviteter, der foreslås på dette område, omfatter analyser af behovet for en sådan service, etablering af en internetportal og i udvalgte tilfælde eventuelt oprettelse eller videreførelse af støtte til EU-centre for SMV-service, i samarbejde og samordning med lokale europæiske og nationale erhvervsorganisationer. Disse centre skal yde omfattende bistand til SMV, der opererer på markeder uden for EU.
- **Internationalt industrisamarbejde:** Disse aktiviteter tager sigte på at mindske forskellene i regulering og erhvervs miljø mellem EU og vore største handelspartnere samt nabolandene gennem mellemstatslige dialoger om regulerings spørgsmål, business-to-business-dialoger og "direkte foranstaltninger" med tredjelande som f.eks. tematiske workshops og konferencer.

2.2.4. Fremme af iværksætterånd

Aktiviteterne på dette område skal omfatte forenkling af administrative procedurer og udvikling af iværksætterkompetence og iværksætterånd, især blandt nye iværksættere, unge og kvinder. Alle aktiviteter skal have en stærk europæisk dimension.

Erasmus-udvekslingsprogrammet for unge iværksættere giver nye eller kommende iværksættere mulighed for at arbejde i op til seks måneder med en erfaren iværksætter i et andet EU-land. Denne europæiske mobilitetsordning tager sigte på at fremme iværksætteri og støtte de små og helt små virksomheders internationalisering og konkurrenceevne.

3. GENNEMFØRELSE

Forvaltningen af det nye program for konkurrenceevne og SMV skal i vid udstrækning uddelegeres til eksterne organer, især EIB-gruppen hvad angår de finansielle instrumenter til fremme af vækst, og til (efterfølgeren til) Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation, hvad andre SMV-relaterede foranstaltninger angår.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Programmet for Konkurrenceevne og SMV	2,4 mia. EUR
---------------------------------------	--------------

1. POLITIKMÅL

Toldunionen er en af grundpillerne i det indre marked. Det er toldunionen, der får det indre marked uden grænser til at fungere, ved at sikre, at varer med oprindelse i tredjelande, som opfylder de fastlagte regler, når de indføres eller bringes i omsætning, frit kan handles på det indre marked. Toldunionen fungerer desuden som den fælles handelspolitikts forlængede arm med hensyn til gennemførelsen af bilaterale og multilaterale handelsaftaler, opkrævning af told, iværksættelse af handelsforanstaltninger (f. eks. oprindelsesregler), embargoer og andre restriktioner.

Derudover har toldunionen også en beskyttelsesfunktion, fordi den bidrager til sikkerhed i forsyningskæden, bekæmpelse af terrorisme og international kriminalitet (f.eks. hvidvask af sorte penge, narkotikaprækursorer og illegal våbenhandel) og til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved grænsen. Og den er med til at sikre, at importerede varer opfylder de samme tekniske, sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige krav som EU-varer.

Den internationale handel er i stadig vækst, og det er vigtigt for EU's konkurrenceevne, at import- og eksportprocesserne er effektive. Samtidig er sikkerhedsrisiciene også blevet større. EU står derfor over for en dobbelt udfordring, som vil få stor betydning for de fremtidige mål - nemlig at lette de legitime varestrømme og samtidig beskytte borgerne mod sikkerhedsrisici.

Det er de nationale toldembedsmænd, der har ansvaret for, at toldunionen fungerer i det daglige. Det kræver et tæt operationelt netværkssamarbejde mellem toldmyndighederne, bl.a. med avancerede it-infrastrukturer og -systemer, så de kan handle effektivt som én samlet toldadministration. Det giver økonomisk mening at finansiere visse foranstaltninger over EU's budget i stedet for særskilte nationale programmer. Det er baggrunden for det EU-finansierede **toldsamarbejdsprogram**, som tager sigte på praktisk støtte til disse netværker og dette samarbejde.

EU's virksomheder og borgere bliver stillet over for en lang række beskatningsrelaterede hindringer, når de vil handle på tværs af grænserne. Disse hindringer skyldes, at de samme transaktioner behandles forskelligt i forskellige medlemsstater. Et af de prioriterede mål for styrkelse og uddybning af det indre marked er derfor at videreføre skatte- og afgiftskoordineringen mellem medlemsstaterne, under fuld respekt for medlemsstaternes kompetence på dette område.

Skatte- og afgiftssvig har altid været og vil fortsat være en stor udfordring for EU og medlemsstaterne, ikke mindst i en tid, hvor finanspolitisk disciplin har overordentlig stor betydning. Bekæmpelse af svig på det indre marked står derfor højt på EU's skattepolitiske dagsorden. En effektiv bekæmpelse af skatte- og afgiftssvig på det indre marked forudsætter et velfungerende administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder, med udveksling af oplysninger om transaktioner, virksomheder eller former for svig. På moms- og punktafgiftsområdet har de systemer, der åbner mulighed for hurtig udveksling af oplysninger mellem myndighederne, f.eks. lettet denne indsats betydeligt.

Her spiller EU en meget vigtig rolle ved at bistå medlemsstaterne med at få indført de systemer og processer, der er nødvendige for et effektivt grænseoverskridende samarbejde.

Især **Fiscalis-samarbejdsprogrammet** spiller en central rolle for dette samarbejde ved at øge udbyttet af medlemsstaternes egen indsats på dette område.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår en ny generation af programmer på **toldområdet ("Told 2020")** og **beskatningsområdet ("Fiscalis 2020")**.

Begge programmer vil hjælpe med til at støtte og styrke det indre marked i det kommende tiår. Ved at fremme et mere effektivt og sikkert erhvervsmiljø, give borgerne større sikkerhed og gøre medlemsstaternes politiske indsats mere effektiv vil de to programmer være til gavn for alle.

Programmerne vil fremme et mere effektivt samspil mellem medlemsstaternes skatte- og toldmyndigheder, med moderne, effektive informationsudvekslingssystemer, der kan lette den legale handel og samtidig bekæmpe svindel og svig. Sådanne paneuropæiske systemer kan mest effektivt og økonomisk tilvejebringes på EU-plan - f.eks. vil et sikkert transeuropæisk computernetværk mellem told- og skattemyndigheder kunne give hver medlemsstat en årlig besparelse på 35 mio. EUR, og det vil kun koste 11 mio. EUR på det centrale EU-plan.

Programmerne skal støtte:

- **Transeuropæiske it-systemer** til udveksling af oplysninger og processer mellem nationale told- og skattemyndigheder med interoperable it-applikationer, som sætter disse myndigheder i stand til at samarbejde og handle samordnet og samtidig fremmer en mere effektiv e-forvaltning for virksomheder og borgere
- **Styrkede personnetværker og kompetenceudvikling** med henblik på at stimulere praktisk samarbejde, vidensdeling, identificering og udbredelse af bedste praksis og videreuddannelse blandt nationale toldembedsmænd, skatteembedsmænd og erhvervsrepræsentanter
- **Opbygning af infrastrukturkapacitet** med medfinansiering af specifikt operationelt udstyr til toldkontrol og overvågningsopgaver ved EU's ydre grænser, der udføres i alle medlemsstaters interesse.

3. GENNEMFØRELSE

Gennemførelsen af Told- og Fiscalis-programmerne skal foregå på grundlag af en prioritering. Der opstilles - sammen med interessenterne - arbejdsprogrammer, der fastlægger de prioriterede mål for en bestemt periode. Retsgrundlaget for disse programmer skal revideres med henblik på at sikre en overgang fra etårige til flerårige arbejdsprogrammer og forenkle de nuværende ordninger.

Den nuværende direkte centrale forvaltning skal bibeholdes og strømlines for begge programmer for at sikre størst mulig effektivitet i den daglige forvaltningsstøtte på kommissionsplan og på nationalt plan og fremme en bedre forståelse af gennemførelsesreglerne blandt alle implicerede.

Indkøbskontrakterne, som tegner sig for størsteparten af programmernes budget, skal primært indgås af Kommissionen i overensstemmelse med EU-reglerne og på basis af fælles kvalitetssikrings- og godkendelsesregler.

Begge programmer er udformet med henblik på at sikre, at EU kan **reagere hurtigt og effektivt nye på situationer og udviklinger**. Af hensyn til en effektiv implementering af programaktiviteterne er det vigtigt, at man råder over skræddersyede redskaber og en smidig ordning for indsendelse af forslag.

Der er et klart behov for mere alternative finansieringsmetoder til dækning af deltagelses- og organisationsomkostningerne. Kommissionen vil (i hvert fald delvis) gå over til at udbetale faste beløb i stedet for de nuværende refusioner af faktiske omkostninger.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020 til Told 2020 og Fiscalis 2020	690 mio. EUR
---	--------------

ØKONOMISK, SOCIAL OG TERRITORIAL SAMHØRIGHED

1. POLITIKMÅL

Det primære formål med EU's samhørighedspolitik er at mindske de betydelige økonomiske, sociale og territoriale uligheder, der stadig findes mellem de forskellige regioner i Europa. Hvis der ikke sættes ind på at mindske disse skævheder, vil det underminere nogle af hovedhjørnestenene for EU, bl.a. det indre marked og euroen.

Samhørighedspolitikken har også en vigtig rolle at spille, når det drejer sig om at realisere Europa 2020-målene i hele EU. En målrettet brug af midler på dette område kan give en reel merværdi ved at stimulere vækst og beskæftigelse i Europas regioner. I overensstemmelse med konklusionerne i den 5. samhørighedsrapport⁷ foreslår Kommissionen at styrke den resultatfokuserede tilgang og EU-merværdien ved at knytte samhørighedspolitikken tættere sammen med Europa 2020-målene.

Kommissionen foreslår i særdeleshed betydelige ændringer i den måde, hvorpå samhørighedspolitikken udformes og implementeres. Finansieringen skal koncentreres om et mindre antal prioriterede mål, udviklingen hen imod disse mål skal overvåges nøjere, og der skal opstilles strenge betingelser i partnerskabskontrakterne med medlemsstaterne. Derigennem vil EU's samhørighedspolitik kunne yde det størst mulige bidrag til økonomisk, social og territorial samhørighed og til vækst og beskæftigelse.

2. VIRKEMIDLER

2.1. En fælles strategisk ramme

Kommissionen foreslår at lægge Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ind under en **fælles strategisk ramme**, som også skal omfatte Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Det vil sikre en bedre sammenhæng mellem finansieringskilderne og et langt skarpere fokus på Europa 2020.

2.2. Større koncentration om Europa 2020-målene

For at øge samhørighedsmidlernes effektivitet skal udgifterne i fremtiden koncentreres om et begrænset antal mål, der knytter sig til de prioriterede Europa 2020-mål.

Finansieringen på dette område skal fortsat koncentreres om de mindre udviklede **regioner og medlemsstater**. Men i lyset af de vanskeligheder, medlemsstaterne har med at absorbere strukturfinansiering og tilvejebringe den nødvendige medfinansiering, skal der lægges et loft over samhørighedsstøtten på 2,5 % af BNI.

Der skal indføres en ny kategori af regioner - "**overgangsregioner**" - i stedet for det nuværende ind- og udfasningssystem. Denne kategori skal omfatte alle regioner med et BNP per capita på mellem 75 % og 90 % af EU27-gennemsnittet. Der sigtes specielt på:

⁷ KOM(2010) 642

- Regioner, der for øjeblikket falder ind under konvergensmålet, mens hvis BNP per capita er vokset til over 75 % af EU27-gennemsnittet. Som et sikkerhedsnet skal disse regioner kunne beholde to tredjedele af deres nuværende tildeling
- Regioner, der - selv om de ikke i dag opfylder betingelserne for konvergensregioner - har et BNP per capita på mellem 75 % og 90 % af EU27-gennemsnittet. Støtten skal variere alt efter BNP-niveau, således at regioner med et BNP tæt på 90 % af EU-gennemsnittet vil modtage en støtte svarende til støtten til de mere udviklede regioner.

Konkurrenceevneregioner med et BNP på 90 % af over EU-gennemsnittet skal fortsat have støtte fra samhørighedspolitikken til realisering af et begrænset antal mål.

Overgangsregionerne og konkurrenceevneregionerne vil primært skulle anvende midlerne fra samhørighedsfinansieringen (undtagen fra ESF) til energieffektivitet og vedvarende energi, fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrencedygtighed samt innovation. I disse regioner skal investeringerne i energieffektivitet og vedvarende energi være på mindst 20 %. Konvergensregionerne vil kunne anvende midlerne til en bredere vifte af mål, der afspejler deres bredere udviklingsbehov.

Endelig skal det **territoriale samarbejde** fortsat være med til at hjælpe regionerne med at overvinde de vanskeligheder, der beror på deres beliggenhed ved indre eller ydre grænser, og samtidig bidrage til en ambitiøs naboskabspolitik og til at imødegå fælles grænseoverskridende og transnationale udfordringer.

Samhørighedsinstrumenterne skal bruges til to særskilte, men komplementære mål:

- **Den Europæiske Regionaludviklingsfond**

EFRU har til formål at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i EU ved at korrigere de ubalancer, der findes mellem EU's regioner. EFRU yder støtte til regional og lokal udvikling ved at medfinansiere investeringer i F&U og innovation, klima- og miljøforanstaltninger, erhvervsstøtte til SMV, tjenester af almindelig økonomisk interesse, telekommunikations-, energi- og transportinfrastrukturer, sundhed, uddannelse og sociale infrastrukturer samt bæredygtig udvikling i byer.

I modsætning til, hvad der er tilfældet i dag, skal alle disse former for investeringer i fremtiden kunne finansieres ikke alene med tilskud, men også via finansielle instrumenter (risikokapitalfonde, lokale udviklingsfonde osv.).

- **Den Europæiske Socialfond**

Den Europæiske Socialfond tager sigte på at styrke den økonomiske og sociale samhørighed med støtte til beskæftigelsesfremme, investering i kompetenceudvikling, uddannelse og livslang læring, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse samt styrkelse af institutionel kapacitet og effektiv offentlig forvaltning.

Inden for Den Europæiske Socialfond skal der fastlægges minimumsandele for hver kategori af regioner (25 % for konvergensregioner, 40 % for overgangsregioner og 52 % for konkurrenceevneregioner), og den skal have mulighed for også at dække omkostningerne til udstyr i forbindelse med investeringer i social og menneskelig kapital.

- **Samhørighedsfonden**

Samhørighedsfonden hjælper de medlemsstater, hvis BNP per capita ligger under 90 % af EU27-gennemsnittet, til at investere i TEN-T-transportnet og miljø. En del af Samhørighedsfondens midler (10 mia. EUR) skal øremærkes til basistransportnet under "Netforbindelser i Europa"-faciliteten (se særskilt kapitel herom). Samhørighedsfonden kan også træde til med støtte til energirelaterede projekter, så længe de klart giver miljøfordele, f.eks. ved at fremme energieffektivitet og brug af vedvarende energi.

3. GENNEMFØRELSE

3.1. Delt forvaltning

Støtten fra samhørighedspolitikken skal fortsat være under delt forvaltning og administreres af Europa-Kommissionen og medlemsstaterne (undtagen for "Netforbindelser i Europa", som skal forvaltes centralt), der skal medvirke ved finansieringen. De lande, der modtager finansiel bistand inden for rammerne af artikel 136 eller 143 i TEUF, vil have mulighed for en højere finansieringssats.

3.2. Partnerkabskontrakter

De nationale eller regionale partners og Kommissionens forpligtelser skal fastlægges i partnerskabskontrakter mellem Kommissionen og hver medlemsstat. De skal bindes op på målene for Europa 2020-strategien og de nationale reformprogrammer. De skal opstille en integreret strategi for territorial udvikling med støtte fra alle EU's relevante strukturfonde og fastlægge mål baseret på aftalte indikatorer, strategiske investeringer og en række betingelser. Desuden skal der være forpligtelse til årligt at rapportere om de fremskridt, der er gjort, i de årlige rapporter om samhørighedspolitikken og andre rapporter.

3.3. Integreret programmering

Medlemsstaterne skal i fremtiden tilskyndes til at anvende **flerfundsprogrammer** med de samme metoder for udarbejdelse, indgåelse, forvaltning og gennemførelse, især på de områder, hvor der er størst behov for en bedre koordination af menneskelig kapital og infrastrukturinvesteringer.

Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der blive tale om at udpege en "ledende fond" på basis af den eller de politikker, programmet drejer sig om. Denne ledende fonds foranstaltninger skulle så suppleres med foranstaltninger fra de andre strukturfonde for derved at sikre sammenhæng i støtten til samhørighedspolitikken forskellige tematiske mål.

3.4. Konditionalitet

Der skal indføres nye regler om betingelser, der skal være opfyldt, for at sikre, at EU-midlerne er resultatfokuserede og giver medlemsstaterne en stærk tilskyndelse til at sikre en effektiv realisering af Europa 2020-målene via samhørighedspolitikken. Og for at sikre, at virkningerne af de penge, der bruges på samhørighedsområdet, ikke undermineres af en uholdbar makroøkonomisk politik, skal de nye krav til økonomisk styring indgå som et supplement til de sektorspecifikke betingelser, der i forvejen vil være fastsat i hver kontrakt.

Der er tale om såvel "ex ante"-betingelser, der skal være opfyldt, før pengene udbetales, og "ex post"-betingelser, der skal opfyldes for frigivelse af yderligere midler på grundlag af, om

de forudfastsatte resultater er opnået. Der skal med henblik herpå opstilles klare mellemliggende mål og indikatorer, og udviklingen skal overvåges nøje gennem årlig rapportering. Mangel på fremskridt vil give anledning til, at finansieringen stilles i bero eller standses.

3.5. Præstationsreserve

For at styrke fokuseringen på resultater og realisering af Europa 2020-målene skal 5 % af samhørighedsbudgettet friholdes og efter en midtvejs gennemgang afsættes til de medlemsstater og regioner, hvis programmer har nået deres mellemliggende mål i forhold til Europa 2020-målene. Disse mellemliggende mål fastlægges i overensstemmelse med reglerne i forordningerne om samhørighedspolitikken.

3.6. Innovativ finansiering

Ud over tilskudsfinansiering foreslås det, at samhørighedsstøtten til virksomheder og projekter, som ventes at kunne give et betydeligt afkast, primært skal foregå via innovative finansielle instrumenter. Se også det særskilte kapitel om innovative finansielle instrumenter.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	376 mia. EUR
<ul style="list-style-type: none"> • Konvergensregioner • Overgangsregioner • Konkurrenceevneregioner • Territorielt samarbejde • Samhørighedsfonden • Ekstra tildeling til tyndtbefolkede randområder 	<p>162,6 mia. EUR</p> <p>39 mia. EUR</p> <p>53,1 mia. EUR</p> <p>11,7 mia. EUR</p> <p>68,7 mia. EUR</p> <p>926 mio. EUR</p>
<ul style="list-style-type: none"> • "Netforbindelser i Europa" inden for transport, energi og ikt 	40 mia. EUR plus 10 mia. EUR øremærket i Samhørighedsfonden

UDDANNELSE OG KULTUR

1. POLITIKMÅL

Uddannelse har afgørende betydning for udvikling og vækst i den europæiske økonomi og kommer til at spille en central rolle, når det drejer sig om at virkeliggøre Europa 2020-målene. Øgede investeringer i menneskelige ressourcer og modernisering af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne vil hjælpe med til at give EU en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi.

Mange af disse investeringer skal foretages på nationalt plan. Men med et stigende antal europæiske borgere, der søger uddannelse ud over de nationale grænser, har EU en vigtig rolle at spille med hensyn til at sikre, at alle er i stand til at udnytte de muligheder, der ligger i det indre marked.

EU arbejder på at fremme uddannelse på en lang række forskellige måder. Programmer til fremme af uddannelsesmobilitet på tværs af grænserne - som Erasmus-programmet - har vist sig at være en stor succes og hjulpet mange til at skaffe sig de nye kvalifikationer, som der bliver brug for i morgendagens job. Øget mobilitet kan også bidrage til at reformere uddannelsessystemerne ved at lette udbredelsen af nye ideer og bedste praksis på tværs af grænserne. Med en kombination af målrettede finansieringsprogrammer og andre finansieringskilder, f.eks. strukturfondene, kan EU's budget tilføre en reel merværdi, når det drejer sig om at fremme mobilitet, lette samarbejde og udveksling af bedste praksis og hjælpe medlemsstaterne med at modernisere deres uddannelsessystemer.

Europas kulturelle mangfoldighed er en af vores største forcer, for den kan berige og inspirere borgerne og give realøkonomiske fordele. Den økonomiske og sociale rolle, som kulturindustrien og den kreative sektor spiller, er i dag trådt meget klarere frem, for de tegnede sig i 2008 for 4,5 % af hele EU's BNP og omkring 3,8 % af arbejdsstyrken. EU arbejder tæt sammen med medlemsstaterne på dette område for at udnytte det indre markeds potentiale og skabe de rette vilkår for kultur og kreativitet.

Den næste generation af EU-finansierede programmer har til formål at afhjælpe de svagheder, som begrænser vækstpersonalet i denne sektor, ved at sætte ind over for fragmenteringen af markedet, fremme konkurrencedygtigheden i den kulturelle og audiovisuelle sektor og fokusere på kapacitetsopbygning og støtte til udbredelse af kulturværker.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår, at EU's budget skal støtte uddannelse og kultur via to hovedinstrumenter:

2.1 Et program for uddannelse af de unge - "Uddannelse Europa"

Dette program skal samle de hidtil særskilte delprogrammer under programmet for livslang læring, de internationale aspekter af programmet for de videregående uddannelser, herunder Erasmus Mundus, og Aktive Unge. Det vil åbne mulighed for større effektivitet, stærkere strategisk fokus og positive synergier mellem de forskellige aspekter af programmet.

Selv om mastergrader giver de bedste forudsætninger for innovative job og forskning, er EU's nuværende mobilitetsordninger ikke tilpasset til masterstuderende. Den mest omkostningseffektive måde at nå ud til disse studerende på er at bruge EU's budget til at mobilisere midler fra den private sektor, især banker i medlemsstaterne, til at garantere for overførsel af lån og stipendier.

De foranstaltninger, der for øjeblikket støttes via Leonardoprogrammet, skal styrkes som led i bestræbelserne på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, og Kommissionen vil sammen med EIB arbejde på at tilvejebringe garantier for lån til masterstuderende, der ønsker at tage deres uddannelse i en anden medlemsstat.

Det nye program skal fokusere på:

- målrettede uddannelsesmuligheder på tværs af grænserne
- bedre balance mellem kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov for at øge de unges jobchancer, initiativ og deltagelse
- volontørarbejde samt ikke-formel læring
- støtte til omfattende reformer og modernisering af uddannelsessystemerne overalt i Europa.

Programmet skal helt konkret bestå af tre hoveddele:

- 1) Uddannelsesmobilitet på tværs af grænserne - hele 800 000 EU-borgere, især studerende, kunne hvert år hjælpes til at blive mobile
- 2) Samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner og erhvervsliv med henblik på modernisering af uddannelser og fremme af innovation og initiativ
- 3) Politikstøtte til dokumentering af uddannelsesinvesteringers effektivitet og til medlemsstaternes gennemførelse af effektive uddannelsespolitikker.

For at sikre en meget høj EU-merværdi vil der blive stillet strenge kvalitetskrav i forbindelse med mobilitet og krav om, at midlerne koncentrerer om prioriterede politikmål, hvor den kritiske masse nås, samt om komplementaritet i forhold til andre EU-programmer.

I "Uddannelse Europa"-programmet skal indgå en række eksisterende internationale programmer såsom Erasmus Mundus, Tempus, Alfa og Edulink sammen med samarbejdsprogrammer med industrilande, og programmet skal rumme forskellige mål (Europa som et attraktivt område for videregående uddannelser, høj kvalitet, solidaritet og lighed).

Med denne tilgang vil der blive gjort op med den nuværende fragmenterede karakter af alle de EU-instrumenter, der findes til støtte for internationalt samarbejde inden for videregående uddannelser, og som gør det vanskeligt for de studerende og universiteterne at skaffe information om mulighederne for videregående uddannelser i Europa og desuden gør Europas videregående uddannelser mindre synlige på den globale scene.

2.2 Sport

Det foreslåede program for Sport, der indgår i "Uddannelse Europa"-programmet, vil fokusere på:

- tackling af tværnationale trusler, der er specifikke for sporten, bl.a. doping, vold, racisme og intolerance, eller spørgsmål i relation til sportsarrangementers og sportsfolks integritet
- udbygning af det europæiske samarbejde på sportsområdet, f. eks. opstilling af retningslinjer for idrætsfolks muligheder for andre karrierer eller benchmarks for godt forvaltningsskik i sportsorganisationer
- støtte til græsrodsorganisationer, der kan bidrage til at løse bredere samfundsøkonomiske problemer og f. eks. fremme social integrering.

Dette program vil tilføre en EU-merværdi til den indsats, der gøres for at tackle spørgsmål, der beror på sportens særlige karakter, mobilisere privat finansiering fra aktører i sportssektoren og støtte organisationerne i bunden af sportspyramiden - ikke på det professionelle topniveau.

2.3 Et program for kulturindustrien og den audiovisuelle industri - "Kreativt Europa"

Dette program skal samle de nuværende Kultur-, Media- og Media Mundus-programmer med det formål at koncentrere midlerne om Europa 2020-målene og hjælpe med til at frigøre det jobskabespotentiale, der findes i kulturindustrien og den kreative sektor. Det skal komplementere andre EU-programmer ved specifikt at fokusere på behovene i kultursektoren og den kreative sektor på tværs af nationale grænser og med vægt på kulturel og sproglig mangfoldighed. Der skal tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for hver sektor, bl.a. med særskilte budgettildelinger, og der skal desuden ydes horisontal støtte til den kreative og kulturelle industri med brug af innovative finansielle instrumenter.

3. GENNEMFØRELSE

Gennemførelsen af de nye programmer vil blive betydeligt forenklet.

Med det nye "Uddannelse Europa"-program vil der ske en betydelig forenkling af foranstaltninger og regler med eliminering af delprogrammer, nedbringelse af det samlede antal aktiviteter og øget udbetaling af faste beløb.

"Kreativt Europa"-programmet vil blive forvaltet centralt af Forvaltningsagenturet for Uddannelse, Audiovisuelle medier og Kommunikation (EACEA), sådan som det i dag er tilfældet med både Kultur- og Media-programmerne. Et mindre antal foranstaltninger vil blive forvaltet af Kommissionen (f.eks. Europæisk Kulturhovedstad, EU's kulturpris, fællesaktioner sammen med internationale institutioner).

Inden for Kultur- og Media-delene i "Kreativt Europa"-programmet skal der indføres et innovativt finansielt instrument, som skal administreres af EIB-gruppen og tilvejebringe låne- og egenkapitalfinansiering til den kulturelle og kreative sektor. Formålet er at tackle en af de største barrierer for udvikling af kulturindhold og kreativt indhold, nemlig adgangen til

finansiering, især for de dele af kultursektoren og den kreative industri, der ikke modtager støtte fra andre EU-programmer.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle beløb i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	16,8 mia. EUR
• Uddannelse Europa	15,2 mia. EUR
• Kreativt Europa	1,6 mia. EUR

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

1. POLITIKMÅL

EU står over for betydelige udfordringer på beskæftigelsesområdet og det sociale område. Tæt ved 23 millioner mennesker står i dag uden arbejde, med risiko for fattigdom og social udelukkelse⁸. Sociale spørgsmål og beskæftigelses spørgsmål ligger de europæiske borgere meget på sinde, og det er et område, hvor folk forventer mere af EU. Til trods for den seneste tids bedring af de økonomiske udsigter er beskæftigelsesudsigterne fortsat blandede på det mellemlange sigt, bl.a. på grund af den ujævne situation i medlemsstaterne og det forventede pres på økonomisk omstrukturering, der kommer fra den globale økonomi.

Ledigheden og de fortsat høje tal for fattigdom gør det nødvendigt at sætte målbevidst ind. De politikker, der allerede er iværksat, må opdateres og styrkes, nu hvor EU står over for presserende udfordringer i form af mangel på arbejdskraft med særlige kvalifikationer, aktive arbejdsmarkedspolitikker og uddannelsessystemer, der ikke helt har leveret de ønskede resultater, social udelukkelse af marginaliserede grupper og utilstrækkelig mobilitet på arbejdsmarkedet. Mange af disse udfordringer er blevet forstærket af den finansielle og økonomiske krise, den demografiske udvikling og migrationstendenserne og af de hurtige teknologiske omvæltninger. Med mindre der sættes effektivt ind over for dem, kommer de til at udgøre en stor trussel for social samhørighed og konkurrenceevne.

Hovedansvaret for at modernisere arbejdsmarkedet ligger hos medlemsstaterne. Men EU kan tilføre en merværdi til denne indsats ved at fungere som katalysator og hjælpe reformerne på vej, tilvejebringe finansiering, især gennem Den Europæiske Socialfond, og ved at inddrage arbejdsmarkedets parter, civilsamfundets organisationer og andre vigtige aktører, der har afgørende betydning for reformernes succes.

2. VIRKEMIDLER

Der vil blive iværksat et europæisk initiativ til fremme af beskæftigelse og social inklusion via fælles foranstaltninger inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, beskæftigelse og inklusion. De skal hovedsagelig finansieres via tre instrumenter. Disse instrumenter skal i fuldt omfang målrettes efter Europa 2020-målene, og der skal lægges vægt på komplementariteten i forhold til andre instrumenter og forenkling af de relevante procedurer.

2.1. Den Europæiske Socialfond

Den Europæiske Socialfond (ESF) skal finansiere **strukturforanstaltninger til fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed**. Midlerne skal koncentreres om nøglemålene for Europa 2020-strategien, navnlig via fire "investeringsvinduer":

- beskæftigelsesfremme
- investering i kompetencer og kvalifikationer, uddannelse og livslang læring
- social inklusion og fattigdomsbekæmpelse

⁸ Eurostats arbejdsløshedsrapport af 10. maj 2011 og Eurostat-data om Europa 2020-indikatorerne af 20. maj 2011.

- styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiv offentlig forvaltning.

Inden for disse fire vinduer skal ESF også bidrage til andre politikmål og bl.a. lette overgangen til en kulstoffattig, ressourceeffektiv økonomi, fremme forskning og innovation, især på det sociale område, styrke ligestillingen mellem kønne og modvirke diskrimination. Det foreslås at samle alle disse foranstaltninger, især foranstaltningerne til fremme af social inklusion, under ét ved at overføre fødevarebistanden til de socialt dårligst stillede til ESF.

I årene efter 2013 skal ESF bringes ind under den fælles strategiske ramme for strukturfondene⁹. Finansieringen skal programmeres inden for rammerne af de partnerskabskontrakter, der skal indgås med medlemsstaterne. De mål, der opstilles, skal afstemmes med de nationale reformprogrammer, og de fastlagte mål skal udmøntes i investeringsafgørelser.

Der skal fokuseres mere på resultaterne, med indførelse af et system med på forhånd fastlagte krav, for derigennem at maksimere EU-finansieringens virkning og udløse og støtte de nødvendige reformer i medlemsstaterne.

For at ESF skal kunne yde et reelt bidrag til Europa 2020-strategien, er det nødvendigt at nå op på den kritiske masse både på EU-plan og på programplan. Den nødvendige minimumsandel af samhørighedsinvesteringerne via ESF skal afpasses efter de forskellige typer regioner, alt efter deres støtteniveauer og de udfordringer, de står overfor. Det skal gøres ved, at der fastlægges mindsteandele til ESF for strukturfondenes støtte til hver kategori af regioner (25 % til konvergensregioner, 40 % til overgangsregioner, 52 % til konkurrenceevneregioner, med udgangspunkt i, at Samhørighedsfonden fortsat skal tegne sig for en tredjedel af samhørighedsstøtten til støtteberettigede medlemsstater, og uden det territoriale samarbejde). Med disse andele kommer ESF som helhed til at tegne sig for mindst 25 % af budgettet til samhørighedspolitikken.

2.2. Et integreret program for beskæftigelse, socialpolitik og inklusion

Det integrerede program for beskæftigelse, socialpolitik og inklusion skal bidrage til at realisere Europa 2020-strategien og dens overordnede mål, som styrker hinanden gensidigt, ved at støtte foranstaltninger, der kan fremme et højt beskæftigelsesniveau og en tilstrækkelig social beskyttelse, bekæmpe social eksklusion og fattigdom og forbedre arbejdsvilkårene. Programmet skal fungere som katalysator for ændringer i medlemsstaterne og omfatte følgende elementer:

- En europæisk platform for **gensidig læring**, der kan give et bedre evidensgrundlag for udformning og implementering af reformer og få interessenter på området inddraget i politikudformningen med det formål at øge engagementet i EU's beskæftigelses- og socialpolitiske mål og målene med hensyn til inklusion, med afsæt i de positive erfaringer med Progress-programmet
- Fremme af **evidensbaseret social innovation** for at stimulere medlemsstaternes bestræbelser på at modernisere deres social- og beskæftigelsespolitiske systemer

⁹ Den fælles strategiske ramme skal omfatte ESF, Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

gennem brug af anerkendte metoder til udformning, implementering og evaluering af innovation og mere effektiv informationsspredning

- Fremme af **arbejdskraftmobilitet inden for EU og forbedring af beskæftigelsesmulighederne**, især for unge, med afsæt i EURES-netværket
- Støtte til **iværksætter- og selvstændig beskæftigelse** som middel til jobskabelse og bekæmpelse af social eksklusion ved at skabe lettere adgang til mikrofinansiering for sårbare grupper, mikrovirksomheder og den sociale økonomi, med afsæt i mikrofinansieringsfaciliteten under Progress-programmet.

2.3. Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning

Via Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning (EGF) skal der ydes **konkret støtte til arbejdstagere, der bliver arbejdsløse** på grund af større strukturændringer.

Gennem EGF skal EU fortsat bistå medlemsstaterne med at yde målrettet støtte til arbejdstagere, som er blevet arbejdsløse på grund af større strukturændringer udløst af den øgede globalisering inden for produktion og handel. Desuden skal EGF også anvendes i forbindelse med afskedigelser i større målestok som følge af alvorlige forstyrrelser i økonomien på lokalt, regionalt eller nationalt plan, der er forårsaget af en pludselig, uventet krise. I den forbindelse er målet for EGF, at mindst 50 % af de støttede arbejdsløse finder et nyt job efter 12 måneder¹⁰.

Kommissionen vil foreslå, at EGF's opgaver udvides med en mulighed for i visse tilfælde at yde kompensationer for nye handelsaftalers virkninger i visse landbrugssektorer.

2.4. Selvstændige budgetposter

Ud over disse instrumenter og inden for rammerne af de beføjelser, traktaten giver den, vil Kommissionen fortsætte med at operere med selvstændige budgetposter¹¹ med det formål at:

- fremme den social dialog i Europa, som er et af grundelementerne i den europæiske samfundsmodel
- analysere og evaluere væsentlige tendenser i de nationale lovgivninger om fri bevægelighed og fremme koordineringen af nationale socialsikringsordninger
- analysere den samfundsmæssige situation og virkningerne af den demografiske udvikling.

3. GENNEMFØRELSE

De færre finansielle instrumenter og budgetposter og de mere ensartede forvaltnings- og gennemførelsesmetoder og -systemer vil åbne mulighed for en bedre sammenhæng mellem instrumenterne og føre til betydelige forenklinger, især for modtagerne.

¹⁰ De hidtidige erfaringer tyder på, at genindslusningsprocenten ligger på omkring 40 % efter 12 måneder, og over længere tid kan der konstateres mere positive virkninger.

¹¹ I overensstemmelse med finansforordningen kræver disse foranstaltninger ikke noget specifikt retsgrundlag for at kunne iværksættes. Bevillingerne til dem tildeles af budgetmyndigheden for et år ad gangen.

3.1. Den Europæiske Socialfond

Inden for ESF skal der fokuseres på en mere resultatorienteret tilgang ved at bringe ESF ind under den fælles strategiske ramme for alle instrumenter under delt forvaltning, og partnerskabskontrakterne med medlemsstaterne.

Gennemførelsen skal også forenkles. Der skal gøres større brug af forenklede omkostningsordninger, især for små projekter, hvilket vil mindske de administrative byrder for medlemsstaterne og regionerne og gøre det lettere for lokale initiativer at få adgang til finansiering. Desuden skal udbetalinger knyttes tættere sammen med realisering af de mål, der er opstillet i partnerskabskontrakterne gennem fælles handlingsplaner.

Endelig skal der indføres resultatbaserede incitamenter med det formål at belønne succesrige programmer og foranstaltninger og tilskynde til ændringer i dem, der ikke lever op til målene.

3.2. Et integreret program (direkte forvaltning) for beskæftigelse, socialpolitik og inklusion

Det nye integrerede program for beskæftigelse, socialpolitik og inklusion skal forvaltes direkte af Kommissionen. De vigtigste procedurer drejer sig om udbud, indkaldelser af forslag og fælles forvaltning - især i forbindelse med mikrofinansieringsforansaltningen i samarbejde med Den Europæiske Investeringsfond. Det nye program skal fokusere på store projekter med en klar EU-merværdi for at nå op på den kritiske masse og mindske de administrative byrder. Der skal indføres ordninger, der kan lette adgangen til programmet, især for små organisationer.

Desuden skal der indføres flerårig programmering for at få opstillet langsigtede mål, samtidig med at finansieringen skal være etårig, således at det sikres, at programmet bliver et politikdrevet instrument. Det skal gennemføres inden for rammerne af en resultatorienteret forvaltningstilgang med regelmæssig evaluering af fremskridtene i forhold til klare indikatorer.

3.3. Støtte til arbejdstagere, der har mistet deres job

Brug af EGF vil fortsat kræve en afgørelse truffet af budgetmyndigheden. Kommissionen vil arbejde på at få EGF til at fungere mere enkelt og smidigt i forhold til ændringer i den økonomiske situation.

3.4. Selvstændige budgetposter

Brugen af de selvstændige budgetposter skal i fuldt omfang samordnes med begge instrumenter, således at man undgår overlapninger og øger synergien. Der skal være færre poster, og større projekter skal prioriteres for at nå den kritiske masse og mindske de administrative byrder.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget 2014-2020, heraf	88,3 mia. EUR
--	---------------

<ul style="list-style-type: none"> • Den Europæiske Socialfond (på basis af 25/40/52 %-formlen for de forskellige kategorier af regioner, som resulterer i en samlet andel på 25 % af samhørighedsmidlerne, uden "Netforbindelser i Europa") 	84 mia. EUR
<ul style="list-style-type: none"> • Det integrerede program for beskæftigelse, social politik og inklusion 	850 mio. EUR
<ul style="list-style-type: none"> • Den Europæiske Fond for Globaliseringstilpasning 	3 mia. EUR
<ul style="list-style-type: none"> • Selvstændige budgetposter 	400 mio. EUR

1. POLITIKMÅL

EU's **miljøpolitik** bidrager til Europa 2020-målene om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Når der investeres i miljøbeskyttelse, investeres der i en modernisering af vore økonomier og samfund, som vil hjælpe med til at omdanne Europa til en videnbaseret, ressourceeffektiv økonomi. Disse investeringer er nødvendige for at beskytte og forbedre vort miljø.

En grønnere økonomi indebærer, at vi nedbringer miljøomkostningerne gennem mere effektiv brug af ressourcerne, hvilket vil bidrage til vækst, konkurrenceevne og jobskabelse. Beskyttelse af biodiversiteten, som er vor naturkapital, og styrkelse af økosystemernes modstandsdygtighed kan yde et betydeligt bidrag til målene om en bæredygtig vækst. Økosystemerne giver os mad, vand, råmaterialer og mange andre goder og er dermed med til at øge produktiviteten, højne livskvaliteten og nedbringe den offentlige sundhedssektors udgifter. Genoprettelse af økosystemer og de goder, de giver os, bidrager til den grønne økonomi med nye kvalifikationer, job og erhvervsmuligheder og ved at sætte skub i innovation.

Den merværdi, det giver, når vi arbejder sammen på europæisk plan om at virkeliggøre vore fælles miljømål, er almindeligt anerkendt, for miljøspørgsmål rækker ud over de nationale grænser. Et nært samarbejde med vore naboer og med de nye vækstøkonomier er en forudsætning for at nå frem til et grønnere Europa. Miljøbæredygtighed er også et af de millenniumudviklingsmål, som EU har sat sig for at realisere.

Ud over de fordele, som miljølovgivning på europæisk plan giver, kan EU's budget bidrage til vore miljømål, både gennem målrettede programmer og ved at sikre, at miljømålene indgår som en fast bestanddel af alle de aktiviteter, der støttes via EU's budget.

2. VIRKEMIDLER

2.1 Miljømålenes integrering i alle andre politikområder

De prioriterede miljøpolitiske mål skal "**integreres**" i alle EU's større finansieringsinstrumenter, bl.a. inden for samhørighed, landbrug, fiskeri og maritim sektor, forskning og innovation, samt i programmerne for ekstern bistand. Denne tilgang vil give de størst mulige synergier mellem miljøpolitik og andre politikker ud fra den betragtning, at de samme foranstaltninger både kan og bør tjene flere komplementære formål. Den vil også hjælpe med til at undgå en for stor spredning af programmer og reducere de administrative byrder.

- **Landbrug.** Et af de vigtigste formål med reformen af den fælles landbrugspolitik er at fremme miljømålene ved at stille **miljøkrav i forbindelse med direkte udbetalinger** til landmænd. 30 % af de direkte udbetalinger vil blive gjort betinget af, at en række regler om god miljøpraksis er overholdt, ud over de gældende krydsoverensstemmelseskrav. Inden for den fælles landbrugspolitik skal indsatsen inden for **udvikling i landdistrikter** desuden i højere grad fokusere på at levere almene goder, bl.a. gennem foranstaltninger til fremme af miljøvenligt landbrug. Disse foranstaltninger skal hjælpe med til at sikre en bæredygtig landbrugssektor i

EU, der kan levere almene miljøgoder som rent vand, biodiversitet, jordbundsbeskyttelse, renere luft og landskabsbeskyttelse.

- **Fiskeri- og havpolitik.** Miljøbæredygtighed kommer til at stå i centrum for fremtidens fiskeri- og havpolitik. Det skal bl.a. opnås ved at reducere overfiskning og overkapacitet og nedbringe de direkte indvirkninger (f.eks. bifangst eller virkninger på havbunden) og ved at støtte beskyttede havområder. Inden for rammerne af den integrerede havpolitik skal der fastlægges bæredygtighedsgrænser for de menneskelige aktiviteter, der har indvirkning på havmiljøet, som led i implementeringen af rammedirektivet om havstrategi.
- **Samhørighedspolitik.** Samhørighedspolitikken skal have et stærkere fokus på Europa 2020-målene, herunder målene om at gøre EU til en mere ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig økonomi. Det skal gøres ved at lægge større vægt på resultater og skærpe betingelserne, bl.a. i relation til miljømålene. Der er bl.a. tale om at få implementeret miljølovgivningen (om vand, affald, have, nitrater, industriudledninger, luftkvalitet, oversvømmelser) og finansiere miljøinfrastrukturene i forbindelse hermed, beskytte og genoprette biodiversiteten og økosystemerne, bl.a. gennem udvikling af grønne infrastrukturer og modvirkning og forebyggelse af ørkendannelse. Miljøsikring kommer til at spille en større rolle inden for samhørighedspolitikken.
- **Forskning og innovation.** Den nye fælles strategiske ramme for forskning og innovation skal fungere som en katalysator for de videnskabelige og teknologiske gennembrud, der er nødvendige for en overgang til en ressourceeffektiv økonomi. Fortsat og bredere finansiel støtte til **øko-innovation** vil også hjælpe med til at fremme en intelligent, bæredygtig vækst. Innovationspartnerskaber vil få direkte indvirkning på ressourceeffektiviteten, f.eks. i relation til vand, økosystemer, råmaterialer, intelligente byer osv.
- På det **eksterne område** vil førtiltrædelsesinstrumentet hjælpe kandidatlandene med at finansiere de miljøinfrastrukturer og den kapacitetsopbygning, der er nødvendige for at overholde den gældende EU-lovgivning. I en politikdialog på regionalt og nationalt plan vil Kommissionen fortsætte med at sikre, at miljømålene inddrages i EU's naboskabsinstrument. Desuden skal miljømålene også integreres mere i bistandsprogrammer for udviklingslandene. Biodiversitet og økosystemer er vigtige globale goder og kommer til at indgå i det planlagte tematiske program for globale almene goder og udfordringer. Med Lissabontraktaten har EU fået en stærkere rolle at spille i multilaterale miljøaftaler og international miljøforvaltning, som vil komme til udtryk i ydelse af øget finansiering.

2.2 Et særligt instrument til miljø- og klimaindsats

Ud over denne integrering af miljømålene i alle andre politikområder foreslår Kommissionen at videreføre **LIFE+- program** og kæde det stærkere sammen med Europa 2020-målene. Ligesom det har været tilfældet under den nuværende programperiode skal det nye instrument under ét rumme en lang række forskellige foranstaltninger inden for miljø- og klimapolitikken.

I **Miljø-delen**¹² skal programmet fokusere på to projekttyper, nemlig de nye integrerede projekter, hvis antal og andel af midlerne gradvis skal øges i løbet af programperioden, og de "traditionelle" projekter. Kommissionen mener, at integrerede projekter kan spille en vigtig rolle som katalysator for at realisere mål i relation til f. eks. beskyttelse og genoprettelse af biodiversiteten og økosystemerne, effektiv forvaltning af Natura 2000-nettet, fremme af god miljøforvaltning, vandforvaltning og affaldshåndtering, og for en effektiv mobilisering af andre fonde til disse formål. Projekterne vil fortsat blive udvalgt på grundlag af deres EU-merværdi og potentiale for overførsel af knowhow.

Integrerede LIFE-projekter tager sigte på at demonstrere en bæredygtig implementering af miljøhandlingsplaner¹³ i forbindelse med væsentlige EU-miljødirektiver som f.eks. habitatdirektivet eller vandrammedirektivet. De integrerede projekter skal støtte en række specifikke aktiviteter og foranstaltninger. Yderligere finansiering til disse projekter skal komme fra andre EU-finansieringsprogrammer samt fra national, regional og privat finansiering, og alle disse midler skal dirigeres hen imod opfyldelse af miljømålene. Pengene fra LIFE-programmet skal således fungere som katalysator, sikre sammenhæng og konsekvent miljøfokus og fuld udnyttelse af synergieffekter, og samarbejdet med de andre EU-fonde vil blive struktureret bedre via den fælles strategiske ramme.

Programmets **miljødel** tilrettelægges efter følgende hovedprincipper:

- a) **LIFE Biodiversitet** skal fortsat fokusere på Natura 2000 og på udvikling og udbredelse af bedste praksis i relation til biodiversitet, men også tage sigte på bredere udfordringer for biodiversiteten i overensstemmelse med Europa 2020-målene for biodiversitetstrategien for bevarelse og genoprettelse af økosystemer og de goder, de giver os
- b) **LIFE Miljø** skal fokusere på at støtte implementeringen af EU's miljøpolitik i den offentlige og den private sektor, især implementeringen af den miljølovgivning, der er relevant for Europa 2020-målene om ressourceeffektivitet (f.eks. vandrammedirektivet og affaldsrammedirektivet).
- c) **LIFE Miljøforvaltning** skal støtte etableringen af platforme til udveksling af bedste praksis til bedre opfyldelse af EU's miljøpolitiske mål, politikudvikling og videnbaseret beslutningstagning (f.eks. bred udbredelse af projektresultater), med fokus på god forvaltningsskik. Denne programdel tager desuden sigte på at støtte miljø-ngo'er og fremme en øget miljøbevidsthed og spredning af miljøinformation, som er en forudsætning for fuld implementering og realisering af målene.

2.3 Finansiering af biodiversitet

Finansieringen af **EU's biodiversitetsstrategi** frem til 2020¹⁴ indebærer, at **biodiversitetsmålene** må integreres i hele EU's budget, både inden for de vigtigste

¹² Med hensyn til programmets Klimadel henvises til det særskilte kapitel om Klimaindsatsen.

¹³ Miljøhandlingsplaner er planer eller programmer til gennemførelse af en specifik miljøpolitik i overensstemmelse med EU's miljødirektiver (f.eks. prioriteret aktionsplan i relation til habitatdirektivet, en vandområdeplan i relation til vandrammedirektivet, en plan for affaldsnedbringelse for affaldsrammedirektivet, en luftforureningsbekæmpelsesplan til opfyldelse af luftkvalitetskravene i CAFÉ-lovgivningen osv.), eller planer og programmer udviklet af myndighederne i overensstemmelse med EU-henstillinger (f.eks. bæredygtig byplan, integreret kystområdeforvaltning osv.).

¹⁴ KOM (2011) 244.

finansieringsinstrumenter inden for EU og inden for finansieringen af de eksterne foranstaltninger. For at øge effektiviteten af EU-midlerne er det også vigtigt at skabe størst mulig synergi med klimafinansieringen via finansiering af økosystembaserede tilpasnings- og afbødningsprojekter, som også kan få økosystemerne til at levere goder i bredere forstand, både inden for og uden for EU.

En effektiv forvaltning og genopretning af beskyttede Natura 2000-områder har central betydning for realiseringen af Europa 2020-målet om at få standset tilbagegangen i biodiversiteten i EU og få vendt tendensen, som Det Europæiske Råd opstillede i 2010. På EU-plan skal en mere integreret tilgang til brugen af EU's forskellige sektorfonde, som kan sikre sammenhængen med Natura 2000-målene, sammen med en styrkelse af LIFE Biodiversitet danne solidt grundlag for den nye finansieringsstrategi for Natura 2000.

På det eksterne plan forpligtede EU sig sammen med de andre deltagere på det 10. møde i konferencen mellem parterne i konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD COP10) i oktober 2010 i Nagoya til at **tilvejebringe betydeligt større midler til fremme af den globale biodiversitet** inden 2020. Størsteparten af midlerne fra EU's budget skal komme fra de geografiske og regionale tildelinger til EU's udviklingsbistandprogrammer samt fra temaprogrammet for globale almene goder.

Ud over at integrere biodiversitetsmålene i budgettet for de eksterne foranstaltninger foreslår Kommissionen desuden at oprette en mekanisme eller fond uden for budgettet, som kan samle bidragene fra medlemsstaterne og EU-budgettet.

3. GENNEMFØRELSE

3.1 Integrering af miljømålene i andre politikområder

Denne integrering skal ske med de strukturer og instrumenter, der er beskrevet andetsteds under de forskellige sektorpolitikker. For at sikre, at de ønskede resultater opnås, vil der blive opstillet klare benchmarks og overvågnings- og rapporteringsregler for alle relevante EU-instrumenter, med egnede indikatorer.

For at sikre størst mulig synergi mellem forskellige politikmål kunne man overveje at indføre en metode for identificering af miljørelaterede udgifter svarende til, hvad der foreslås for klimarelaterede udgifter.

På biodiversitetsområdet vil de "Rio markers", som OECD har opstillet, og som Kommissionen allerede benytter i forbindelse med eksterne instrumenter, blive inddraget i de eksisterende metoder for resultatmåling, der benyttes for EU's programmer. Det vil være med til at synliggøre de sidegevinster, udgifterne til klima og biodiversitet giver, og de gevinster for biodiversiteten, som klimaudgifterne til REDD+-foranstaltningerne (Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation) giver.

3.2 Et specifikt instrument for miljø- og klimapolitikken

Det nuværende LIFE+-program forvaltes af Kommissionen under direkte central forvaltning. Kommissionen mener, at det fremtidige program fortsat bør forvaltes centralt, men at mange forvaltningsopgaver kunne uddelegeres til et eksisterende forvaltningsagentur. Der vil i den forbindelse skulle tages hensyn til Kommissionens behov for at sikre den overordnede sammenhæng i relation til integrerede projekter.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser. Beløb til integrering af miljømålene i de andre politikområder er ikke medregnet her, men indgår i budgettildelingerne til de sektorbestemte finansieringsinstrumenter.

LIFE+-programmet (miljødelen)	2,4 mia. EUR
-------------------------------	--------------

FORBINDELSER UDADTIL

1. POLITIKMÅL

I kraft af sin befolkning og økonomiske magt er Den Europæiske Union en fremtrædende aktør på den globale scene. Med sine 500 millioner indbyggere tegner EU sig for over 25 % af verdens bruttonationalprodukt og en femtedel af verdenshandelen. Med sine regionale (især i forhold til sine nabolande) og globale sikkerhedsinteresser og det deraf følgende ansvar optræder EU også aktivt på den politiske scene. EU viser desuden sin solidaritet ved at tilvejebringe over halvdelen af al international udviklingsbistand og er verdens største yder af humanitær bistand. EU arbejder også aktivt på at beskytte menneskerettighederne, fremme anstændige arbejdsvilkår og andre universelle værdier og deltager aktivt i internationale konventioner på miljøområdet og det sociale område.

Endvidere spiller EU en stadig mere aktiv rolle inden for kriseforebyggelse, krisestyring og fredsskabelse, både via EU-ledede krisestyringsaktioner og via EU's krisestyrings- og stabiliseringsinstrumenter. Desuden støtter EU FN's og Den Afrikanske Unions fredsbevarende og fredsskabende bestræbelser i sårbare eller krigsramte lande. Og EU er engageret i det multilaterale system og i reformen af det, i de multilaterale Doha-handelsforhandlinger, i forhandlingerne under FN's rammekonvention om klimaændringer, i forhandlingerne om konventionen om biologisk mangfoldighed, i forhandlingerne om andre multilaterale aftaler, G-8 og G-20 reformerne og dagsordenen om global styring.

EU er således meget aktiv udadtil, og de eksterne politikker er blevet styrket med Lissabontraktaten og de nye institutionelle rammer.

EU bruger sine finansielle instrumenter for forbindelserne udadtil til at støtte gennemførelsen af disse politikker, især med følgende formål:

- 1) **At fremme og forsvare EU's værdier og politikker i verden.** Med nogle af den seneste tids begivenheder i verden, hvor menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincipper stod i centrum, er der behov for at tage EU's bistand til overgangsprocesser og demokratiske processer og til civilsamfund op til fornyet overvejelse.
- 2) **At udbrede og formidle EU's politikker** i relation til større globale udfordringer såsom bekæmpelse af klimaændringer, genoprettelse af biodiversiteten og beskyttelse af almene globale goder og ressourcer, hvor indsatsen bør styrkes yderligere. Kommissionen foreslår at opstille en proaktiv dagsorden for EU-interesser og gensidige interesser med tredjelande, med særligt fokus på strategiske partnere.
- 3) **At øge virkningerne af EU's udviklings samarbejde**, primært med det formål at hjælpe med til at udrydde fattigdom. EU skal koncentrere bistanden om de områder, hvor EU har en særlig ekspertise at tilbyde, og differentiere mellem partnerlande og -regioner, således at det sikres, at bistandsressourcerne ydes i forhold til behov, kapacitet, interesser og forpligtelser, og sikre en tilstrækkelig finansiering af udvikling. Der skal indføres et panafrikansk instrument til støtte for gennemførelsen af den fælles EU-Afrika-strategi, med fokus på en klar merværdi af de aktiviteter, der gennemføres på tværs af regioner og kontinenter. Det skal være fleksibelt nok til at

rumme bidrag fra EU-landene, afrikanske stater, finansielle institutioner og den private sektor.

- 4) **At investere i langsigtet velstand og stabilitet i EU's nabolande.** Formålet er at sikre stabilitet, velstand og demokrati i hele området både ved at forberede (potentielle) kandidatlande på et medlemskab og gennem den reviderede naboskabspolitik. EU skal aktivt støtte demokratiske værdier og principper i nabolandene og en mere ligelig fordeling af vækstgevinsterne gennem et øget politisk samarbejde og en uddybning af den økonomiske integration mod syd og vest.
- 5) **At styrke den europæiske solidaritet efter natur- eller menneskeskabte katastrofer.** I fuld overensstemmelse med den humanitære folkerets principper og gennem en opgradering af EU's kapacitet inden for humanitær bistand og civilbeskyttelse skal der over EU's budget ydes støtte til foranstaltninger, der tager sigte på at forudsige og forebygge katastrofer, ruste sig mod dem og sætte hurtigere ind over for dem, samt til mere fleksible foranstaltninger med henblik på genopbygning efter kriser og afværgning af fremtidige kriser.
- 6) **At forbedre kriseforebyggelse og kriseløsning.** EU skal øge sin indsats inden for kriseforebyggelse og kriseløsning, fredsbevarelse og styrkelse af den internationale sikkerhed og herunder bl.a. øge sit kriseberedskab.

Et åbent Europa, der opererer inden for en regelbaseret international ramme, er den bedste vej til at udnytte de fordele ved globaliseringen, der kan sætte skub i vækst og beskæftigelse.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår følgende struktur for EU's fremtidige programmer inden for forbindelserne udadtil:

2.1 Udviklingssamarbejde

Kommissionen foreslår at bygge videre på det nuværende instrument for udviklingssamarbejde (DCI), hvad angår dets geografiske og tematiske rækkevidde. Den foreslår, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der omfatter samarbejdet med AVS-landene (landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet) og OLT (oversøiske lande og territorier) fortsat holdes uden for budgettet i den næste FFR-periode.

2.2 Program for udvidelseslandene

Som det finansielle grundlag for udvidelsesstrategien foreslås der ét samlet førtiltrædelsesinstrument, som skal omfatte alle aspekter ved de interne politikker og temaer. Formålet er at sikre, at kandidatlandene og de potentielle kandidatlande er fuldt rustede til eventuelt at komme med i EU. Hovedvægten skal lægges på socioøkonomisk udvikling, på regionalt samarbejde, på vedtagelse og implementering af EU-regelværket og på forberedelse til forvaltning af interne politikker efter tiltrædelsen. Det skal iværksættes via lande- eller flerlandeprogrammer aftalt med de pågældende og også stemme overens med struktur-fondene, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikterne (ELFUL), herunder det nye fokus på at levere almene goder. Desuden skal de politiske og finansielle kriserelaterede instrumenter (makrofinansiel bistand, stabilitetsinstrumentet) fortsat kunne sættes ind i udvidelseslandene, når der er behov for det.

2.3 Det Europæiske Naboskabsinstrument

Det Europæiske Naboskabsinstrument tager sigte på EU's nabolande og skal fremme et stærkere politisk samarbejde, en tættere økonomisk integration med EU og en effektiv og holdbar overgang til demokrati. Samarbejdet med EU's nabolande skal baseres på princippet om "mere for mere", i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om "En ny tilgang til nabolande i forandring". Dette instrument skal stå for størsteparten af EU's finansiering til nabolandene og skal efter behov suppleres med andre eksterne instrumenter¹⁵

2.4 Partnerkabsinstrumentet

Under dette nye program skal der ydes ad hoc-støtte til samarbejde med alle tredjelande (ikke kun udviklingslande), med særligt fokus på strategiske partnere og nye vækstøkonomier. Der vil blive ydet støtte til udbredelse af EU's politikker i verden via bilateralt samarbejde og fælles tilgange til større udfordringer, diplomatiske aktiviteter og netværker, direkte kontakter ("people-to-people links"), politikdrøftelser og fælles aktiviteter med individuelle partnerlande samt fremme af samhandel med strategiske partnere og lovgivningstilnærmelse.

2.5 Fremme af menneskerettighederne i hele verden

Et styrket europæisk instrument for demokrati og menneskerettigheder skal fokusere på to aktiviteter. For det første skal der ydes mere støtte til udvikling af dynamiske civilsamfund, der spiller en særlig rolle med hensyn til at bane vej for forandringer til støtte for menneskerettigheder og demokrati. I forbindelse hermed skal der desuden ske en styrkelse af EU's kapacitet til hurtigt at reagere på overgreb på menneskerettigheder samt af EU's støtte til internationale og regionale menneskerettighedsobservationsstrukturer. For det andet skal der ydes støtte til valgobservationer og forbedring af valgprocesser.

2.6 Solidaritet med og bistand til befolkninger ramt af natur- og menneskeskabte katastrofer

Instrumentet for humanitær bistand og civilbeskyttelsesordningen skal styrkes og den behovs- og principbaserede tilgang bevares.

- **Instrumentet for humanitær bistand** skal bruges til at sætte ind over for natur- og menneskeskabte katastrofer efter den humanitære folkerets principper og med brug af specialiserede organisationer.
- **Civilbeskyttelsesordningen** skal sættes ind ved natur- og menneskeskabte katastrofer i tredjelande via koordinering mellem medlemsstaternes civilbeskyttelsesorganisationer.

2.7 Kriseforebyggelse og krisestyring

EU's indsats på dette område er flerstrengt:

- Brug af stabilitetsinstrumentet i krisesituationer, bl.a. i tilfælde af naturkatastrofer, med fokus på konfliktforebyggelse, fredsskabelse og statsopbygning. Dets

¹⁵ Rusland vil fortsat modtage støtte fra naboskabsinstrumentet inden for rammerne af det grænseoverskridende regionale samarbejde.

langsigtede kapacitet skal tilgodese globale og transregionale trusler, bl.a. i relation til spredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet, forebyggelse af illegal handel osv.

- Bistand til lande med behov for hjælp til finansiering af stabiliserings- og tilpasningsprogrammer via den makrofinansielle bistand
- Fremme af nuklear sikkerhed til støtte for internationale regulativer via instrumentet for samarbejde om nuklear sikkerhed. Formålet er at fremme et højt nukleart sikkerhedsniveau, bl.a. i relation til strålingsbeskyttelse og effektive sikkerhedsforanstaltninger for nukleart materiale i tredjelande.
- Desuden skal der over budgettet for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ydes støtte til foranstaltninger, der ikke har militære eller forsvarsmæssige implikationer.

3. GENNEMFØRELSE

Gennemførelsen af de nye programmer skal **forenkles** yderligere, især for at øge effektiviteten af den støtte, der ydes. De nye instrumenter skal være baseret på **gensidig ansvarlighed** med hensyn til tildelingen og udbetalingen af midlerne. Der skal fokuseres på at skabe øgede **synergieffekter** ved at bruge de eksterne midler til realisering af flere forskellige EU-mål, f.eks. i relation til EU's finansielle forpligtelser inden for fattigdomsbekæmpelse, bevarelse af biodiversiteten og klimaindsats.

Der foreslås indført øget **fleksibilitet** i de eksterne foranstaltninger. De budgetmekanismer, der findes uden for den finansielle ramme til at imødegå større uforudsete begivenheder, vil blive styrket (nødhjælpsreserven, fleksibilitetsinstrumentet).

Forenklingen skal opnås gennem en klarere afgrænsning og mindskelse af overlapningerne mellem de forskellige instrumenter, med klart definerede politikmål for hvert instrument. Der vil også blive fremlagt forslag om forenkling af regler og procedurer for EU's bistand, bl.a. for at fremme en programlægning, der kan samarbejde med medlemsstaterne.

Under alle instrumenterne foreslås der øget brug af **innovative finansielle instrumenter** (især regionale investeringsfaciliteter), som skal åbne mulighed for i større grad at blande tilskud med lån for derigennem at få mobiliseret flere penge til dækning af partnerlandenes investeringsbehov.

Kommissionen mener, at den **demokratiske kontrol** med bistanden til tredjelande bør forbedres. Det kunne ske ved at gøre brug af delegerede retsakter på grundlag af traktatens artikel 290 for visse programaspekters vedkommende, hvilket ikke alene vil bringe de to lovgivningsmyndigheder på lige fod, men også sikre større fleksibilitet i programmeringen. For EUF's vedkommende foreslås det at følge den samme fremgangsmåde som for udviklingssamarbejdet, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for dette instrument.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i løbende 2011-priser

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	70 mia. EUR
• Instrumentet for udviklingssamarbejde	20,6 mia. EUR
• Førtiltrædelsesinstrumentet	12,5 mia. EUR
• Det Europæiske Naboskabsinstrument	16,1 mia. EUR
• Partnerskabsinstrumentet	1 mia. EUR
• Stabilitetsinstrumentet	2,5 mia. EUR
• Det Europæiske Instrument Demokrati og Menneskerettigheder	1,4 mia. EUR
• Den Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik	2,5 mia. EUR
• Civilbeskyttelse og Kriseberedskabskapacitet	0,2 mia. EUR
• Det Europæiske Frivillige Korps for Humanitær Bistand	0,2 mia. EUR
• Instrumentet for Samarbejde om Nuklear Sikkerhed	0,56 mia. EUR
• Makrofinansiel Bistand	0,6 mia. EUR
• Garantifond for Eksterne Foranstaltninger	1,26 mia. EUR
Nødhjælpsreserven	2,45 mia. EUR
Samlet foreslået budget under 11. EUF	30,3 mia. EUR

BEKÆMPELSE AF SVIG

1. POLITIKMÅL

Formålet med EU's politik inden for bekæmpelse af svig er at beskytte EU's finansielle interesser ved at forebygge, bekæmpe, efterforske og retsforfølge svig og svindel rettet mod EU's budget. Denne politik gennemføres af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som hører under Kommissionen, men gennemfører sine undersøgelser i fuld uafhængighed.

Som en tjenestegren i Kommissionen forvalter OLAF de nedennævnte programmer til støtte for EU's politik for bekæmpelse af svig. Et særligt element i denne aktivitet er den opgave, der går ud på at forsvare euroen mod forfalskning af sedler og mønter, og som har stor betydning for, at den fælles valuta kan fungere.

2. VIRKEMIDLER

Der er tre programmer, der tager sigte på at koordinere medlemsstaternes indsats i bekæmpelsen af svig mod budgettet, i overensstemmelse med bestemmelserne om et tæt og løbende samarbejde i artikel 325 i TEUF.

- **Hercules II-programmet** tager sigte på at fremme tværnationalt og tværfagligt samarbejde om bekæmpelse af svig, videreuddannelse, juridiske ekspertundersøgelser og specialiseret bistand til medlemsstaternes myndigheder (politi og toldvæsen, offentlige anklagere osv.), opbygning af netværkssamarbejder, også med tiltrædelses- og kandidatlandene, og finansiering af teknisk udstyr til medlemsstaterne. Hercules-programmet spiller desuden en særlig rolle i bekæmpelsen af cigaretsmugling.
- **AFIS-systemet** (Anti-Fraud Information System) har tilvejebragt sikre infrastrukturer til udveksling af information på området mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Systemet åbner også mulighed for fælles toldaktioner med deltagelse af medlemsstater og tredjelande, hvor ressourcerne koordineres i en fælles indsats mod fælles trusler.
- **Pericles-programmet** tager sigte på at beskytte euroen mod forfalskning, bl.a. via udveksling af personale og bistands- og uddannelsesprogrammer. Den succes, der er opnået i bekæmpelsen af euroforfalskning, hænger sammen med det kohærente sæt foranstaltninger, der er sat ind, med fokus på et tæt samarbejde mellem alle de implicerede aktører på nationalt og europæisk plan samt uddannelse og bevidstgørelse.

Ud over det specifikke udgiftsprogram til bekæmpelse af svig skal der skabes større sammenhæng mellem svigbekæmpelsesreglerne i alle EU's udgiftsprogrammer for at sikre en effektiv indsats. Alle retsgrundlag for den nye generation af programmer for 2014-2020 skal derfor indeholde bestemmelser, der tager sigte på at bekæmpe svig og bedrageri.

3. GENNEMFØRELSE

Evalueringerne af de foregående **Hercules-programmer** har vist, at de har resulteret i betydelige forbedringer af det tekniske udstyr, medlemsstaterne anvender, i gennemførelsen

af grænseoverskridende aktioner og i kvaliteten af bevismateriale. Kontakterne mellem specialiserede politi- og toldembedsmænd er blevet styrket. Juridiske undersøgelser af konkrete spørgsmål i relation til grænseoverskridende aktioner i forbindelse med bekæmpelse af svig har styrket samarbejdsgrundlaget.

Indførelsen af ny teknologi i 2010 har resulteret i en øget brug af **AFIS** i medlemsstaterne. Der er planer om yderligere forbedringer, især med henblik på at lette risikoanalyser. Kapaciteten til at gennemføre fælles toldaktioner vil blive øget.

Pericles-programmet har bidraget til det relativt lave antal forfalskede eurosedler og -mønter og til at få standset forfalskninger, endnu før de er bragt i omløb. Med omkring 110 aktioner og tæt ved 6000 uddannede embedsmænd er Pericles-programmet en vigtig del af den indsats, der gøres for at beskytte euroen mod forfalskninger.

Disse programmer gennemføres via tilskud og offentlige udbud.

For alle tre programmer foreslås det at stramme den nuværende tilgang op i lyset af erfaringerne og i overensstemmelse med Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig, samtidig med at der opretholdes et passende udgiftsniveau.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020 til Hercules, Pericles og AFIS	150 mio. EUR
---	--------------

SUNDHED OG FORBRUGERE

1. POLITIKMÅL

Den Europæiske Unions sundheds- og forbrugerpolitik drejer sig om spørgsmål af helt central betydning for alle europæiske borgere - nemlig deres sundhed og sikkerhed og adgang til en bred vifte af fødevarer og forbrugsvarer i et effektivt og sikkert indre marked. EU's politik på dette område tager sigte på at give de europæiske forbrugere bedre forudsætninger, beskytte og forbedre de europæiske borgeres sundhed, sikre sunde og sikre fødevarer, og at beskytte planters og dyrs sundhed og velfærd.

Kommissionen har et særligt ansvar for beskyttelse og højnelse af dyrs sundhedstilstand og velfærd i EU, især hvor der er tale om dyr, der anvendes i fødevarereproduktionen, og samtidig også for, at dyr og dyreprodukter kan handles og importeres inden for EU i overensstemmelse med de gældende sundhedskrav og internationale forpligtelser. På samme måde fører EU tilsyn med salg og brug af plantebeskyttelsesmidler og pesticider og opstiller regler for overvågning af og kontrol med pesticidrester. EU iværksætter forebyggende foranstaltninger mod indførelse og spredning af organismer, der kan skade planter eller planteprodukter inden for EU, og fastsætter kvalitetsbetingelser for salg af frø og plantemateriale inden for EU. Disse opgaver kan mere effektivt og økonomisk varetages via EU-budgettet end over 27 forskellige nationale budgetter.

At fremme sundheden indgår som en integrerende del af Europa 2020-målene om intelligent og inklusiv vækst. At folk er sunde og aktive i flere år, har positive indvirkninger på produktivitet og konkurrenceevne. Innovation i sundhedssektoren kan være med til at klare de bæredygtighedsudfordringer, den demografiske udvikling stiller os overfor i denne sektor.

På samme måde yder forbrugerpolitikken et betydeligt bidrag til en effektiv europæisk økonomi ved at sætte borgerne i stand til at udøve deres fulde indflydelse på det indre marked og styrke deres muligheder for og tillid til at købe varer og tjenester på tværs af grænserne, ikke mindst via internettet. At forbrugerudgifterne tegner sig for 56 % af EU's BNP, viser tydeligt, hvilket bidrag en effektiv forbrugerpolitik kan yde til Europa 2020-målene.

De programmer, der finansieres inden for rammerne af EU's sundheds- og forbrugerpolitik, er til gavn for alle de europæiske borgere. Den merværdi, EU's sundheds- og forbrugerprogrammer tilfører, beror på, at de tager fat på spørgsmål, som medlemsstaterne ikke lige så effektivt kan tackle selv. Som eksempel kan nævnes de foranstaltninger, der træffes for at lette indkøb på tværs af grænserne, eller for at imødegå større trusler, sygdomme eller pandemier, der rammer flere medlemsstater, og som kræver en samordnet og sammenhængende indsats. Dyre- og plantesygdomme holder sig heller ikke inden for et enkelt lands grænser. Ved at sikre et ensartet, højt dyrsundheds- og fødevarerikkerhedsniveau i EU bliver vi i stand til at udnytte fordelene ved den frie bevægelighed for levende dyr og dyreprodukter, som har så stor betydning for, at det indre marked kan fungere, og giver forbrugerne fordele i form af større valgmuligheder og større konkurrence, samtidig med at EU's fødevarereproducenter opnår skalafordele.

2. VIRKEMIDLER

Til støtte for gennemførelsen af EU's sundheds- og forbrugerpolitik foreslår Kommissionen følgende programmer.

2.1 Sundhed

2.1.1 Programmet Sundhed til gavn for Vækst

Det nye program Sundhed til gavn for Vækst skal rettes mod foranstaltninger med en klar EUMerværdi, i overensstemmelse med Europa 2020-målene og de nye retlige forpligtelser. Hovedformålet er i samarbejde med medlemsstaterne at beskytte borgerne mod grænseoverskridende sundhedstrusler, øge sundhedsvæsenets bæredygtighed og forbedre befolkningens sundhedstilstand, og samtidig tilskynde til innovation i sundhedssektoren. Programmet skal bl.a. støtte sundhedspolitikken ved at opstille bedste praksis og retningslinjer for diagnosticering og behandling af sjældne sygdomme, støtte europæiske referencenet om sygdomme, udvikling af bedste praksis og retningslinjer for kræftscreening og udvikling af en fælles EU-tilgang til sundhedsteknologievaluering og e-sundhed. Forskning og innovation på sundhedsområdet skal støttes inden for rammerne af den fælles strategiske ramme for forskning og innovation.

2.1.2 Dyre- og plantesundhed og fødevarer sikkerhed

Programmet for dyre- og plantesundhed og fødevarer sikkerhed fokuserer på udryddelse af dyresygdomme, veterinærnødfonden og dertil knyttede foranstaltninger, bl.a. finansieringen af EU's referencelaboratorier, uddannelsesprogrammer og vaccinebanker. Det fremtidige program vil videreføre disse aktiviteter, med større vægt lagt på resultaterne. Det skal desuden finansiere yderligere og meget nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af de plantesygdomme og skadedyr, der bliver stadigt mere udbredte overalt i EU.

2.2 Forbrugere

2.2.1 Forbrugerprogrammet

Forbrugerprogrammet tager sigte på at fremme et højt forbrugerbeskyttelsesniveau på hele det indre marked. De skal fokusere på at forbedre informationsstrømmen til forbrugerne og repræsentationen af forbrugerinteresser. Desuden skal det fremme en effektiv håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesregler, gennem samarbejde mellem myndigheder og organisationer med ansvar for disse reglers anvendelse, information, uddannelse og konfliktløsning. Det nye program skal bygge videre på de positive resultater af det nuværende program, dog med visse omprioriteringer mod nye vigtige mål. Kommissionen foreslår i særdeleshed at øge de ressourcer, der afsættes til alternativ konfliktløsning og opbygning af forbrugerrådgivningskapacitet i forbindelse med grænseoverskridende indkøb.

3. GENNEMFØRELSE

Sundheds- og forbrugerbudgettet gennemføres under direkte og indirekte centraliseret forvaltning. Størsteparten af budgettet til fødevarer- og foderdelen gennemføres under centraliseret direkte forvaltning, især via tilskud til medlemsstaternes myndigheder.

I 2004 oprettede Kommissionen et Forvaltningsorgan for Sundhed og Forbrugere til forvaltning af folkesundhedsprogrammet. Det fik i 2008 udvidet sit mandat til også at omfatte gennemførelsen af forbrugerprogrammet og uddannelsesforanstaltninger inden for fødevarer sikkerhed, som finansieres over fødevarer- og foderbudgettet. Der findes desuden en række reguleringsorganer på dette område - EU's Sortsmyndighed, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og Det Europæiske Lægemiddelagentur. Sortsmyndigheden er fuldt selvfinansierende med de

gebyrer, den modtager. Centret for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og Fødevarer sikkerhedsautoriteten finansieres med et årligt budgettilskud, mens Lægemiddelagenturet får budgettilskud sammen med gebyrer fra den private sektor. Disse organer skal bruges til at gennemføre det nye program inden for deres respektive ekspertiseområder.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	2,67 mia. EUR
• Fødevarer sikkerhed	2,1 mia. EUR
• Sundhed til gavn for Vækst-programmet	396 mio. EUR
• Forbrugerprogrammet	175 mio. EUR

INDRE ANLIGGENDER

1. POLITIKMÅL

Den Europæiske Unions politik for indre anliggender tager sigte på at skabe et område uden indre grænser, som folk frit kan rejse ind i, og hvor folk kan bevæge sig, leve og arbejde i fuld tillid til, at deres rettigheder respekteres, og hvor de kan føle sig trygge.

EU har en afgørende rolle at spille med hensyn til at imødegå truslerne om alvorlig, organiseret kriminalitet, cyberkriminalitet og terrorisme, sikre en effektiv forvaltning af EU's ydre grænser og hurtigt reagere på kriser forårsaget af menneske- eller naturskabte katastrofer. I denne globaliseringstid, hvor vi stilles over for stadigt større trusler af stadig mere transnationale dimensioner, vil ingen af medlemsstaterne kunne sætte effektivt ind på egen hånd. Der er behov for en sammenhængende og omfattende europæisk indsats for at sikre, at de retshåndhævende myndigheder kan arbejde effektivt på tværs af grænser og jurisdiktioner.

Samarbejde og solidaritet på EU-plan har allerede ført til betydelige fremskridt på vejen mod et mere åbent og sikkert Europa. EU kommer fortsat til at stå over for store udfordringer, ikke mindst på grund af den aldrende befolkning og faldende arbejdsstyrke. En fremadskuende politik for lovlig indvandring og integration spiller en central rolle ved at hjælpe med til at styrke EU's konkurrenceevne, berige vore samfund og skabe muligheder for alle. Men vi er nødt til at sætte ind over for illegal indvandring og bekæmpe menneskehandel og andre former for moderne slaveri. Samtidig må EU fortsætte med at vise solidaritet med dem, der har brug for international beskyttelse. Et mere sikkert og effektivt fælles europæisk asylsystem, der afspejler vore værdier, står fortsat højt på dagsordenen.

Støtte fra EU's budget kan tilføre en reel merværdi på dette område. EU-finansiering er et konkret tegn på den solidaritet og ansvarsdeling, som er nødvendig for at klare vore fælles udfordringer. Grænsekontrol er f. eks. en opgave, som nogle medlemsstater må påtage sig at udføre på vegne af hele EU og til EU's bedste. I en situation, hvor en medlemsstat er udsat for et ekstraordinært pres på sine grænser, bør EU desuden være i stand til at yde passende støtte. På samme måde gælder, at de medlemsstater, som på grund af deres geografiske beliggenhed, har uforholdsmæssigt store omkostninger på grund af migranttilstrømningen, bør have passende støtte fra EU's budget.

EU-finansiering kan også fremme en mere effektiv indsats på mange områder gennem sammenlægning af ressourcer og styrkelse af det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstater og tredjelande. Det er særlig relevant inden for intern sikkerhed, hvor finansiel støtte til fællesaktioner som f.eks. fælles efterforskningshold kan fremme samarbejdet mellem politi, toldvæsen, grænsevagter og retsinstanter.

Ud over støtten til denne politiks interne aspekter bør der også stilles tilstrækkelige EU-midler til rådighed til styrkelse af dens eksterne aspekter. Det kan f.eks. dreje sig om støtte til gennemførelse af tilbagetagelsesaftaler og mobilitetspartnerskaber eller til bekæmpelsen af internationale kriminelle organisationer, menneskehandel og våben- og narkotikasmugling.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår en forenkling af EU-finansieringen på dette område ved at reducere antallet af finansielle programmer til to:

- **Migrations- og Asylfonden**, som skal støtte foranstaltninger i relation til asyl og indvandring, integrering af tredjelandsstatsborgere og deres tilbagevenden til deres hjemlande
- **Fonden for Intern Sikkerhed**, som skal yde finansiel bistand til initiativer i relation til ydre grænser og intern sikkerhed.

Begge fonde bør have en **betragtelig ekstern dimension** for at sætte EU i stand til at realisere sine politiske mål inden for indre anliggender i sine forbindelser med tredjelande og tilgodese EU's interesser. Der skal ydes finansiel støtte til at sikre den territoriale kontinuitet i finansieringen, som starter i EU og fortsætter i tredjelande, f.eks. i forbindelse med genbosætning af flygtninge, tilbagesendelsesaftaler, regionale beskyttelsesprogrammer, bekæmpelse af illegal indvandring, styrkelse af grænseforvaltningen og politisamarbejde med bl.a. nabolande.

Desuden skal der tages højde for behovet for **hurtig reaktion på krisesituationer**, således at EU bliver i stand til at reagere effektivt på hurtige situationsændringer.

3. GENNEMFØRELSE

Det færre antal programmer og de mere forenklede gennemførelsesregler for dem vil strømline procedurerne og gøre reglerne lettere at forstå for alle implicerede.

En overgang til delt forvaltning i stedet for direkte forvaltning, hvor det er muligt, vil eliminere unødigt bureaukrati. Der bliver tale om at bevare den direkte forvaltning for særlige transnationale eller særligt innovative projekter og for støtten til ikke-statslige aktører samt til forskellige arrangementer og undersøgelser. Den direkte forvaltning skal desuden bibeholdes for de fleksible krisereaktionsmekanismer og for den eksterne dimension.

For midlerne under delt forvaltning foreslås det at gå over til et system med resultatbaseret flerårig programmering i stedet for etårige programmer. Det vil give et bedre fokus på mål og resultater, mindske arbejdsbyrden for alle implicerede og afkorte den tid, det tager at få godkendt nationale programmer, hvilket vil føre til en hurtigere frigivelse af midler.

EU's arbejde på dette område støttes af en række agenturer, bl.a. Europol, Frontex, Den Europæiske Asylstøttemyndighed, Det Europæiske Politiakademi, Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug samt IT-Agenturet. Der er både mulighed og behov for at skabe bedre synergi og sammenhæng mellem Kommissionens og disse agenturers virksomhed for at sikre, at agenturerne yder et effektivt bidrag til at fremme det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne.

Store it-systemer (f.eks. SIS II og VIS) tegner sig for en stor del af budgettet på dette område. De tilfører en høj EU-merværdi. Systemerne forvaltes for øjeblikket af Kommissionen, men det er meningen, at forvaltningen gradvis skal overgå til det fremtidige IT-agentur, som skal starte i 2012. IT-agenturet vil også få ansvaret for udvikling og forvaltning af fremtidige it-systemer på dette område.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	8,23 mia. EUR
• Migrations- og Asylfonden	3,4 mia. EUR
• Fonden for Intern Sikkerhed	4,2 mia. EUR
• It-systemer	730 mio. EUR

INFRASTRUKTURER - "NETFORBINDELSER I EUROPA"

1. POLITIKMÅL

Europas økonomi får i fremtiden brug for intelligente, bæredygtige og fuldt sammenkoblede transport-, energi- og digitale net. De er en nødvendig forudsætning for et fuldt udbygget indre marked. De skal også hjælpe med til at realisere de mål om bæredygtig vækst, der er opstillet i Europa 2020-strategien og EU's ambitiøse "20-20-20"-mål på det energi- og klimapolitiske område¹⁶.

Selv om det er meningen, at markedet skal spille en vigtig rolle i tilvejebringelsen af de nødvendige infrastrukturer gennem tilstrækkelige investeringer og hensigtsmæssige prismekanismer, er der flere investeringer i infrastrukturer, der ikke vil kunne finde sted uden støtte fra det offentlige (herunder EU's budget), eller som vil blive forsinket til et godt stykke på den anden side af 2020.

I **energisektoren** fastlagde Kommissionen i 2010 prioriterede korridorer for transport af elektricitet (fire), gas (tre) og olie. Det anslås, at der frem til 2020 er behov for investeringer på ca. 200 mia. EUR i gasrørledninger og elektricitetsnet. 100 mia. EUR heraf skal komme fra markedet, uden støtte, mens der for de resterende 100 mia. EUR er behov for, at det offentlige træder til og hjælper med til at mobilisere den nødvendige private kapital.

I **transportsektoren** må infrastrukturene planlægges på en sådan måde, at de giver de størst mulige positive virkninger for økonomisk vækst og mindsker de negative virkninger for miljøet mest muligt. Inden for transportinfrastruktur har udviklingen været ulige i de østlige og de vestlige dele af EU, og det er nødvendigt at få udlignet disse forskelle. Europa har brug for et paneuropæisk "**basisnet**" med korridorer for højeffektiv og miljøvenlig gods- og passagertransport, med udbredt brug af eksisterende infrastrukturer, som kan udfylde hullerne og mindske flaskehalsene, og med en mere udbredt brug af effektive multimodale kombinationer. Dette basisnet skal støttes af "Netforbindelser i Europa"-faciliteten og suppleres med et omfattende netværk af nationale infrastrukturer (som kan støttes via EU's strukturfonde). Basisnettet skal etableres inden for rammerne af en paneuropæisk planlægning. Ud over opretholdelse af eksisterende infrastrukturer skal de baseres på det nuværende TEN-T og omfatte eksisterende og planlagte infrastrukturer i medlemsstaterne. Udgifterne ved EU's infrastrukturudbygning til dækning af transportefterspørgslen anslås til over 1,5 billioner EUR for årene 2010-2030. Færdiggørelsen af TEN-T-nettene kræver ca. 500 mia. EUR frem til 2020, hvoraf de 250 mia. EUR skal gå til eliminering af de største flaskehalse.

Digitale net, både fysiske og tjenestebaserede, er vigtige drivkræfter for intelligent vækst. Den digitale dagsorden går bl.a. ud på at sikre, at alle europæere har basal bredbåndsadgang i 2013 og adgang til hurtige og ultrahurtige bredbånd i 2020. I september 2010 skitserede Kommissionen, hvordan den og medlemsstaterne kan hjælpe med til mobilisere de investeringer på mellem 180 mia. og 270 mia. EUR, der skal til for at skaffe alle husstande hurtigt bredbånd inden 2020. En målrettet indsats fra det offentlige er nødvendig for at stimulere de private investeringer, hvor markedet alene ikke kan gøre det. Efterhånden som Europa bliver moderniseret, skal fælles arkitekturer for digitale tjenester støtte de stadigt mere

¹⁶ 20 % mindre drivhusgasser, 20 % vedvarende energi i EU's endelige energiforbrug og 20 % større energieffektivitet i 2020.

mobile borgere, bane vej for et indre marked på det digitale område, stimulere væksten i grænseoverskridende tjenester og mindske transaktionsomkostningerne for virksomheder, især de små og mellemstore, der søger vækstmuligheder ud over deres eget lands grænser.

2. VIRKEMIDLER

Inden for det udgiftsområde, der omfatter alle foranstaltningerne til støtte for økonomisk, social og territorial samhørighed, foreslår Kommissionen at indføre en "Netforbindelser i Europa"-facilitet, der skal fremme færdigudbygningen af "basistransportnettet", de "prioriterede energikorridorer" og den digitale infrastruktur, som EU har brug for som en forudsætning for sin bæredygtige konkurrenceevne i fremtiden. Formålet er at støtte infrastrukturer med en europæisk dimension og et indremarkedsperspektiv, med målrettet EU-støtte til de prioriterede net, der skal implementeres inden 2020, og hvor der er størst behov for en europæisk indsats. I betragtning af de stadigt mere komplekse net kan den effektive koordinering, der kan minimere omkostningerne for alle borgerne, kun opnås på det europæiske plan.

Opgaven består desuden i at få skabt et miljø, der virker fremmende for private investeringer, og udviklet instrumenter, som er attraktive for specialiserede infrastrukturinvestorer. Medlemsstaterne og EU må stimulere private investeringer og samtidig øge deres egne bestræbelser, både til trods for og på grund af de nuværende finansielle problemer, alle offentlige myndigheder i dag står overfor. For at disse instrumenter kan fungere så effektivt som muligt, må de være baseret på flere sektorer og flere lande, således at der opnås størst mulig spredning og dermed mindre risiko. Det kan kun ske på europæisk plan og på grundlag af veldefinerede korridorer og målområder for investeringerne. At få opsparing ledt over i langsigtede, vækstoffremmende investeringer, vil stimulere økonomien, skabe nye arbejdspladser, sætte skub i forbruget og støtte de mål, vi alle har opstillet i Europa 2020-strategien.

"Netforbindelser i Europa" skal støtte de paneuropæiske projekter, hvor en koordineret og optimeret tilgang kan reducere de kollektive omkostninger eller imødegå problemer med ujævne afkast. Den fælles indførelse af finansielle instrumenter vil desuden gøre det muligt at tiltrække privat finansiering både inden for og uden for EU. Projektfinansieringen vil dermed komme til at supplere og forstærke virkningen af de midler, der ydes via EU's fonde. "Netforbindelser i Europa" skal desuden også udnytte de synergieffekter, der kan opnås inden for de hårde infrastrukturer (f.eks. ved at kombinere store grænseoverskridende transport- og energinet), og ved at fremme brugen af intelligente informationsteknologier i transport- og energiinfrastrukturer.

3. GENNEMFØRELSE

Infrastrukturfaciliteten skal have et samlet budget på 40 mia. EUR for perioden 2014-2020. Inden for rammerne af dette beløb skal der afsættes specifikke midler til energinet, transportnet og digitale net. Faciliteten skal forvaltes centralt af Kommissionen, med bistand fra et forvaltningsorgan (som det nuværende TEN-T-forvaltningsagentur) og finansielle institutioner. Den tekniske gennemførelse af projekterne i praksis (f.eks. udbud og indkøb) skal projektinitiativtagerne stå for. Desuden skal faciliteten have yderligere 10 mia. EUR, som skal øremærkes til transportinfrastrukturer inden for Samhørighedsfonden.

Der vil blive anvendt forskellige medfinansieringssatser, alt efter sektor, geografisk beliggenhed og projekttype, under hensyn til nødvendigheden af at opnå størst mulig

løftestangseffekt og samtidig fremskynde projektets gennemførelse. De maksimale satser for medfinansieringen vil blive fastlagt på grundlag af en costbenefitanalyse af hvert projekt, de disponible budgetmidler og nødvendigheden af at skabe størst mulig løftestangseffekt. For alle de tre sektors vedkommende vil virkningerne af den medfinansieringssats, der anvendes, i høj grad afhænge af den økonomiske situation og det udviklingsmæssige stade i de pågældende lande ¹⁷. Specielt for energisektorens vedkommende har den europæiske økonomiske genopretningsplan også tydeligt vist, at der kan være behov for større medfinansiering for at få finansieret projekter, der kan øge forsyningssikkerheden¹⁸.

"Netforbindelser i Europa" skal bygge på en kombination af markedsbaserede instrumenter og direkte EU-støtte med henblik på at optimere virkningerne. Den store løftestangseffekt, de innovative finansielle instrumenter kan have (f.eks. op til 1:25 for projektobligationers vedkommende), og de effektive virkninger af direkte EU-støtte (som man så med den europæiske økonomiske genopretningsplan og TEN-T T-programmet) vil yde et betydeligt bidrag til at mindske risiciene og gøre det lettere at skaffe kapital til de store investeringsbehov.

Kommissionen har identificeret de vigtigste, prioriterede netværksbehov i hele Europa i de reviderede retningslinjer for TEN-T (som vil blive vedtaget i september 2011), i energiinfrastrukturpakken (KOM(2010) 677), som Det Europæiske Råd gav sin tilslutning til den 4. februar 2011, og i den Digitale Dagsorden for Europa (KOM (2010) 245).

En liste over de forbindelser, der foreslås finansieret, findes i bilaget.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget 2014-2020, heraf	40 mia. EUR
• Energi	9,1 mia. EUR
• Transport	21,6 mia. EUR
• IKT/Digitale net	9,1 mia. EUR
• Beløb øremærket i Samhørighedsfonden til transportinfrastrukturer	10 mio. EUR
• I alt	50 mia. EUR

¹⁷ For transportprojekters vedkommende vil medfinansieringssatserne variere for de forskellige transportformer og afhænge af adgangen til anden projektfianciering. Der kan blive tale om højere medfinansieringssatser for grænseoverskridende projekter. I konvergensområder vil medfinansieringssatserne blive fastsat på grundlag af medfinansieringssatserne for investeringsprojekter i de nye regler for Samhørighedsfonden og strukturfondene.

¹⁸ Ud fra erfaringerne med den europæiske økonomiske genopretningsplan anslås det, at der typisk kan være behov for en medfinansiering på op til 30 % for at udløse den endelige investeringsbeslutning og få vanskelige grænseoverskridende projekter sat i gang. Hvis et projekt ikke er kommercielt rentabelt, men kan øge forsyningssikkerheden eller bringe visse medlemsstaters isolation til ophør, kan der måske være behov for endnu større medfinansiering (helt op til 80 %).

Foreløbig liste over europæiske mobilitetskorrider- og basistransportnetprojekter

Horizontale mål	
Innovativ styring og tjenester	<i>Fælles europæisk luftrum - SESAR</i>
Innovativ styring og tjenester	<i>Trafikstyringssystemer for vej, jernbane og indre vandveje (ITS, ERTMS and RIS)</i>
Innovativ styring og tjenester	<i>Basisnethavne og -lufthavne</i>

Europæiske korriderer			
Projekter på vej i TEN-T basisnetkorridererne	Sektioner, der skal finansieres frem til 2020	Transportform	Vigtigste datoer
1. Østersø-Adriaterhaveskorrideren - Helsinki - Tallinn - Riga - Kaunas - Warszawa - Katowice - Gdynia - Katowice - Katowice - Ostrava - Brno- Wien - Katowice - Žilina - Bratislava - Wien - Wien - Graz - Udine (inkl. Koralm) - Venezia - Graz - Maribor - Ljubljana - Trieste / Koper - Venezia - Venezia - Bologna - Ravenna			
	Tallinn - Riga - Kaunas - Warszawa	Multimodal	Gennemførlighedsundersøgelser afsluttet, opgradering af eksisterende linje indtil 2015, arbejdet på den nye linje startes før 2020
	Multimodal forbindelse Gdynia - Katowice	Multimodal	Opgradering til 160 km/t i gang
	Katowice - Ostrava - Brno & Katowice - Žilina - Bratislava	Jernbane	Opgradering i gang
	Jernbaneforbindelse Bratislava - Wien lufthavn - Wien	Jernbane	Forbindelse til lufthavn under anlæg
	Jernbaneforbindelse Wien - Graz - Klagenfurt (Semmering, Koralm)	Jernbane	Detaljerede undersøgelser i gang for Semmering, anlægsarbejde for Koralm i gang frem til 2024
	Jernbaneforbindelse Klagenfurt - Udine (Pontebbana)	Jernbane	Indsætning af trafikstyringssystemer
	Jernbaneforbindelse Graz - Maribor	Jernbane	Færdig efter 2020
	Jernbaneforbindelse Maribor - Ljubljana - Trieste	Jernbane	Undersøgelser og delvis opgradering i gang
	Jernbaneforbindelse til Koper	Jernbane	Opgradering i gang

	Venezia - Bologna - Ravenna	Jernbane	Indsætning af trafikstyringssystemer, opgradering af tilslutning til andre transportformer
--	-----------------------------	----------	--

2. Warszawa - Berlin - Amsterdam-korridoren			
- Amsterdam (Rotterdam) - Hannover - Berlin - Poznań - Warszawa			
	Multimodal forbindelse Warszawa - Poznań - tyske grænse	Multimodal	Opgradering af veje og jernbaner, undersøgelser i gang om højhastighedstog
	Jernbaneforbindelse polske grænse - Berlin - Hannover - Amsterdam	Jernbane	Undersøgelser i gang, indsætning af trafikstyringssystemer
	Slusesystem Amsterdam	Indre vandveje	Undersøgelser i gang

3. Middelhavskorridoren			
- Algeciras - Madrid - Tarragona - Valencia - Tarragona - Tarragona - Barcelona - Perpignan - Lyon - Torino - Milano - Milano - Venice - Ljubljana - Budapest - ukrainske grænse			
	Jernbaneforbindelse Algeciras - Madrid	Jernbane	Undersøgelser i gang, arbejdet sættes i gang før 2015 og skal afsluttes i 2020
	Jernbaneforbindelse Valencia - Tarragona - Barcelona	Jernbane	Anlægsarbejder 2014 - 2020
	Barcelona - Perpignan	Jernbane	Anlæg i gang, afsluttes i 2015
	Direkte jernbaneforbindelse Perpignan - Montpellier	Jernbane	Omkørselsvej Nîmes - Montpellier færdig i 2017, Montpellier - Perpignan i 2020
	Jernbaneforbindelse Lyon - Torino	Jernbane	Afsluttet i 2025
	Milano - Brescia	Jernbane	Opgradering i gang
	Brescia - Venezia - Trieste	Jernbane	Arbejdet på flere sektioner skal starte før 2014
	Trieste - Divača	Jernbane	Undersøgelser og delvis opgradering i gang
	Maribor - Budapest - Záhony	Jernbane	Anlægsarbejder i gang

<p>4. Hamburg - Rostock - Constanta - Burgas - Piraeus - Lefkosia-korridoren</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hamburg - Berlin - Rostock - Berlin - Berlin - Praha - Brno - Bratislava - Budapest - Arad - Arad - București - Constanța - Arad - Timișoara - Sofia - Burgas - Sofia - Thessaloniki - Piraeus - Lefkosia 			
	Hamburg - Berlin & Rostock - Berlin - Dresden		Indsætning af trafikstyringssystemer
	Dresden - Praha		Indsætning af trafikstyringssystemer, undersøgelser i gang om højhastighedstog
	Slusesystem Dčín	Indre vandveje	Undersøgelser i gang
	Multimodal forbindelse Bratislava - Budapest (inkl. ringvejen om Budapest)	Multimodal	Anlægsarbejde i gang
	Multimodal forbindelse Budapest - București - Constanța, Arad - Timișoara - Calafat	Multimodal	Opgradering i Ungarn, næsten afsluttet i Rumænien
	Multimodal forbindelse Calafat - Sofia - Burgas Sofia - Thessaloniki	Multimodal	Undersøgelser i gang om Calafat - Sofia- Thessaloniki, opgradering af Sofia - Burgas i gang
	Havneinvesteringer og multimodale forbindelser på Cypern	Multimodal	Indsætning af trafikstyringssystemer, opgradering af sammenkobling

<p>5. Helsinki - Valletta-korridoren</p> <ul style="list-style-type: none"> - Helsinki - Turku - Stockholm - Malmö - København - Hamburg (inkl. Fehmarn) - Hamburg - Hannover - Nurnberg - München - Verona (inkl. basistunnel under Brenner) - Bologna - Roma - Napoli - Bari - Valletta 			
--	--	--	--

	Helsinki - Turku	Multimodal	Arbejde i gang
	Stockholm - Malmö (Nordiske Trekant)	Multimodal	Arbejde i gang
	Fehmarn alene	Multimodal	Undersøgelser i gang, anlægsarbejder Fehmarn mellem 2014 og 2020
	Multimodal forbindelse København - Hamburg via Fehmarn: adgangsveje	Multimodal	Adgangsveje i DK færdige inden 2020, adgangsveje i Tyskland anlægges i to etaper (2020 - 2027)
	Flaskehalse i jernbanetrafikken mellem Hamburg og München	Jernbane	Ventes afsluttet omkring 2017
	München - Wörgl: adgang til basistunnelen under Brenner og strækningen over grænsen	Jernbane	Undersøgelser sat i gang
	Basistunnel under Brenner	Jernbane	Arbejder på hovedtunnelen 2010-2024
	Basistunnel under Brenner adgangsveje til Verona	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Verona - Bologna - Roma - Napoli	Jernbane	Opgradering af sammenkobling
	Napoli - Bari - Valletta	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Havneinvesteringer og multimodale forbindelser på Malta	Multimodal	Indsætning af trafikstyringssystemer, opgradering af sammenkobling

6. Genova - Rotterdam-korridoren			
- Genova - Milano/Novara - Basel - Mannheim - Köln - Köln- Düsseldorf - Rotterdam - Köln- Liège - Bruxelles/Brussel- Zeebrugge			
	Terzovalico - Milano/Novara - Genova	Jernbane	Undersøgelser og arbejde i gang
	Jernbaneforbindelse Karlsruhe - Basel	Jernbane	Ventes færdig i slutningen af 2020
	Jernbaneforbindelse Frankfurt - Mannheim	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Jernbaneforbindelse Rotterdam - Oberhausen	Jernbane	Ventes færdig i 2017
	Slusesystem i Zeebrugge	Søtransport	Undersøgelser i gang

7. Atlanterhavskorridoren			
----------------------------------	--	--	--

- Sines / Lisboa - Madrid - Valladolid - Lisboa - Aveiro - Oporto - Aveiro - Valladolid - Vitoria - Bordeaux - Paris			
	Højhastighedstog Sines/Lisboa - Madrid	Jernbane	Undersøgelser og arbejde i gang, opgradering af sammenkobling
	Højhastighedstog Porto - Lisboa	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Jernbaneforbindelse Aveiro - ES	Jernbane	Arbejde ved grænseovergang i gang
	Jernbaneforbindelse Bergara - San Sebastián - Bayonne	Jernbane	Ventes afsluttet i ES i 2016, i FR i 2020
	Bayonne - Bordeaux	Jernbane	Offentlig høring i gang

8. Dublin - London - Paris - Brussel/Bruxelles-korridoren - Belfast - Dublin - Dublin - Holyhead - Holyhead - Birmingham - London - Lille - Brussel/Bruxelles - Lille - Paris (inkl. Canal Seine - Escaut)			
	Jernbaneforbindelse Dublin - Belfast	Jernbane	Arbejde i gang frem til 2018
	Multimodale forbindelser i England (inkl. High Speed Line 2)	Multimodal	Ventes afsluttet i 2025
	Canal Seine - Escaut	Indre vandveje	Planerne færdige, udbudsdialog sat i gang, samlet færdiggørelse i 2018
	Opgradering indre vandveje i Vallonien	Indre vandveje	Undersøgelser i gang

9. Antwerpen - Lyon - Basel-korridoren - Rotterdam - Antwerpen - Brussel/Bruxelles - Luxembourg - Luxembourg - Dijon - Lyon - Luxembourg - Strasbourg - Basel			
--	--	--	--

	Opgradering af Maas	Indre vandveje	Færdig inden 2015
	Opgradering af slusesystem i Terneuzen	Indre vandveje	Undersøgelser i gang
	Slusesystem i Antwerpen	Søtransport	Undersøgelser i gang
	Eurocaprail	Jernbane	Arbejde i gang
	Jernbaneforbindelser Luxembourg Dijon Lyon (TGV Rhin - Rhône)	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Kanal Saône - Mosel	Indre vandveje	Undersøgelser i gang
	Strasbourg - Mulhouse - Basel	Multimodal	Undersøgelser og opgradering i gang

10. Seine - Donau-korridoren - Le Havre - Paris - Strasbourg - Stuttgart - München - Wien			
	Højhastighedsforbindelse Le Havre - Paris	Jernbane	Undersøgelser i gang
	Jernbaneforbindelse - Paris Strasbourg: 2ème phase LGV Est	Jernbane	Færdig i 2016
	Jernbane Strasbourg - Kehl Appenweier	Jernbane	Færdig i 2016
	Karlsruhe - Stuttgart - München	Jernbane	Undersøgelser og arbejde i gang
	Jernbane München - Salzburg	Jernbane	Undersøgelser og arbejde i gang
	Jernbane Wels - Wien	Jernbane	Forventes færdig i 2017
	Opgradering Donau	Indre vandveje	Undersøgelser og arbejde i gang

Andre sektioner af basisnettet

Grænsesektion	Jernbaneforbindelse Sofia - Plovdiv - Istanbul	Jernbane	Opgradering i gang
Grænsesektion	Vejforbindelse Sofia - Bucureşti via Ruse	Vej	Undersøgelser i gang
Grænsesektion	Vej- og jernbaneforbindelse mellem Sofia og Skopje	Multimodal	Undersøgelser i gang
Grænsesektion	Vej- og jernbaneforbindelse Timișoara - Belgrade	Multimodal	Undersøgelser i gang
Grænsesektion	Jernbaneforbindelse Nürnberg - Praha	Jernbane	Undersøgelser og arbejde i gang
Grænsesektion	Vej- og jernbaneforbindelse Wrocław - Dresden	Multimodal	Opgradering i gang
Grænsesektion	Multimodal forbindelse Nürnberg - Linz	Multimodal	Arbejde i gang
Flaskehals	Jernbanenet Nordvestspanien og Portugal	Jernbane	Arbejde i gang

Flaskehals	Jernbaneforbindelse Frankfurt - Fulda - Erfurt - Berlin	Jernbane	Undersøgelser i gang
Flaskehals	Halle - Leipzig - Nürnberg	Jernbane	Arbejde i gang, afsluttes i 2017
Flaskehals	Højhastighedslinje Provence - Côte d'Azur	Jernbane	Undersøgelser i gang
Flaskehals	Jernbane Egnathia (EL)	Jernbane	Undersøgelser i gang
Flaskehals	Indre vandvejsforbindelse Dunkerque - Lille	Indre vandveje	Undersøgelser i gang
Flaskehals	Parallel højhastighedsforbindelse Paris - Lyon	Jernbane	Forberedende undersøgelser i gang
Andet basisnet	Basisnehøjhastighedsforbindelser Zaragoza - Pamplona - Logrono, Valladolid - La Coruña	Jernbane	Noget arbejde i gang
Andet basisnet	Jernbaneforbindelse Shannon - Cork - Dublin	Jernbane	Undersøgelser i gang
Andet basisnet	Jernbaneopgradering og højhastighedsforbindelse mellem større polske byer (bl.a. Warszawa, Łódź, Wrocław, Poznań, Kraków)	Jernbane	Undersøgelser i gang
Andet basisnet	Jernbaneforbindelse til Wilhelmshafen og Bremerhafen	Jernbane	Undersøgelser i gang

Foreløbig liste over prioriterede energikorridorer

Horisontale mål	
Intelligente net	<i>Investering i storskalaprojekter inden for balancering af efterspørgsel/udbud ved brug af intelligente net i høj- og mellemspændingselektricitetsnet i store grænseregioner med en betydelig variabel elproduktion</i>

Europæiske elektricitetskorriderer			
	Mål, der skal realiseres frem til 2020	Lande	Vigtigste flaskehalse på kort sigt
1. Offshore-elektricitetsnet i de nordlige farvande	Et integreret offshorenet i de nordlige farvande med tilkobling af de planlagte 40 GW vedvarende energikilder og transport frem til forbrugscentrene	BE, DE, DK, FR, IE, LU, NL, SE, UK (NO)	- Optimale netløsninger med brug af submarin radial- eller hubforbindelse til land og T-forbindelser til sammenkoblingslinjer i Nordsøen, Det Irske Hav og Kanalområdet
			- styrkelse af nettene på land, så elektriciteten kan transporteres ud til de vigtigste forbrugscentre i landene omkring Nordsøen
			- øget adgang til vandkraft- og anden oplagingskapacitet til backup- og balanceringsformål

2. Sammenkobling af elektricitetsnet i Sydvesteuropa	Sammenkoblinger i Sydvestregionen mellem EU-lande og tredjelande i Middelhavsområdet	ES, FR, IT, MT, PT (CH, nordafrikanske lande)	- samkøringslinjer mellem Den Iberiske Halvø og Frankrig
			- videreførelse af forbindelser til Centraleuropa
			- samkøringslinjer mellem Italien/ Spanien og de

			nordafrikanske lande med henblik på deres langsigtede potentiale i relation til vedvarende energi
			- velfungerende forbindelse mellem Malta og Italien

3. Elektricitetsforbindelser i den østlige del af Centraleuropa og Sydøsteuropa	Styrkelse af det regionale elektricitetsnet i nord-sydgående og øst-vestgående retning med henblik på gennemførelse af det indre marked og inddragelse af vedvarende energikilder, både gennem samkøringslinjer og nationale liner	AT, BG, CZ, DE, GR, HU, IT, PL, RO, SI, SK (AL, BA, FYROM, HR, ME, SP)	- udbygning af de nationale net i Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Kroatien og Bulgarien, samt i nord-sydgående retning i Østrig og Tyskland
			- nye samkøringslinjer mellem Tyskland og Polen, Slovakiet og Ungarn
			- øget overførselskapacitet mellem Rumænien, Bulgarien og Grækenland, herunder landene i Energifællesskabstraktaten
			- forbindelser mellem Italien og landene i Energifællesskabstraktaten (især Montenegro, men også Albanien og Kroatien)

4. Sammenkoblingsplan for det baltiske energimarked (BEMIP)	At bringe de tre baltiske landes isolation til ophør og øge deres uafhængighed af det russiske elektricitetsnet. På længere sigt synkron tilslutning til det kontinentale europæiske system under ENTSO-E	DE, DK, EE, FI, LT, LV, PL, SE (NO)	- elektricitetsforbindelser fra de baltiske lande til Sverige, Finland og Polen
			- styrkelse af de baltiske landes interne net i tilknytning hertil, især i Letland
			- yderligere sammenkoblinger mellem Letland og Estland med systemafhængighed for øje
			- forbedring af det polske net i Nordøst samt forøgelse af den grænseoverskridende kapacitet mellem Polen og

			Litauen med henblik på senere synkron tilslutning
--	--	--	---

Europæiske gaskorridorer

5. Den sydlige gaskorridor	Åbning af den fjerde korridor for gasforsyninger til EU, der kan forbinde Europa med gasforsyninger fra Det Kaspiske Hav, og det mellemøstlige bækken (identificerede reserver på 90,3 bio. kubikmeter)	Direkte: IT, EL, BG, RO, AT, HU Indirekte: DE, CZ, PL, FR (AL, BA, FYROM, HR, ME, SP; Georgien, Irak, Tyrkiet, landene omkring Det Kaspiske Hav)	- rørledninger, der åbner mulighed for en direkte forbindelse mellem EU og gasfelterne omkring Det Kaspiske Hav og i Mellemøsten
		- Mange optioner og rørledningskonfigurationer under overvejelse, bl.a. en særlig gasrørledning gennem Tyrkiet og undervandsledninger i Det Kaspiske Hav og Det Sorte Hav (Turkmenistan-Azerbajjan og Georgien-EU)	

6. Nord-syd-gaskorridoren i Vesteuropa	Nye sammenkoblinger i nord-syd-aksen i Vesteuropa med henblik på bedre sammenkobling mellem Middelhavsområdet og Nordvestregionen, yderligere diversificering fra Italien og Spanien og styrket konkurrence i hele området, med adgang til forsyninger fra Afrika, Norge og Rusland og større fleksibilitet i hele EU's gasnet	BE, CY, DE, ES, FR, IE, IT, LU, MT, NL, PT, UK (Nordafrikanske lande)	- forøgelse af sammenkoblingskapaciteten mellem Den Iberiske Halvø og Frankrig og fjernelse af interne flaskehalse
			- forøgelse af sammenkoblingskapaciteten i Norditalien med Østrig og i Syditalien med den nordafrikanske region
			- velfungerende LNG/CNG/rørledninger på Cypern og Malta
			- yderligere infrastrukturer til forøgelse af kapaciteten i UK og IRL (f. eks. oplagring/LNG)

7. Nord-syd gassammenkoblinger i det østlige Centraleuropa og Sydøsteuropa	Gassammenkoblinger mellem Østersøregionen og Adriaterhavet og det Ægæiske Hav og videre til Det Sorte Hav med henblik på at øge forsyningsikkerheden og diversificeringen af forsyningskilder i regionen. I en senere etape skal denne integrationsproces udvides til deltagerlandene i Energifællesskabstraktaten med passende sammenkoblingskapacitet		- Nord-syd sammenkoblinger i og mellem landene, især opgraderinger og nye rørledninger i Polen, Bulgarien og Rumænien, sammenkoblinger mellem Polen og Slovakiet og mellem Slovakiet og Ungarn
		BG, HU, CZ, PL, RO, SK, AT, GR, SI	- øget grænseoverskridende kapacitet eller mulighed for tovejsstrømme mellem Polen og Den Tjekkiske Republik, mellem Polen og Tyskland og mellem Rumænien og Ungarn
		(HR, landene i Enegifællesskabstraktaten)	- nye infrastrukturer til import af gas fra nye forsyningskilder og tilslutning til det regionale gasnet i Nord og Syd via nye rørledninger og LNG-terminaler i Polen, Kroatien og Rumænien, der skal betjene en større region

8. Planen for sammenkobling af det baltiske gasmarked (BEMIP)	At bringe de tre baltiske landes og Finlands isolation til ophør og dermed gøre en ende på afhængigheden af en enkelt leverandør samt øge forsyningsikkerheden i hele Østersøregionen gennem øget spredning af forsyninger fra Norge		- sammenkoblinger mellem Finland og Estland, mellem Polen og LNG-terminal i det østlige Østersøområde
		DK, EE, FI, LT, LV, PL, SE, DE	- interne systemopgraderinger for at nå op på en tilstrækkelig kapacitet til at lade gassen strømme i alle retninger
		(NO)	- for det vestlige Østersøområde yderligere sammenkoblingsmuligheder med de norske og de danske systemer, en samkøringslinje mellem Polen og Danmark og forøgelse af tovejskapaciteten mellem Tyskland og Danmark

Foreløbig liste over bredbåndsmålområder og europæiske korridorer for digitaltjenesteinfrastrukturer

Horisontale mål	
Innovativ styring og tjenester	Kortlægning af paneuropæiske bredbåndsinfrastrukturer med henblik på en løbende, detaljeret fysisk afdækning og dokumentation af relevante muligheder, analyse af adgangsrettigheder, vurdering af potentialet for opgradering af eksisterende faciliteter osv.
Innovativ styring og tjenester	Teknisk bistand, herunder projekt-, investeringsplanlægnings- og gennemførlighedsundersøgelser til støtte for investeringsforanstaltninger og finansielle instrumenter

Bredbåndsmålområder		
Projekter på vej i de prioriterede bredbåndsmålrområder	Beskrivelse af målområder, der skal finansieres frem til 2020	Virkninger/ vigtigste datoer
1. Udvikling af en geografisk diversificeret bredbåndprojektportefølje, der bidrager til målene for den Digitale Dagsorden for Europa	<p>En geografisk diversificeret portefølje af bredbåndprojekter svarende til bredbåndsmålområderne, især defineret som forstadsområder, hvor porteføljevirksohederne vil have adgang til målrettede finansielle instrumenter formidlet og/eller støttet med et finansielt bidrag fra EU's budget på 1 mia. EUR.</p> <p>Det finansielle bidrag ventes at tiltrække kapital fra den offentlige eller private sektor, som kan danne grundlag for bruttoinvesteringer på 6-15 mia. EUR i bredbånd, afhængigt af finansieringsbehov og investeringernes risikoprofiler.</p> <p>I den første etape med bredbåndsmålområdeprojekterne ventes det, at etablerede teleselskaber (tidligere monopolselskaber eller operatører) vil investere i områder, hvor der er et stort pres fra kabelselskaber.</p> <p>Andre forsyningsselskaber (vand, spildevand, elektricitet) ventes at investere i passive bredbåndsnet, enten på</p>	<p>Højere bredbåndshastigheder giver betydelige økonomiske og sociale fordele. Desuden vil anlæg og implementering af højhastighedsbredbånd få øjeblikkeligt positive beskæftigelsesvirkninger.</p> <p>På mellemlang sigt vil de direkte virkninger bestå i en øget omkostningseffektivitet inden for ikt-baserede tjenester (intelligente net, e-forvaltning, forbrugerfordele i relation til sundhedstjenester)</p> <p>Af en OECD-undersøgelse fremgår det, at hvis bredbåndsdækningen øges med 5 procentpoint, giver det en stigning i vækstraten for arbejdskraftproduktiviteten på 0,07 procentpoint. På længere sigt vil der blive varige virkninger for BNP.</p>

	<p>egen hånd eller i partnerskab med operatører.</p> <p>Flere operatører (ofte operatører på fastnet- eller mobiltelefonmarkedet) vil måske gå sammen om at udvikle en ny generation af infrastrukturer.</p> <p>Partnerskaber er i sagens natur forbundet med større risici, end hvor der kun er én låntager.</p>	
--	---	--

Europæiske korridorer for digitale infrastrukturer

Projekter på vej inden for prioriterede infrastrukturer	Beskrivelse af infrastrukturer, der skal finansieres frem til 2020	Virkninger/ vigtigste datoer
<p>1. Etablering af adgang til digitale ressourcer i Europas kulturarv (<i>Europeana</i>)</p>	<p>Infrastrukturer til udnyttelse af digitale ressourcer i Europas museer, biblioteker, arkiver og audiovisuelle samlinger.</p> <p>Disse infrastrukturer skal give let adgang til europæisk kulturindhold via en indgangsportal på nettet og gøre Europas kulturelle ressourcer til et varigt aktiv for den digitale økonomi.. De skal kobles sammen med en ophavsretsinfrastruktur og fungere som omdrejningspunkt for den kreative sektor for en innovativ genanvendelse af kulturelt materiale.</p> <p>De bygger på Europeana og skal rumme hidtil ubrugte samlinger i alle medlemsstater.</p>	<p>Europeana fremmer adgang til viden, kulturel mangfoldighed og kreativt indhold og tager sigte på at lette digitalisering og spredning af kulturelle værker i Europa. Udbygningen af Europeana blev besluttet i maj 2010 i Rådets konklusioner.</p> <p>Kultursektoren og den kreative sektor hører til blandt Europas mest dynamiske sektorer og tegner sig for 3,3 % af EU's BNP og for 3 % af beskæftigelsen. Europas stærke kulturarv er et solidt grundlag for disse sektorer.</p> <p>Der skal være adgang til alle offentligt tilgængelige mesterværker i 2016. Udbygning til yderligere indhold og tjenester skal ske fra 2016.</p>

<p>2. Interoperabel og sikker elektronisk identifikation og autentificering overalt i Europa</p>	<p>Tjenesteinfrastrukturer, der kan give borgere og virksomheder adgang til grænseoverskridende brug af elektronisk identifikation og autentificering, således at de kan få adgang til digitale tjenester, uanset i hvilket EU-land de opholder sig.</p> <p>Elektroniske identifikations- og</p>	<p>En række andre tjenesteinfrastrukturer vil afhænge af den grænseoverskridende elektroniske identifikationstjenesteinfrastruktur, bl.a. tjenesteydelesedirektivets "one-stop-shop", udveksling af straffeattester, patientjournaler osv.</p>
---	--	--

	<p>autentificeringstjenester i alle medlemsstater, som deltager i denne tjenesteinfrastruktur, og integrering heraf i andre tjenester på højere niveau (elektroniske indkøb, mobile forretningsfolk, elektronisk udveksling af oplysninger mellem domstole osv.).</p>	<p>Afprøvning af konceptet i praksis skal foregå indtil 2014. Ventes etableret i fuld skala efter 2014.</p>
--	---	---

<p>3. Interoperable grænseoverskridende elektroniske udbud</p>	<p>Tjenesteinfrastrukturer, der skal sætte enhver virksomhed i EU i stand til at byde på offentlige kontrakter i alle EU-lande, omfattende faserne såvel før som efter kontrakttildeling</p> <p>Udbygning til at omfatte alle medlemsstater og aktiviteter som Virtual Company Dossier, eCatalogues, eOrders og eInvoices.</p>	<p>Elektroniske offentlige indkøb gør markedet større for virksomhederne og de offentlige myndigheder og fremmer konkurrencen mellem de bydende, hvilket potentielt kan føre til besparelser på mellem 1 % og 2 % af et samlet offentligt indkøbsmarked på 200 mia. EUR gennem brug af mere effektive og konkurrencefremmende indkøbsprocesser.</p> <p>Fra 2014 skal den udvides til alle medlemsstater på basis af hvidbogen om sammenkobling af al elektronisk udbudskapacitet overalt på det indre marked.</p>
---	--	---

<p>4. Elektroniske procedurer for etablering af virksomhed i et andet europæisk land (i forbindelse med tjenesteydelsesdirektivet)</p>	<p>Tjenesteinfrastrukturer rettet mod tjenesteudbydere, der ønsker at operere uden for deres eget land</p> <p>Formålet er at tilvejebringe effektive grænseoverskridende procedurer for etablering af virksomhed i et andet europæisk land, således at alle de nødvendige administrative formaliteter kan foregå elektronisk på tværs af grænserne via de kvikskrænker, der oprettes i henhold til tjenesteydelsesdirektivet</p>	<p>Interoperable tjenesteinfrastrukturer som fastlagt i tjenesteydelsesdirektivet.</p> <p>Indtil 2014 bliver der tale om begrænset iværksættelse af infrastrukturene for at eliminere de administrative barrierer, europæiske virksomheder stilles overfor, når de ønsker at tilbyde deres tjenester i andre lande. Infrastrukturene skal virke i fuld skala fra 2014 og være udbygget til alle medlemsstater.</p>
---	--	--

<p>5. Interoperabel elektronisk støtte til sundhedsydelse i EU</p>	<p>Tjenesteinfrastruktur, der tager sigte på at forbinde institutioner i sundhedsvæsenet og overvinde sproglige, administrative og tekniske barrierer for e-sundhedsløsninger</p> <p>Der bliver bl.a. tale om udveksling af patientjournaler og elektroniske recepter overalt i Europa og støtte til grænseoverskridende telemedicintjenester</p>	<p>Disse infrastrukturer indgår som led i gennemførelsen af artikel 14 i direktivet om patienters ret til sundhedsydelse på tværs af grænserne angående e-sundhed med indførelse af et sæt regler for indholdet af patientjournaler og procedurer.</p> <p>Begrænset iværksættelse frem til 2015. Ventes etableret i fuld skala fra 2015.</p>
---	---	--

<p>6. Data.eu</p>	<p>Tjenesteinfrastrukturer, der har til formål på ét sted at samle datasæt fra offentlige institutioner i medlemsstaterne på nationalt, regionalt eller lokalt plan og fra europæiske institutioner til brug i alle applikationer.</p> <p>En data.eu-portal giver adgang til datasæt på ethvert sprog anvendt af offentlige institutioner i medlemsstaterne, som der kan søges på. Den giver åbne værktøjer til at interagere med infrastrukturen (søgning, indhentning af statistikker, downloading af data osv.) til brug for nye erhvervsinitiativer</p>	<p>Den offentlige sektors information er ikke alene en vigtig datakilde, men et vigtigt middel til at skabe innovative tjenester (lokaliseringsbaserede tjenester, finansielle tjenester, markedsføring, miljøovervågning). Markedet for geografisk information, som er en del af den offentlige sektors information, anslås for at have tegnet sig for 5,3 mia. \$ på verdensplan i 2009.</p> <p>Der er etableret en pilotportal i begrænset skala. Der skal gradvis etableres en paneuropæisk åbendata-infrastruktur, som skal udvides til alle offentlige administrationer i EU fra 2014.</p>
--------------------------	---	--

<p>7. Større sikkerhed for børn på internettet</p>	<p>Tjenesteinfrastrukturer, som skal sikre en bedre beskyttelse af de yngste brugere af internettet. Der er tale om en platform omfattende hele EU med fælles udnyttelse af ressourceinformationssystemer og softwareværktøjer.</p> <p>De dertil knyttede "Safer Internet"-centre skal levere pædagogisk indhold, information om sikkerhed på nettet, bevidstgørelsesredskaber og integrerende teknologi for adgang til forældrekontrolværktøjer, verificering af mindstealder, klassificering i</p>	<p>Denne infrastruktur skal bidrage til at realisere Kommissionens mål om at beskytte børn på internettet, som fastlagt i den Digitale Dagsorden for Europa.</p> <p>Arbejdet med at udvikle og etablere platformen og redskaberne til de forskellige komponenter skal starte i 2014. Udbygning og etablering i fuld skala fra 2018.</p>
---	--	---

	overensstemmelse med branchekodekser (f.eks. for onlinespil), innovative indholdsproduktionsredskaber og interoperable lister over godkendt indhold, med henblik på at fremme et sikkert internetmiljø for børn og fremme udbredelsen af kvalitetsindhold, der passer til børnenes alder.	
--	---	--

8 Flersprogede tjenester	<p>Tjenesteinfrastrukturer, der skal give e-virksomheder (som driver e-handel) ubegrænset adgang til genanvendelige flersprogede blokke baseret på online-oversættelse, interaktive talebaserede tjenester og flersproget indholdssøgning.</p> <p>Denne infrastruktur skal indeholde og give adgang til dataressourcer på alle EU-sprog (f.eks. oversat materiale, flersprogede ordbøger, leksika og terminologibanker) samt metadata, værktøjer og standarder i forbindelse hermed, der åbner mulighed for udveksling af og adgang til sprogressourcer (både data og værktøjer) i både den offentlige og den private sektor.</p>	<p>Formålet er at overvinde sprogbarrierer med henblik på et effektivt og velfungerende indre marked på det digitale område. .</p> <p>Ifølge en undersøgelse fra 2009 tegnede sprogindustrien i EU sig i 2008 for en værdi på 8,4 mia. EUR, hvilket omfatter oversættelse og tolkning, softwarelokalisering, udvikling af sprogteknologi, konsulentvirksomhed og undervisning, og den årlige vækstrate for denne industri blev anslået til mindst 10 % over de kommende par år.</p> <p>Etableringen af denne infrastruktur skal starte med at sammenkoble og udbygge eksisterende initiativer (f.eks. TAUS, ELRA, LDC, EU-netværker som META-NET), og udbygningen til fuld målestok skal begynde i 2016.</p>
---------------------------------	---	--

9. Offentligt transeuropæisk backbonenet ("mid-mile")	<p>Tjenesteinfrastrukturer, der skal forbinde vigtige dele af den offentlige sektor med et paneuropæisk, ultrahurtigt backbonenet, som kunne rumme andre vigtige funktioner i den offentlige sektor, og som kunne danne udgangspunkt for en vision om transeuropæisk offentlig service. Derigennem opnås en omkostningsbesparende samling af efterspørgslen, og man når hurtigere op på den kritiske masse.</p>	<p>Denne infrastruktur er primært rettet mod offentlige myndigheder med funktioner, hvortil de med fordel kan benytte højhastighedsnet (f.eks. sundhedsvæsen, offentlige dataregistre, statistiske kontorer, miljøovervågningsmyndigheder, civilbeskyttelse, kulturelle institutioner).</p> <p>Med start i 2014 skulle denne</p>
--	---	--

		paneuropæiske infrastruktur kunne udbygges tilstrækkeligt inden for 2-4 år. I anden etape skulle man så tage fat på specifikke huller på geografiske eller tematiske områder. Denne infrastruktur kunne tage udgangspunkt i sTesta.
--	--	---

INNOVATIVE FINANSIELLE INSTRUMENTER

1. POLITIKMÅL

Brug af **innovative finansielle instrumenter** giver et alternativ til den tilskudsfinansiering, EU-budgettet traditionelt har været kendt for, og kan skaffe betydelige nye finansieringsstrømme til strategiske investeringer. En af de største fordele ved de innovative finansielle instrumenter ligger i, at de kan give EU's budget en multiplikatorvirkning ved at fremme og tiltrække anden offentlig og privat finansiering til projekter af EU-interesse.

Hvor der er tale om projekter med et kommercielt potentiale, kan EU's budget i partnerskab med den private sektor og banksektoren, især via Den Europæiske Investeringsbank, bruges til at hjælpe med til at afhjælpe markedssvigt ved finansieringen af projekter og aktiviteter af strategisk betydning for EU og dets borgere.

Der er et potentiale for en større brug af sådanne instrumenter inden for mange forskellige politikker. I over ti år har EU's budget gjort brug af finansielle instrumenter som garantier og egenkapitalfinansiering til SMV. Under den nuværende finansielle ramme blev der indført en ny generation af finansielle instrumenter i samarbejde med EIB, bl.a. risikodelingsfaciliteten under det 7. rammeprogram for F&U, og lånegarantiinstrumentet for TEN-T projekter. For aktiviteter uden for EU er der etableret en Global Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi til egenkapitalinvesteringer i udviklingslandene. Inden for strukturfondene er der indført andre finansielle instrumenter med revolverende fonde til støtte for erhvervsliv, byudvikling og energieffektivitet.

Disse instrumenter har været en succes, men de er blevet udviklet som eksperimenter. Som led i den fremtidige finansielle ramme foreslår Kommissionen derfor at indføre en mere strømlinet og standardiseret tilgang til brugen af innovative finansielle instrumenter, der kan være med til at sikre, at EU-midlerne bruges så effektivt som muligt til støtte for EU's politikker.

2. VIRKEMIDLER

Det foreslås at rationalisere forvaltningen af de eksisterende finansielle instrumenter og indføre fælles regler for egenkapital- og låneinstrumenter for at skabe en integreret vision omkring brugen af finansielle instrumenter i EU og på nationalt/ regionalt plan. De skal sikre en strømlining af relationerne med finansieringspartnerne, især EIB og internationale pengeinstitutter. Desuden vil de over for markeder skabe gennemsigtighed omkring EU's brug af egenkapital- og låneinstrumenter og gøre EU's indsats mere synlig.

Kommissionen foreslår en ny type instrument, nemlig **EU-projektobligationer**, som skal bruges til at fremme investeringer i infrastrukturprojekter af central strategisk betydning for Europa. Midler fra EU's budget skal sættes ind på at højne deres kreditrating og derigennem tiltrække finansiering fra EIB, andre finansielle institutioner og private kapitalmarkedsinvestorer. De finansielle instrumenter er ikke behæftet med større risici end tilskud, eftersom risikoen for EU's budget under alle omstændigheder er begrænset til det bidrag, der ydes over budgettet. EU's budget kan ikke komme i underskud.

På det eksterne område er man i færd med at udvikle en særlig EU-plattform for eksternt samarbejde og udvikling med det formål at udnytte Kommissionens, medlemsstaternes og de

europæiske bilaterale og multilaterale finansielle institutioners (især EIB's) respektive forcer inden for eksternt samarbejde og udvikling. Denne platform skal være med til at skabe øget sammenhæng, effektivitet og synlighed i EU's finansiering på det eksterne område og samtidig tilgodese de særlige forhold, der gør sig gældende for EU's eksterne partnere.

3. 3. GENNEMFØRELSE

De finansielle instrumenter skal indgå i de foranstaltninger, der iværksættes over EU's budget på en lang række politikområder, og især foranstaltninger med sigte på:

- 1) Styrkelse af den private sektors kapacitet til vækst, jobskabelse og/eller innovation: støtte til opstart af nye virksomheder, SMV, mellemstore virksomheder, mikrovirksomheder, videnoverførsel, investering i intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 2) Opbygning af infrastrukturer ved hjælp af partnerskaber mellem den offentlige og private sektor med henblik på at styrke EU's konkurrenceevne og bæredygtighed inden for transport-, energi- og ikt-sektorerne.
- 3) Støtte til ordninger, der kan mobilisere private investeringer i almene goder såsom klima- og miljøbeskyttelse på andre områder.

Instrumenterne skal udformes efter følgende principper:

- **Robuste governancestrukturer:** låne- og egenkapitalplatformene skal have robuste governancestrukturer, der kan sikre EU et effektivt tilsyn med de finansielle transaktioner og investeringer og med, om politikmålene realiseres.
- **Finansiering over forskellige budgetposter:** der skal ikke være nogen særskilt budgetkonto til finansiering af disse instrumenter, de skal i stedet finansieres over budgetposterne for de konkrete politikområder og kombineres til egnede egenkapital- eller låneinstrumenter.
- **Forankring i finansforordningen:** hovedprincipperne for de to platforme skal nedfældes i den nye finansforordning, som for øjeblikket er til behandling i Rådet og Europa-Parlamentet. Det vil bidrage betydeligt til strømlining og større ensartethed.
- **Anvendelse af fælles regler for egenkapital og lån** skal være obligatorisk inden for de interne politikker, og de skal anvendes horisontalt på instrumenterne på alle disse politikområder. De eksisterende innovative finansielle instrumenter skal tilpasses til de fælles regler. For samhørighedspolitikens vedkommende skal princippet om delt forvaltning med medlemsstaterne overholdes, hvilket betyder, at EU-modellerne skal tilbydes som bedste praksis, med stærk tilskyndelse til, at medlemsstaterne følger EU-tilgangen. På det eksterne område skal en større del af EU-tilskuddene (så vidt muligt via regionale investeringsfaciliteter) blandes med lån eller knyttes til egenkapital- eller risikodelingsinstrumenter. Det vil hjælpe med til at mobilisere yderligere finansiering - også fra den private sektor - til støtte for EU's prioriterede mål og til dækning af investeringsbehovene i vore partnerlande. Det vil alt sammen lettere kunne opnås, når de foreslåede nye bestemmelser om finansielle instrumenter i finansforordningen træder i kraft, og når der er fastlagt fælles principper for

sådanne instrumenter, der tilgodeser de særlige forhold, der gør sig gældende for de eksterne foranstaltninger.

- **Uddelegering af forvaltningen til finansinstitutioner:** forvaltningen og implementeringen af de finansielle instrumenter skal generelt uddelegeres til EIB-gruppen, andre internationale finansinstitutioner eller offentlige pengeinstitutter, der har mindst én medlemsstat som aktionær. Det er også muligt at lade instrumenterne forvalte af en særlig investeringsstruktur oprettet efter national ret, hvori midler fra forskellige offentlige og private kilder samles. Desuden kunne det også være muligt at uddelegere yderligere til private aktører i finanssektoren.

RETSLIGE ANLIGGENDER

1. POLITIKMÅL

EU's politik på justitsområdet, inden for grundlæggende rettigheder, unionsborgerskab og ligestilling bygger på EU's grundlæggende værdier og principper, bl.a. demokrati, frihed, tolerance, ikke-diskrimination og retsstatsprincipperne. Målet er at få skabt et paneuropæisk retsomsråde, der kommer alle EU's borgere til gode.

Der er i dag millioner af europæiske borgere, der på den ene eller den anden måde agerer på tværs af grænserne - i deres privatliv, gennem deres arbejde eller studier eller som forbrugere. Kommissionen arbejder på at tilvejebringe praktiske løsninger på de problemer, det kan give både borgerne og virksomhederne - for borgerne drejer det sig om, at de føler sig trygge ved at bo, rejse eller arbejde i en anden medlemsstat med tillid til, at deres rettigheder beskyttes, uanset hvilket EU-land de befinder sig i, og for virksomhedernes vedkommende drejer det sig om, at de er i stand til fuldt ud at udnytte alle de fordele, det indre marked giver.

Det vigtigste middel til at opbygge et europæisk justitsområde er at lovgive, og Kommissionen har et ambitiøst program for opstilling af normer gældende for hele EU, således at folk kan være sikre på, at de nyder godt af det samme, grundlæggende retsniveau (f.eks. hvis de bliver ofre for en forbrydelse) og ligebehandling overalt i Europa. Lissabontraktaten åbner op for nye muligheder for retsligt samarbejde i straffe- og civilsager og har desuden givet EU til opgave at lette domstolsadgangen overalt i EU. Desuden har den integreret principper som ligestilling mellem mænd og kvinder og forbud mod diskrimination på grund af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering i alle EU's politikker og aktiviteter.

For at alle disse rettigheder skal kunne udøves i praksis, er det nødvendigt, at de implementeres korrekt, og alle - lige fra borgerne til dommerne - må forstå dem og vide, hvordan de kan bruges. Til støtte for sin lovgivning og sine politikker har Kommissionen derfor indført en række målrettede finansieringsprogrammer, der fokuserer på grænseoverskridende spørgsmål, som kun kan tackles gennem en koordineret indsats på EU-plan.

2. VIRKEMIDLER

Kommissionen foreslår at samle de nuværende programmer på området i to programmer, et program for retsvæsen og et program for borgernes rettigheder. Det vil forenkle finansieringsordningerne og skabe større sammenhæng i alle de aktiviteter, der finansieres. De integrerede programmer skal fokusere på en række prioriterede emner og finansiere aktiviteter med en klar EU-merværdi, bl.a.:

- **Videreuddannelse af jurister** (såsom dommere og offentlige anklagere), således at de bliver i stand til at udmønte EU-rettigheder og regler i praksis og sikre den gensidige tillid, der er forudsætningen for det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed
- **Styrkelse af netværker**, f.eks. organisationer, der er aktive i hele EU, og som kan medvirke ved udformningen af nye initiativer på dette område og til at sikre en ensartet implementering overalt i EU

- **Grænseoverskridende samarbejde på retshåndhævelsesområdet**, f. eks. etablering af varslingsystemer for forsvundne børn, koordinering af grænseoverskridende narkotikabekæmpelsesaktioner
- **Information til og bevidstgørelse af offentligheden**, herunder støtte til nationale og europæiske informationskampagner om borgernes traktatfæstede rettigheder og deres udøvelse i praksis.

Hvor det er muligt skal der desuden åbnes adgang for, at kandidatlande og eventuelt tredjelande kan deltage i disse programmer.

3. GENNEMFØRELSE

Ved at reducere antallet af finansieringsprogrammer og koncentrere alle finansieringsmålene bliver der mulighed for at sikre ensartede regler og procedurer på alle områder.

Det vil øge effektiviteten, både for Kommissionen og for modtagerne af EU-finansiering. De færre retsgrundlag og budgetposter vil åbne mulighed for større fleksibilitet og for større fokus på EU's prioriterede politikmål samt en bedre budgetgennemførelse.

Kommissionen foreslår, at man fortsætter med at finansiere de eksisterende agenturer på dette område, da de alle tilfører en merværdi til politikudformningen og -implementeringen på dette område. Der er bl.a. tale om EUROJUST, Det Europæiske Ligestillingsinstitut og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Samlet foreslået budget for 2014-2020, heraf	802 mio. EUR
• Programmet for retsvæsen	416 mio. EUR
• Programmet for borgernes rettigheder	387 mio. EUR

HAV- OG FISKERIPOLITIK

1. POLITIKMÅL

Et sundt havmiljø er en vigtig kilde til biodiversitet og giver os talrige økonomiske, sociale og miljømæssige goder. Det giver os de næringsholdige og velsmagende fisk og skaldyr, som vi europæere sætter så stor pris på som en vigtig del af det, vi spiser. De samfund, der bor ved kyster, hvor fiskeri spiller en vigtig rolle, med deres livsstil, kultur, traditioner og nedarvede viden, er afhængige af fiskerirelaterede job - i fiskerflåden, inden for akvakultur, i fødevarerindustrien eller i fiskerihavnene. Fiskeri og kystområder er desuden særligt sårbare over for klimaændringer, ikke mindst oversvømmelser, erosion af kysterne og stigende vandhøjder.

EU har sat sig som mål at nå frem til en bæredygtig, økosystembaseret forvaltning af fiskerisektoren. Efter en omfattende granskning vil Kommissionen inden længe fremlægge forslag til en gennemgribende reform af den fælles fiskeripolitik, som vil medføre fundamentale ændringer i den måde, hvorpå fiskeri forvaltes, med det formål at sikre en bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer og fiskeriets fremtid i Europa. Denne reform skal følges op med en omfattende omlægning af finansieringen af den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik, bl.a. med:

- Omlægning af de ineffektive direkte tilskud til fiskerflåder i overensstemmelse med Europa 2020-strategiens mål, bl.a. med incitamentter til fiskerisektoren, der kan fremme reformer, innovation og bæredygtigt fiskeri
- Fjernelse af innovationskløften mellem fiskeri og andre økonomiske sektorer for at gøre EU's fiskerflåder rentable og konkurrencedygtige og bidrage til vækst og beskæftigelse i de fiskeriafhængige samfund
- Lettelse af overgangen til mere miljøvenligt fiskeri, uden genudsætning og med færre virkninger for havøkosystemer
- Bidrag til bæredygtig forvaltning af økosystemer i havet og inden for akvakultur
- Øget støtte til fællestillæg, bl.a. markedsføring og produktion, med fokus på producentorganisationer
- Større fokus på de samfund ved kysterne og længere inde i landet, der er afhængige af fiskeri, bl.a. ved at skabe øget merværdi i fiskerirelaterede aktiviteter og fremme en diversificering hen imod andre sektorer i den maritime økonomi
- En konkurrencedygtig og bæredygtig akvakultursektor, der kan give EU's forbrugere sunde og næringsholdige fødevarer
- Styrket kontrol og dataindsamling med henblik på at sikre en bedre overholdelse af reglerne og fremme en vidensbaseret politikudformning
- En integreret havpolitik med fokus på at fremme bæredygtig vækst i den maritime sektor og de maritime regioner.

2. VIRKEMIDLER

Den reformerede hav- og fiskeripolitik skal centreret om en ny Europæisk Hav- og Fiskerifond, som skal have fire søjler:

- **Intelligent, grønt fiskeri** (delt forvaltning), hvor formålet er at fremme overgangen til et bæredygtigt fiskeri, som er mere selektivt, hvor der ikke sker genudsætninger, som er mindre skadeligt for havøkosystemerne og dermed bidrager til en bæredygtig forvaltning af havøkosystemer, med målrettet støtte til innovation og skabelse af merværdi, således at fiskerisektoren bliver økonomisk rentabel og modstandsdygtig over for udefrakommende chokpåvirkninger og konkurrence fra tredjelande.
- **Intelligent, grøn akvakultur** (delt forvaltning), hvor formålet er at fremme en økonomisk rentabel, konkurrencedygtig og grøn akvakultur, som kan klare sig i den globale konkurrence og give EU's forbrugere næringsrige fødevarer.
- **Bæredygtig og inklusiv territorial udvikling** (delt forvaltning), hvor formålet er at vende tilbagegangen i mange fiskeriafhængige samfund ved kysterne og inde i landet ved at skabe større merværdi inden for fiskeri og fiskerirelaterede aktiviteter og fremme en diversificering hen imod andre sektorer i den maritime økonomi.
- **Integreret havpolitik** (direkte, centraliseret forvaltning), som tager sigte på de tværgående mål, der har et reelt vækst- og omkostningsbesparelspotentiale, men som medlemsstaterne ikke vil realisere på egen hånd - f.eks. viden om havet, fysisk planlægning i havområder, integreret kystzoneforvaltning og integreret overvågning af have samt tilpasning til klimaændringernes virkninger i kystområder.

Ud over de fire søjler skal der under Hav- og Fiskerifonden også iværksættes ledsageforanstaltninger inden for dataindsamling og videnskabelig rådgivning, fiskerikontrol, governance, fiskerimarkeder (også i randområder), frivillige betalinger til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og teknisk bistand. Desuden vil der under den fælles strategiske ramme for forskning og udvikling også blive ydet støtte til foranstaltninger i relation til hav- og fiskeripolitikken.

Denne politik omfatter desuden to internationale instrumenter:

- **Fiskeripartnerskabsaftaler**, der tilvejebringer juridiske, økonomiske og miljømæssige rammer om EU-fiskerifartøjers fiskeri i farvande tilhørende tredjelande, som ikke er i stand til selv fuldt ud at udnytte deres fiskebestand.
- **Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer**, som er internationale organisationer bestående af stater, organisationer for regional økonomisk integration (som EU) og fiskeriorganisationer, der tager sigte på bevarelse af bæredygtige fiskeressourcer i havene.

3. GENNEMFØRELSE

Retsgrundlagene for programmerne skal forenkles betydeligt. Der skal oprettes én samlet Hav- og Fiskerifond, der skal rumme alle de eksisterende instrumenter i fiskerisektoren og den maritime sektor, med undtagelse af internationale fiskeriaftaler og EU's deltagelse i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Denne tilgang vil åbne mulighed for større

synergier og mindske de administrative byrder i forbindelse med programlægning, programforvaltning, tilsyn og evaluering, både for medlemsstaterne og Kommissionen.

Desuden vil den fælles strategiske ramme for alle strukturfondene åbne mulighed for at iværksætte foranstaltninger til støtte for hav- og fiskeripolitikken under de andre fonde i den strategiske ramme.

Der vil blive flere udgiftsområder under delt forvaltning, hvilket vil give medlemsstaterne større spillerum og et mere langsigtet strategisk perspektiv. Hav- og Fiskerifonden skal indgå i den fælles strategiske ramme og partnerskabskontrakterne for alle EU-midler under delt forvaltning.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og internationale fiskeriaftaler/ regionale fiskeriforvaltningsorganisationer	6,7 mia. EUR
--	--------------

FORSKNING OG INNOVATION

1. POLITIKMÅL

Europa har brug for banebrydende forskning og innovation, der rækker ud over de nationale grænser, kombinerer forskellige videnskabelige discipliner, teknologier og erhvervskompetencer, og som kan tiltrække talent fra hele verden. Forskning og innovation har central betydning for EU's position på de globale markeder, hvor udviklingen i dag går meget stærkt, og for EU's evne til at imødegå morgendagens udfordringer. Investering i forskning og innovation i Europa vil skabe nye jobmuligheder og sikre bæredygtig vækst og konkurrenceevne i Europa på lang sigt.

Videnskabelige fremskridt, nye teknologier og innovation er også nødvendige for at tackle de presserende udfordringer, vore samfund står overfor, bl.a. klimaændringerne, den aldrende befolkning og ressourceknapheden. Det er enorme udfordringer, som kræver større gennembrud inden for forskning og innovation, og flere af dem kan kun opnås gennem en koordineret indsats på europæisk plan. Tidligere EU-finansieret forskning har f.eks. ved at samle ekspertise fra ledende centre overalt i Europa resulteret i nye måder at opdage og behandle Alzheimers på. Sådanne gennembrud vil få gennemgribende betydning for de europæiske borgere ved at forbedre sygdomsbehandlingen, fremme nye arbejds- og livsmønstre og skabe større tryghed i livsgrundlaget. Succesrige innovationer, der kan tackle disse udfordringer, vil give virksomhederne enorme muligheder for at skabe vækst og nye arbejdspladser.

Til trods for denne helt afgørende betydning er Europas forskning sattet agterud i forhold til USA og Japan, som er ved at blive indhentet af Kina, Brasilien og Indien. For at få vendt de nuværende tendenser er der i Europa 2020-strategien opstillet det mål, at F&U-udgifterne skal øges til 3 % af BNP inden 2020. Der skal især fokuseres på at øge den virksomhedsdrevne forskning og innovation, bl.a. gennem brug af offentlig finansiering, der kan virke som løftestang for private investeringer.

Sammen med national og privat finansiering kan EU's budget yde et stort bidrag til at nå disse mål og få sat skub i forskningen og innovationen i Europa.

2. VIRKEMIDLER

Et vigtigt led i moderniseringen af EU's programmer for forskning og innovation består i at samle de følgende tre vigtigste eksisterende initiativer og finansieringskilder i en samlet Fælles Strategisk Ramme for Forskning og Innovation:

- 7. rammeprogram (RP7)
- innovationsdelen af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation
- Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (ETI) .

Den fælles strategiske ramme skal opstille de strategiske mål for alle EU's finansieringsforanstaltninger inden for forskning og innovation. Den skal skabe større ensartethed end under de nuværende finansieringsordninger og implementeres inden for rammerne af harmoniserede regler og procedurer. Det skal sikre en sammenhængende sammenkobling mellem forsknings- og innovationsaktiviteter og øge virkningen af EU's

finansiering. Den fælles strategiske ramme vil øge EU-foranstaltningernes merværdi ved at generere den kritiske masse af ressourcer, ekspertise og kompetence inden for forskning og innovation, der ikke kan opnås på nationalt plan.

Med denne forenkling af EU's finansiering af forskning og den bedre sammenhæng, der vil blive skabt, vil den fælles strategiske ramme også bedre tilgodese SMV og være mere åben over for nye deltagere. Den vil føre til en bedre udbredelse af den knowhow, der er nødvendig for innovation og politikudformning. Den vil sætte Det Fælles Forskningscenter i stand til at bidrage mere effektivt til politikudformningen. Og den vil gøre det internationale samarbejde mere strategisk orienteret og understøtte Det Europæiske Forskningsrum.

Inden for disse overordnede rammer skal den fælles strategiske ramme omfatte direkte og indirekte forskning, som skal centreres om tre særskilte blokke, der supplerer hinanden indbyrdes og tager sigte på Europa 2020-målene:

- 1) **En videnskabelig base i topklasse.** Denne blok skal styrke EU's verdensklasseniveau inden for videnskaben gennem udvikling af talenter i Europa og ved at tiltrække ledende forskere til Europa. Hovedvægten skal lægges på stærkere støtte til frontlinjeforskning (via Det Europæiske Forskningsråd), nye og spirende teknologier, kompetencer, videreuddannelse og karriereudvikling for forskere (Marie Curie-foranstaltninger) og netværkssamarbejde mellem, adgang til og udvikling af prioriterede forskningsinfrastrukturer (herunder e-infrastrukturer).
- 2) **Tackling af samfundsmæssige udfordringer.** Til direkte imødegåelse af de udfordringer, der blev identificeret i Europa 2020-strategien, skal denne blok støtte foranstaltninger omfattende hele spektret fra forskning til marked. Der bliver bl.a. tale om innovationsprojekter (pilotprojekter, demonstrationsprojekter, prøveanlæg, støtte til offentlige indkøb og markedsføring af innovation), tværfaglige tilgange og forskning i samfundsøkonomi og humaniora. Der skal fokuseres på sundhed, demografisk udvikling og velfærd, fødevarerikkerhed og bioøkonomi, sikker, ren og effektiv energi, intelligent, grøn og integreret transport, råvareforsyning, ressourceeffektivitet og klimaindsats samt inklusive, innovative og trygge samfund (bl.a. cybersikkerhed og sikkerhed på internettet). Via sine videns- og innovationsfællesskaber skal ETI yde et væsentligt bidrag hertil ved hjælp af et betydeligt større budget.
- 3) **En konkurrencedygtig industri i førerposition.** Denne blok drejer sig om at støtte og fremme erhvervslivets forskning og innovation i nøgleteknologier, servicesektoren og nye sektorer med stærkt fokus på stimulering af den private sektors investeringer i F&U og de særlige problemer for SMV. Der skal lægges særlig vægt på at øge de strategiske investeringer og skabe en førerposition inden for nuværende og fremtidige støtte- og industriteknologier, med målrettet støtte til ikt (bl.a. mikro-/nanoelektronik og fotonik) nanoteknologi, avancerede materialer, avancerede produktionssystemer, industriel bioteknologi, rumforskning og -innovation og CO2-reduktions- og tilpasningsteknologi, med særlig vægt på at sikre en integreret tilgang til nøgleteknologier, lette adgangen til risikovillig kapital (med afsæt i risikodelingsfaciliteten under RP7 og de finansielle instrumenter under CIP) samt innovationsstøtte til SMV med stort vækstpotentiale overalt i EU.

Ud over aktiviteter, der stemmer overens med denne dagsorden, vil der også være mulighed for at foreslå andre innovative og banebrydende projekter.

3. GENNEMFØRELSE

I overensstemmelse med det koncept, den fælles strategiske ramme bygger på, skal gennemførelsen være præget af **forenkling og ensartethed**, både med hensyn til finansieringsordningerne og de administrative regler for deltagelse og udbredelse af resultaterne. De nye ensartede regler skal gælde for alle de tre blokke i den fælles strategiske ramme, dog under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for ETI (og dets særlige behov for fleksibilitet i reguleringsspørgsmål) samt for SMV. De vigtigste aspekter ved implementeringen af den fælles strategiske ramme er følgende:

- **Rationalisering af alle finansieringsordninger og -instrumenter** under den fælles strategiske ramme, med videreførelse af det, der har virket godt under de nuværende programmer, sammenlægning af foranstaltninger med de samme mål og standsning af dem, der ikke længere virker. Ud over tilskudsfinansiering skal der gøres øget brug af innovative finansielle instrumenter. Også prækommercielle offentlige indkøb og prisuddelinger vil blive overvejet.
- Der skal på hele området gælde **ét samlet sæt regler** for støtteberettigelse, regnskabsaflæggelse, rapportering og revision. Der skal skabes en ny balance mellem tillid og kontrol og mellem risikotagning og risikoundgåelse. For at lette de administrative byrder for deltagerne (tilskudsmodtagerne) skal der indføres en helt ny, forenklet refusionstilgang baseret på den videst mulige accept af modtagernes normale regnskabs- og forvaltningspraksis og med større brug af standardbeløb og faste beløb. Der vil blive stillet krav til modtagerne om at udnytte resultaterne eller gøre den offentligt tilgængelige via egnede kanaler.
- **Projekterne vil kunne sættes tidligere i gang**, fordi udvælgelses- og efterevalueringsfaserne vil blive meget kortere. Deltagerne vil få enklere vejledning og rådgivning via en særskilt it-portal. Desuden skal støttestrukturene i medlemsstaterne rationaliseres, således at der for alle aktiviteter inden for den fælles strategiske ramme kun er ét sted, man kan henvende sig til på sit eget sprog. Der skal indføres konkrete foranstaltninger til at hjælpe talentfulde forskere og innovatorer uden større erfaringer med at få adgang til EU-finansiering. For alle aktiviteterne under den fælles strategiske ramme skal der anvendes en ensartet audittilgang.
- Effektiviteten og sammenhængen i implementeringen af den fælles strategiske ramme skal styrkes gennem en **omfattende eksternalisering**, med udgangspunkt i de gode resultater, der er opnået under de nuværende programmer. De forvaltningsagenturer, der blev oprettet under de nuværende programmer, skal udbygges for at opnå skalafordele. Der skal gøres øget brug af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor i industrien og partnerskaber med medlemsstaternes programmer, bl.a. ved at udnytte de nye muligheder, den reviderede finansforordning vil give. Disse partnerskaber skal bygge på et stærkt engagement fra alle sider i at lægge ressourcerne sammen for at sætte skub i investeringerne på strategiske områder og gøre op med den fragmenterede tilgang.
- **Strategisk koordinering mellem EU-, nationale og regionale ressourcer** via fælles programmering med medlemsstaterne vil øge de samlede investeringers merværdi og effekt.

- Øget brug af **innovative finansielle instrumenter** vil have en løftestangsvirkning for private investeringer i forskning og innovation, herunder venturekapitalinvesteringer i innovative højteknologivirksomheder, især SMV. De skal forvaltes eksternt af EIB-gruppen eller andre internationale finansinstitutioner eller offentlige pengeinstitutter med mindst én medlemsstat som aktionær, i overensstemmelse med de fælles regler for lån og egenkapital.

På denne måde forventes det, at omkring to tredjedele af den fælles strategiske ramme vil kunne implementeres eksternt, hvor der i dag kun er tale om cirka halvdelen, fordelt på de forskellige støtteordninger. Omfanget og arten af denne eksternalisering bør bl.a. afhænge af, hvor effektivt det vil være, og hvor stort et budget der skal forvaltes, og kan indebære yderligere forenkling af reglerne for ekstern forvaltning. Kommissionen vil dog bevare det direkte forvaltningsansvar især på de områder, der berører dens centrale politiske kompetence.

Komplementaritet og synergi med den finansiering af forskning og innovation, der foregår via samhørighedspolitikken, skal opnås gennem en klar differentiering mellem foranstaltningernes mål og metoder. Forskning og innovation har central betydning for velstand og velfærd i alle EU's regioner, og det er derfor i alle medlemsstaters interesse at få opbygget stærke og effektive forsknings- og innovationssystemer. Foranstaltningerne under den fælles strategiske ramme skal bidrage hertil med finansiering, der er baseret på kvaliteten af forskningen og innovationen, uanset geografisk beliggenhed. Samhørighedspolitikken foranstaltninger skal styrkes som det vigtigste middel til at fremme opbygning af forsknings- og innovationskapacitet på det regionale plan, herunder udvikling af forskningsinfrastrukturer, med finansieringsstøtte baseret på forudfastlagte tildelinger til støtteberettigede regioner. Partnerskabskontrakterne med medlemsstaterne skal sammen med den fælles strategiske ramme støtte strategier for intelligent specialisering i overensstemmelse med de prioriterede mål for den fælles strategiske ramme og på basis af en vurdering af den regionale/ lokale situation. Det skal resultere i en "stairway to excellence" og med tiden føre til, at et større antal dygtige forskere og -innovatorer fra regionerne (især konvergensregionerne) bliver i stand til at opstille programmer, der fuldt ud kan indpasses i den fælles strategiske ramme, og samtidig styrke alle regioners kapacitet til at udnytte deres innovationspotentiale fuldt ud. Der skal desuden skabes en egnet grænseflade til den fælles landbrugspolitik til støtte for innovation i landbruget og til relevante uddannelsesaktiviteter og andre EU-programmer, bl.a. på sikkerhedsområdet.

4. FORESLÅET BUDGETTILDELING FOR 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser.

Den Fælles Strategiske Ramme for Forskning og Innovation,	80 mia. EUR
---	-------------

ADMINISTRATION

Under udgiftsområdet Administration finansierer EU's budget driften af alle EU-institutionerne - Europa-Parlamentet (ca. 20 %), Det Europæiske Råd og Rådet (7 %), Kommissionen (40 %) - og de andre institutioner som EU-Domstolen, Tjenesten for Optræden Udadtil og Den Europæiske Ombudsmand (15 %), samt pensioner (16 %) og Europaskolerne (2 %).

Administrationen tegner sig for en relativt lille del af EU's budget, nemlig 5,7 % af den nuværende flerårige finansielle ramme. Denne andel har ikke ændret sig nævneværdigt i de senere år, til trods for den største udvidelse af EU nogensinde, det stigende antal institutioner og organer lokaliseret i hele EU, yderligere opgaver, der logisk resulterer i et stigende antal ansatte og sidenhen pensionister. Den del af budgettet, der afsættes til administration, bruges til at betale lønninger og pensioner, driftsomkostninger såsom bygninger, ekspertmøder, rejseudgifter, it-systemer og andre udgifter i tilknytning hertil. Det skal dække omkostningerne ved at have en Union med 23 sprog, hvor der må oversættes og tolkes. Det er også den del af budgettet, der betaler for Europaskolesystemet, med skoler i flere medlemsstater.

Eftersom udgifterne til pensioner og til Europaskolerne er af en anderledes karakter og påvirkes af langsigtede tendenser, har Kommissionen i sit forslag til den flerårige finansielle ramme fremlagt de administrative udgifter, der er behov for til driften af EU-institutionerne, særskilt, som et underudgiftsområde inden for Udgiftsområde V (uden pensioner og Europaskoler).

Kommissionen mener, at det er en udfordring, men ikke umuligt at begrænse væksten i administrationsudgifterne (budgettets Udgiftsområde V) i løbet af den næste programperiode på basis af 2013-lofter. For perioden 2014-2020 vil det indebære, at der ikke sker nogen stigning i de administrative driftsudgifter, dog med forbehold af merudgifter ved fremtidige udvidelser.

I 2004 gennemførte Den Europæiske Union en gennemgribende personalereform og gjorde sin personalevedtægt til en af de mest moderne i sin tid. En ny præstationsorienteret og meritbaseret karrierestruktur, en ny kontraktstatus for ansatte, der udfører andet end kerneopgaver, en reform af pensionssystemet, nye arbejdsmetoder og familievenlige arbejdsvilkår var blot nogle af de mange ændringer, der blev indført med den første større reform af EU's personalevedtægt siden 1968. Den gjaldt ikke alene institutionerne, men også de EU-agenturer og kontorer, der findes i næsten alle medlemsstater. Denne reform har hidtil givet EU besparelser på 3 mia. EUR. Frem til 2020 vil den fortsætte med at generere besparelser for EU's budget på omkring 5 mia. EUR.

De seneste begivenheder i den globale økonomi og det deraf følgende behov for at konsolidere de offentlige finanser gør det nødvendigt, at alle offentlige forvaltninger og deres ansatte yder en særlig indsats for at øge effektiviteten og tilpasse sig til den nye økonomiske og samfundsmæssige kontekst. Denne kontekst gør sig også gældende for EU's ansatte og for de europæiske institutioners forvaltninger. Som administration har Kommissionen levet op til dette ansvar i de seneste år ved at følge en nulvækstpolitik på personaleområdet, imødekomme nye politiske prioriteringer gennem interne omrokeringer, indføre redskaber og procedurer til at forbedre sin interne organisation og effektivitet og på det seneste med sit forslag om fastfrysning af sine administrationsudgifter for 2012.

Ud over disse administrative foranstaltninger har Kommissionen besluttet at foreslå ændringer i de nugældende personalevedtægter, som skal sætte alle institutioner, kontorer og agenturer i stand til at opnå yderligere effektivitetsgevinster og besparelser og samtidig sikre, at det er attraktivt at arbejde for EU, og at EU har et højt kvalificeret personale bestående af borgere fra alle medlemslande.

Kommissionen mener, at der både er behov og mulighed for yderligere besparelser i alle institutioner, kontorer og agenturer. For at opnå dette har Kommissionen besluttet at foreslå en nedskæring på 5 % af personalet i alle institutioner, kontorer og agenturer. Det vil være et af hovedelementerne i disse besparelser og indgår som led i et samlet incitament til øge effektiviteten i alle institutioner. Denne personalenedskæring bør kompenseres med en forlængelse af arbejdstiden uden lønkomensation.

Den udfordring, der ligger i at dæmme op for stigninger i administrationsudgifterne, vil dog kræve yderligere ændringer i EU's personalevedtægter. Kommissionen har især til hensigt :

- at ændre metoden for tilpasning af lønninger, samtidig med at det nuværende "særlige fradrag", som alle tjenestemænd betaler, holdes på det nuværende maksimumniveau på 5,5 %
- på baggrund af den demografiske udvikling i Europa at hæve pensionsalderen fra 63 til 65 år og førtidspensionsalderen fra 55 til 58 år og samtidig gøre det attraktivt at fortsætte med at arbejde, til man er 67 år

Metoden for beregning af pensionsbidragene skal også bringes i overensstemmelse med internationale periodiseringsprincipper. Denne ændring tager sigte på at give institutionerne og medlemsstaten mere stabile pensionsbidragssatser, der er mindre følsomme over for kortsigtede renteudsving og derfor mindre udsat for større variationer.

- at knytte en klar forbindelse mellem ansvar og grad: karriereløbet for AST-personale skal omlægges, således at de to øverste grader (AST 10 og 11) forbeholdes ansatte, der har de mest ansvarsfulde opgaver i denne kategori i relation til personaleansvar, økonomisk ansvar eller koordinationsansvar
- at ansætte kontor- og sekretærpersonale som kontraktansatte på et permanent grundlag i stedet for at livstidsansætte det som tjenestemænd. For at undgå en permanent overlappning mellem kontraktansatte og tjenestemænd, der udfører de samme opgaver, skal kontorfunktionerne gradvis fases ud for tjenestemænd
- at hæve den ugentlige minimumsarbejdstid fra 37,5 til 40 timer, med bibeholdelse af det nuværende maksimum på 42 timer om ugen. Denne forlængelse af arbejdstiden skal hjælpe med til at kompensere på personalenedskæringen på de 5 %
- at tilpasse beregningen af rejsetilskuddet.

For agenturernes vedkommende vil Kommissionen også gerne foreslå visse ændringer i personalebestemmelserne for at åbne mulighed for en mere sammenhængende og lettere implementering af personalevedtægterne, der tager bedre hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for agenturerne. Afhængigt af de konklusioner, der drages i den interinstitutionelle arbejdsgruppe om agenturerne, kan der for fremtiden blive foreslået yderligere foranstaltninger, som kan føre til yderligere besparelser i agenturernes

administrative udgifter, som vil skulle indgå under det tilsvarende udgiftsområde på EU-budgettet.

Kommissionen vil foreslå, at disse foranstaltninger iværksættes fra 2013, dvs. forud for programmeringsperioden 2014-2020.

Foreslået budgettildeling for 2014-2020

Alle tal i faste 2011-priser

Administration heraf	62,6 mia. EUR
• Pensionsudgifter og Europaskolerne	12,2 mia. EUR
• Institutionernes administrative udgifter	50,45 mia. EUR